Αναρχικός Πυρήνας Κύπρου – Αρχείο

Το παρόν αρχείο δημιουργήθηκε χρησιμοποιώντας αρχειοθετημένο υλικό του Internet Archive. Περιέχει κυρίως προκηρύξεις και ενημερώσεις της ομάδας από την ιστοσελίδα της. Το υλικό δεν είναι αρχειοθετημένο με χρονολογική σειρά.

Περιεχόμενα

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Να συντρίψουμε τα κεφάλια των εξουσιαστών

Ως αναρχικοί και αγωνιζόμενοι άνθρωποι που ζουν στο γεωγραφικό χώρο που ονομάζεται Κύπρος και αναζητώντας τρόπους διάδοσης των αναρχικών ιδεών και πρακτικών δημιουργήσαμε αυτή την ιστοσελίδα. Θεωρώντας ως δεδομένο τη συνεχή διαστρέβλωση και παραποίηση γεγονότων από τα καθεστωτικά Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης, ο ηλεκτρονικός χώρος μπορεί εύκολα να ανατραπεί σε ένα ακόμη μέσο αντιπληροφόρησης και επικοινωνίας με τον καθένα που έμπρακτα θα ήθελε να αμφισβητήσει και να δράσει εναντίων όσων ευθύνονται για την μετατροπή αυτού του κόσμου σε ένα απέραντο κολαστήριο αδικίας και εκμετάλλευσης. Σκοπός της ιστοσελίδας αυτής δεν είναι μόνο να "πειστούν" κάποιοι για την ορθότητα των αναρχικών - αντιεξουσιαστικών ιδεών και πρακτικών. Αληθινός σκοπός και επιδίωξη όλων εκείνων που θέλουν να αλλάξουν την σημερινή πραγματικότητα είναι πρώτα απ' όλα η ανάδειξη αληθινών μορφών αγώνα όπου τα ιδανικά της αλληλεγγύης, της συντροφικότητας μέσα από μια αντιεραρχική αυτοοργάνωση να γίνονται εδώ και τώρα πραγματικότητα. Η κυπριακή αθλιότητα στην οποία ζούμε σήμερα κάνει ακόμα πιο επιτακτική την ανάγκη συνεύρεσης ατόμων που δεν έχουν αλλοτριωθεί ακόμα από τους επιβαλλόμενους εξουσιαστικούς ρόλους που τόσο απλόχερα προσφέρονται και την έκφραση ενός ριζοσπαστικού λόγου και δράσης ενάντια σε κάθε εξουσία, σε κάθε κράτος και σε κάθε μηχανισμό αναπαραγωγής της εκμετάλλευσης και των αιτιών του ανθρώπινου πόνου. Ας πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας και ας αντιτάξουμε στα γουρούνια του κράτους και σε κάθε εξουσιαστή αυτό που φοβούνται περισσότερο:

ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΖΩΗ.

Αναρχικός Πυρήνας Κύπρου

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ!

Ναι, μπορούμε, όσο κι αν μέμφονται για την παντοδυναμία τους, πίσω από τα όπλα τους και τις διαστημικές εξοπλισμένες στολές τους κρύβονται κάποια αδύναμα μικρά ανθρωπάκια. Είναι πιόνια, όργανα της εξουσίας, αδυνατούν να σταματήσουν με τον υπερσύγχρονο εξοπλισμό τους ένα ισχυρότερο όπλο που έχουμε όλοι στα χέρια μας: Το εξεγερτικό πάθος, την θέληση για ζωή, την ανυπακοή απέναντι σ ότι κατακερματίζει την αξιοπρέπεια μας. Τι κι αν φαντάζουν ανίκητοι και άτρωτοι ο εξοπλισμός τους είναι ανήμπορος να αναμετρηθεί με το αίσθημα. Αν το ανάστημα τους καθορίζει τα όρια που θέλουν αυτοί να κινηθούμε, απαντούμε πως είναι απαραίτητο να ξεπεραστούν τα όρια, να ξεφύγουμε από τον προβλεπόμενο και προγραμματισμένο τρόπο διαμαρτυρίας, να αγγίξουμε τόσο με την σκέψη όσο και με τις πράξεις μας μια απελευθερωτική προοπτική, χωρίς κόμματα και εκπροσώπους, χωρίς συντονιστικά και οργανωτές, χωρίς τελονσπάντων πρόβατα και βοσκούς, παίρνοντας εμείς οι ίδιοι την ζωή στα χέρια μας.

Γιατί οι βάσεις είναι όργανο θανάτου

Μπορούμε και πρέπει να τις καταστρέψουμε, διότι οι αντένες, σαν όργανα του βρετανικού στρατού, των ΗΠΑ και όλων των δυτικών εξουσιαστικών τους συμμάχων, εκπέμπουν αόρατα ραδιοκύματα τα οποία προκαλούν όπως είναι γνωστό, αρκετά είδη καρκίνου.

Διότι εκπέμπουν επίσης κύματα τα οποία μπορούν να ελέγξουν και να κατευθύνουν τον ανθρώπινο εγκέφαλο και την γενικότερη συμπεριφορά του ατόμου.

Πρέπει να καταστραφούν διότι οι βάσεις ελέγχουν την ζωή μας. Ελικόπτερα και κατασκοπευτικά αεροπλάνα πετούν συνεχώς πάνω απ τα κεφάλια μας για τον εναέριο έλεγχο. Διότι τα αστυνομικά μπλόκα στους δρόμους

όπως και επίσης οι στρατιωτικές περιπολίες έχουν γίνει, μέρος της καθημερινότητας μας. Μόνο και μόνο η ύπαρξη των βάσεων αλλά και η στρατοκρατία που επιβάλλεται στην γύρω περιοχή, επιτίθενται στο ανθρώπινο αίσθημα, αντικαθιστώντας τα όνειρα μας με τους δικούς τους ``ιδανικούς`` εφιάλτες.

Μπορούμε και πρέπει να καταστρέψουμε τις βάσεις, διότι ελέγχουν μεταξύ άλλων και τις χώρες τις Μέσης Ανατολής, διότι πολλές από τις πρόσφατες εκδηλώσεις της κρατικής τρομοκρατίας είχαν γίνει από τις βάσεις, όπως επίσης και τα σχέδια των αρχιδολοφόνων Μπους και Μπλερ για βομβαρδισμό του Ιράκ θα ξεκινήσουν από το ακρωτήρι.

Οι πολιτικές οργανώσεις που λένε ότι είναι ενάντια στις βάσεις

Το ΑΚΕΛ, διακηρύττει ότι είναι ενάντια στις βάσεις, αλλά αρκείται στο να διοργανώνει εκδηλώσεις μπροστά στις κάμερες, για προεκλογικούς και μόνο σκοπούς, για να πει αργότερα ότι ``έκανε το καθήκον του``. Όλη αυτή η γελοία προσέγγιση διαμαρτυρίας έχει σαν αποτέλεσμα να κουράζει τον κόσμο, να εξασθενεί το αίσθημα οργής που έχει ο κόσμος, να καταστέλλει την όποια αληθινή μορφή αντίδρασης.

Οι οικολόγοι απ’ την μεριά τους εναντιώνονται στις αντέννες διότι απλά και μόνο απειλείται η χλωρίδα και η πανίδα του τόπου, αγνοώντας την στρατοκρατία που αναπτύσσεται στην περιοχή καθώς και τις κοινωνικές συνέπειες μιας επικείμενης εγκατάστασης της κεραίας. Λένε ότι είναι ενάντια στην μόλυνση του περιβάλλοντος αλλά δεν κάνουν τίποτα ενάντια σ’ αυτούς που την προκαλούν.

Το κίνημα ειρήνης, κι αυτό με τη σειρά του λέει ότι είναι ενάντια στις βάσεις και τις κεραίες, αλλά σαν ειρηνιστικό δεν προτείνει τίποτα άλλο από τα περίφημα μπλακάζ με τα συνθήματα και τα ``επαναστατικά`` ψηφίσματα διαμαρτυρίας. Μήπως τα παρακάλια και οι προσευχές άλλαξαν ποτέ κάτι; Τα ψηφίσματα διαμαρτυρίας απλά υποτιμούν την νοημοσύνη του κόσμου, ενώ παράλληλα επιφέρουν την περιφρόνηση και την ειρωνεία σ’ αυτούς στους οποίους στέλνονται(αν στέλνονται).

Ο ``αντάρτης`` βουλεύτης Μάριος Ματσάκης με την επαναστατική του γενειάδα είναι επίσης ενάντια στις βάσεις, αλλά όταν οι κάμερες δεν είναι παρόν, και όταν δεν μπορεί να παίξει το αξιολύπητο ρόλο του σαν χειραγωγός με απώτερο στόχο τον λαϊκισμό, συνεργάζεται κρυφά ή φανερά με την αστυνομία και γενικότερα γιίνεται ένα με τις δυνάμεις καταστολής.

Πια είναι η θέση μας

Σαν αναρχικοί, είμαστε ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας και ελέγχου. Πέρα απ’ αυτό, απεχθανόμαστε αυτούς που λένε ότι ``εκπροσωπούν``(λες και μπορούν να εκπροσωπήσουν κάποιο καλύτερα απ’ ότι ο εαυτός του). Εναντιωνόμαστε σ’ αυτούς που λαμβάνουν μέρος σε οποιαδήποτε κινητοποίηση για εξαγορές ψήφων αλλά και προσωπικής προβολής. Έχουμε στις καρδιές μας ένα αλλιώτικο κόσμο, μια ζωή χωρίς αφεντικά και σκλάβους, χωρίς εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους Πρέπει να ξυπνήσουμε!

Τι μπορούμε να κάνουμε;

Η πάλη ενάντια στις βάσεις πρέπει να είναι αληθινή, και όχι συμβολική. Συνεχής, και όχι να περιορίζεται σε 2-3 εκδηλωσούλες τον χρόνο απ’ αυτούς που ουσιαστικά δεν ενδιαφέρονται για τίποτα, παρά μόνο την αύξηση των ποσοστών του κόμματός τους και την παραπλάνηση του κόσμου.

Η πάλη αυτή δεν είναι πολιτική, είναι ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ. Και τα μέσα που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι και που χρησιμοποίησαν σε όλο το φάσμα της παγκόσμιας ιστορίας στην οποιαδήποτε κοινωνική πάλη, δεν είναι αλλά από το σαμποτάζ, την επίθεση, την διάδοση πληροφοριών και την προτροπή σ’ απλούς ανθρώπους να υπερασπιστούν τα δικά τους συμφέροντα και ζωές, αλλά και τις ζωές των παιδιών τους.

Να οργανωθούμε σε μικρές ομάδες, να πράξουμε ανάλογα με τις υπάρχουσες συνθήκες.

Αν οι κεραίες διατηρούνται με την βία που ο στρατός και η αστυνομία σκορπίζουν, τότε και εμείς προετοιμαζόμαστε βίαια, αλλιώς θα πρέπει να αρκεστούμε στην ονειροπολεία. Θα πρέπει να κρατήσουμε ζωντανή την επίθεση που έχει ήδη αρχίσει, να την εντείνουμε, για εκείνη την μέρα όπου όλοι θα εισέλθουμε στις βάσεις, άντρες, γυναίκες και παιδιά, οπλισμένοι με όλα τα μέσα που μπορούν να γίνουν αποτελεσματικά… Από το αίσθημα μέχρι τα τρακτέρ, από το πάθος για ζωή μέχρι και λεωφορεία και μπουλντόζες, από την θέληση για ελευθερία μέχρι την προσπάθεια πραγμάτωσης της.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ!

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ!

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΚΑΣΙΑΝ!

Λευτεριά στον αναρχικό Γιώργο Καρακασιαν!

Αυτές είναι οι κραυγές μας από τότε που ο Γιώργος βρέθηκε τόσο γρήγορα πίσω από τα κάγκελα των φυλακών ύστερα από την αξιοπρεπή στάση που κράτησε απέναντι σ ένα μίζερο μικρό ανθρωπάκο μέσα σε μια μίζερη αίθουσα - σ' αυτό το εξευτελιστικό δικαστήριο από το οποίο ο καθένας που βρίσκεται πίσω από τις πύλες των φυλακών έχει περάσει, ριγμένος σ ένα κελί για μήνες, χρόνια ή και για πάντα…

Θα μπορούσαμε με την σειρά μας, να σχολιάσουμε την απόφαση των εκπροσώπων της δικαιοσύνης η οποία αποφασίστηκε από κοινού με τους πιστούς τους υπηρέτες-Τα ΜΜΕ-για να ενοχοποιήσουν τον Γιώργο: Το σύνολο των κατηγόριων (εκ των οποίων οι περισσότερες απορρίφθηκαν) στις οποίες η κατοχή μιας σφαίρας αρχαίου τύπου μεταφράστηκε σαν κατοχή "εκρηκτικής ύλης", θα μπορούσαμε ακόμα να αναφέρουμε το γεγονός ότι ο σύντροφος πήρε την κλίση του για το δικαστήριο λίγες ώρες πριν την δική(!!!), αλλά και να θέσουμε το ερώτημα, "γιατί" η δίκη προχωρούσε μετά από αίτημα της κατηγορούσας αρχής, όσο το δυνατόν πιο γρήγορα κτλ κτλ. Αλλά δεν είμαστε εδώ για να διαμαρτυρηθούμε για την "αθωότητα" του συντρόφου μας. Διότι ξέρουμε ότι ο Γιώργος Καρακασιάν είναι ένοχος: ΕΙΝΑΙ ΕΝΟΧΟΣ ΔΙΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ. Αυτός είναι ο λόγος που κατηγορήθηκε μαζί με μια μικρή ομάδα ανθρώπων (από τους οποίους ο Σωτήρης Μαραγκός είναι επίσης αναρχικός και δικάζεται στις 19/9)από ένα πλήθος 250 ατόμων.

Το συγκεκριμένο πλήθος εξέφραζε την οργή του, ενάντια στους Σιωνιστές δολοφόνους σε μια διαδήλωση έξω από το σπίτι του Ισραηλινού πρέσβη, ο οποίος ήθελε να γιορτάσει την ίδρυση του Ισραηλινού κράτους, ενός κράτους που είναι υπεύθυνο για τις μαζικές σφαγές χιλιάδων Παλαιστίνιων, αντρών γυναικών και παιδιών.

Δεν είμαστε εδώ για να διαμαρτυρηθούμε για την αθωότητα του Γιώργου, διότι δεν δεχόμαστε τον ορισμό του κάθε δικαστηρίου για το τι είναι "σωστό" και τι είναι "λάθος".

Ο νόμος δεν είναι παρά ένα όργανο που χρησιμοποιεί το κράτος για να προστατεύσει τα προνόμια των λίγων έναντι στην φτώχεια και την εξαθλίωση των πολλών. Η φυλακή είναι μηχανισμός που επιβεβαιώνει αυτή την πραγματικότητα, η χειρότερη απειλή σε μια κοινωνία που διαχωρίζει τους ανθρώπους σε "καλούς" και "κακούς", "αθώους" και "ένοχους", έννοιες που εξυπηρετούν τα εκάστοτε συμφέροντα του καπιταλισμού.

Δεν είμαστε εδώ για να διαμαρτυρηθούμε για την αθωότητα του, διότι γνωρίζουμε πως η βία ασκείται μονοπωλιακά από το κράτος. Τα μπατσοσκυλα, κτυπούν με "νόμιμο" τρόπο, και σκοτώνουν ακόμα, για τα

συμφέροντα των αφεντικών τους, από τους οποίους λαμβάνουν βέβαια την πλήρη υποστήριξη. Οι δικαστές με την σειρά τους, μοιράζουν τις ποινές σαν καραμέλες, και παίρνουν ανάλογες προαγωγές αν με τις ενέργειές τους ξεφορτωθεί το κράτος κάποιον που "προκαλεί προβλήματα". Ωστόσο, δεν χρειάζεται και μεγάλη προσπάθεια εκ μέρους μας για να βοηθήσουμε το σύνολο της κοινωνίας να προβληματιστεί. Ο φυλακισμένος στο κελί, ο στρατιώτης στο στρατόπεδο, ο εργάτης, ο άνεργος, ο "εγκληματίας" ναρκομανής, ο "αλλοδαπός", ο οποιοσδήποτε ,όλοι έχουμε ισχυρά κίνητρα και πολύ καλούς λόγους για να πολεμήσουμε τους εξουσιαστές και τους καπιταλίστες, να αντισταθούμε και να επιτεθούμε ενάντια στους όρους και τις συνθήκες που αυτοί φτιάχνουν.

Έτσι, βρισκόμαστε εδώ για να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας για τον Γιώργο, και για όλους τους εκμεταλλευόμενους που βρίσκονται πίσω από τα κελιά, οι οποίοι αρνήθηκαν να σκύψουν το

κεφάλι μπροστά στο ιερό βιβλίο του νόμου, στο ιερό βιβλίο της "δημοκρατίας" .Αυτή η αλληλεγγύη δεν είναι αλληλεγγύη της "μιζέριας", ούτε υποκριτική συμπάθεια προς τον οποιονδήποτε. Αντίθετα, συνδυάζεται με τον αγώνα όλων των αντρών και γυναικών οι οποίοι με αξιοπρέπεια αρνούνται τις άθλιες συνθήκες που επικρατούν, παλεύοντας για ένα καινούργιο ελεύθερο κόσμο χτισμένο πάνω στα χαλάσματα του παλιού, στον οποίο δεν θα υπάρχουν δικαστήρια και φύλακες.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη αυτή με αγάπη αλλά και παράλληλα με ένα αίσθημα οργής, που πρώτα απ όλα θα ελευθερώσει εμάς τους ίδιους για να καταστρέψουμε τον επιβαλλόμενο κάλπικο τρόπο ζωής, ο οποίος είναι βασισμένος στην υποταγή και τον εξευτελιστικό συμβιβασμό, για μια ζωή χωρίς εκμετάλλευση και φτώχεια, ανοίγοντας έτσι απεριόριστες δυνατότητες εξερεύνησης, στόχος της οποίας είναι η ανελέητη εξέγερση σ' όλους αυτούς που θέλουν να καθορίζουν την ζωή μας.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΚΑΣΙΑΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΣΩΤΗΡΗ ΜΑΡΑΓΚΟ! (ΔΙΚΗ 19/9/02)

ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΤΕ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ!

Αμεση απελευθέρωση στον αναρχικό Γιώργο Καρακασιάν.

Ο σύντροφος μας Γιώργος Καρακασιάν βρίσκεται από τις 27/8/02 αιχμάλωτος στα χέρια του Κυπριακού κράτους. Ενός κράτους που, ενώ αυτοαποκαλείται δημοκρατικό, προσπαθεί με κάθε τρόπο να καταστείλει και να χειραγωγήσει κάθε μορφή κοινωνικού αγώνα κι έμπρακτης αμφισβήτησης του. Το μοναδικό " έγκλημα " που έχει διαπράξει ο σύντροφος μας, είναι ότι αμφισβήτησε όχι μόνο το κράτος, αλλά και τις λογικές που απορρέουν από αυτό. Λογικές όπως η απάθεια, η ρουφιανιά, η δουλικότητα, ο εγκλωβισμός σε ψεύτικες υλικές ανάγκες, είναι αναγκαίες για τη διατήρηση κι επιβίωση όχι μόνο του κυπριακού κράτους αλλά κι οποιουδήποτε κράτους και γενικά οποιασδήποτε μορφής εξουσίας.

Ο αναρχικός Γιώργος Καρακασιάν τον περασμένο Απρίλη, μία περίοδο που χαρακτηριστικό του οποίου υπήρξαν οι μαζικές και συνεχιζόμενες σφαγές σε βάρος του εξαθλιωμένου παλαιστινιακού λαού, από τους Σιωνιστές φονιάδες, δε μπορούσε να μείνει απαθής. Αγνοώντας τον συγκεκριμένο τρόπο ζωής που θέλει τους ανθρώπους εγκλωβισμένους σε προσωπικά αδιέξοδα και που χαρακτηρίζεται από τη λογική της φυτοζωίας (σχολείο, στρατός, δουλειά, σύνταξη, θάνατος) διάλεξε το καθημερινό και αδιάλλακτο αγώνα και ως στάση ζωής αλλά ως κι ως στάση προσωπικής αξιοπρέπειας.

Η πρόκληση του Ισραηλινού πρέσβη, που αποφάσισε ότι εν μέσω σφαγών μικρών παιδιών δεν θα υπήρχε πρόβλημα να γιορτάσει την ίδρυση του αιματηρού του κράτους, ευτυχώς δεν έμεινε αναπάντητη. Αυτή τη φορά η οργή του κόσμου δεν κατάφερε να αποσυμπιεστεί ούτε από τις δυνάμεις καταστολής ούτε από τους πάντα απαραίτητους για την " ασφάλεια " και " τάξη " περιφρουρητές των διαδηλώσεων.

Οι μπάτσοι ήταν φυσικά παρόντες. Σκυλιά πάντα έτοιμα να φυλάξουν τα αφεντικά, τους εκμεταλλευτές και το κάθε απόβρασμα που παρασιτεί σε βάρος των εργαζομένων που προσπαθούν να επιβιώσουν στις όλο και πιο δύσκολες συνθήκες ζωής.

Ο φυλακισμένος μας σύντροφος Γιώργος Καρακασιάν παρουσιάστηκε στο δικαστήριο φορτωμένος με οκτώ κατηγορίες εκ των οποίων οι τρεις θεωρούνται οι πιο σοβαρές. Θα σταθούμε σε αυτές, όχι γιατί θέλουμε να " δικαιολογήσουμε " οτιδήποτε- αλώστε οι κοινωνικοί αγώνες, δεν μπορούν να " κριθούν " με κανένα τρόπο από τη λεγόμενη " αστική νομιμότητα "- αλλά για να καταδείξουμε την βρωμιά και την υποκρισία όλων αυτών για τους οποίους η λέξη " δικαιοσύνη " αποτελεί καραμέλα όλη μέρα στο στόμα τους. Για να τελειώνουν λοιπόν οι αυταπάτες για το ποιους τελικά υπηρετεί ο νόμος.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 1: " Πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης σε αστυνόμο " :Αν η συμβολική αρπαγή του πηλικίου ενός μπάτσου (καταδεικνύοντας έτσι πόσο μισητός υπήρξε ο ρόλος των μπάτσων εκεί) και που ο ίδιος λίγο αργότερα μιλούσε στις κάμερες μπορεί να ονομαστεί " βαριά σωματική βλάβη " τότε τι πρέπει να ονομάσουμε την αρπαγή - σύλληψη του συντρόφου από μπάτσους - γορίλες, το ρίξιμο του στην κυριολεξία στο σπίτι του Ισραηλινού καθάρματος, τα απανωτά χτυπήματα σε όλο του το σώμα, από πέντε μπάτσους, φωνάζοντας του " Γαμώ τις αναρχίες σου ", το τράβηγμα σκουλαρικιού από την μύτη του συντρόφου με αποτέλεσμα το άνοιγμα αιμορραγίας. Οι δημοκρατικές " διαδικασίες " δεν σταμάτησαν όμως εκεί. Οταν ο Γιώργος Καρακασιάν πήγε την άλλη μέρα στο νοσοκομείο να παραλάβει το φάκελο της υπόθεσης του αυτός είχε εντελώς τυχαία εξαφανιστεί...

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 2: " Πρόκληση ζημιάς σε ανεμοθώρακα αυτοκινήτου ο οποίος ανήκε σε καλεσμένο στο εν λόγω πάρτι ". Ο συγκεκριμένος " κύριος " ο οποίος τυγχάνει να είναι διευθυντής πολυεθνικής εταιρίας και ήταν φυσικά προσκεκλημένος στο πάρτι της σφαγής, όχι μόνο προειδοποιήθηκε απο τον σύντροφο Καρακασιάν να εγκαταλείψει το χώρο, αλλά προσπάθησε και με τη βία να περάσει με το αυτοκίνητο του ανάμεσα από τους διαδηλωτές!!! Αν είναι ποτέ δυνατόν. Πάντως κατά τη γνώμη μας ο λόγος που τη γλύτωσε τόσο φτηνά είναι γιατί οι αγωνιζόμενοι δεν είναι φονιάδες ούτε συνένοχοι σε δολοφονίες όπως οι δικές του γνωριμίες!!! Εδώ όμως ταιριάζει και η φράση " τα καθάρματα μιλούν για υλικές ζημιές κι εμείς για ανθρώπινες ζωές ".

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ 3: " Κατοχή εκρηκτικού μηχανισμού. Αυτή είναι η γελοία κατηγορία της κατοχής μιας σφαίρας. Είναι ανάξια κάθε σχολιασμού που απλώς καταδεικνύει ξεκάθαρα την εκδικητικότητα του " πολιτισμένου " και εξευρωπαϊσμένου κυπριακού κράτους όταν πρόκειται να δικάσει κοινωνικούς αγωνιστές και ανθρώπους με αξιοπρέπεια. Ξεκαθαρίσαμε και πιο πάνω ότι η παράθεση των πιο " σοβαρών " κατηγοριών δεν εξυπακούει οποιαδήποτε δικαιολόγησή τους. Άλλωστε η αξιοπρεπέστατη στάση που κράτησε ο σύντροφος Καρακασιάν στο δικαστήριο που είναι (κάτι το πρωτόγνωρο για τα κυπριακά δεδομένα) και ότι δε ζήτησε οποιαδήποτε επιείκεια δείχνει ακριβώς ποια είναι τα " αισθήματα " των αναρχικών για τη λεγόμενη " αστική δικαιοσύνη ".

Εμείς ως σύντροφοι του αναρχικού Γιώργου Καρακασιάν σίγουρα λυπούμαστε που αυτή τη στιγμή βρίσκεται αιχμάλωτος στις φυλακές του εχθρικού προς την κοινωνία κυπριακού κράτους, αλλά και συγχρόνως έχουμε τη χαρά να ξέρουμε, ότι ο σύντροφος μας παραμένει δυνατός και γνωρίζει την επίδραση που θα έχουν μελλοντικά οι πράξεις του και η στάση αυταπάρνησης που διατηρεί, στον επαναστατικό χώρο του νησιού αλλά και γενικότερα σε μελλοντικούς αγώνες.

Η αλληλεγγύη μας μέχρι τη μέρα απόφασης της ποινής (4/9/02 αλλά και αργότερα) θα πάρει εκείνες τις διαστάσεις που πρέπει, ώστε να καταλάβουν όλοι οι εκφραστές της εξουσιαστικής αθλιότητας ότι η επίθεση που έχουν εξαπολύσει εναντίων των αναρχικών και άλλων αγωνιζόμενων ανθρώπων δεν θα είναι πάντα χωρίς κόστος. Για μια ζωή ελεύθερη, για μια ζωή όπου όλοι θα μπορούν να απολαμβάνουν τα πάντα, μέσω της ισότητας, της αλληλεγγύης και της αλληλοβοήθειας.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΚΑΣΙΑΝ.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΣΩΤΗΡΗ ΜΑΡΑΓΚΟ ΠΟΥ ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ ΣΤΙΣ 19/9/02

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΤΕΡΜΑ ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ

Δεν θα ανεχθούμε άλλο πια τα ψέματα και την υποκρισία που εκφράζονται

Από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης

Τους καθηγητές

Το υπουργείο παιδείας

Την Κυβέρνηση

Τα κόμματα

``Εκπροσώπους`` και υποψήφιους

Τέρμα τα ψέματα. Η εκπαίδευση, αν και προβάλλει περίτρανα την μάσκα της παιδείας και της μόρφωσης, στην ουσία δεν είναι παρά ένας μηχανισμός που έχει στόχο την πνευματική υποταγή των μαθητών. Μέσα από τον ύπουλο τρόπο καλλιέργειας της λογικής της υποδούλωσης στα μυαλά των νέων, το κράτος επιζητά την καθιέρωση της αδράνειας, του εφησυχασμού, την αγελοποίηση κάθε προσωπικότητας, τον θρίαμβο της μιζέριας, την εξάλειψη κάθε κριτικής σκέψης.

Ας μην φαίνονται ακατανόητα όλα τα γελοία μέτρα που λαμβάνει το κάθε σχολείο για την διατήρηση της ``πειθαρχίας``. Διότι ``Όταν δεν καταλαβαίνουμε κάτι, πολύ πιθανόν να μας καταλαμβάνει αυτό``

Ρόμπερτ Άστον Γουίλσον

Η ύπαρξη της στολής, το κοντό μαλλί, η ``διακριτικότητα`` στον τρόπο ντυσίματος, όλες αυτές οι μπούρδες, έχουν τον ``θεσπέσιο`` σκοπό του να μην υπάρχει καμία ξεχωριστή προσωπικότητα, να μην υπάρχουν ξεχωριστές ιδέες, ξεχωριστή κρίση, να μην εκδηλώνει το κάθε άτομο την διαφορετικότητα του αλλά αντίθετα, να καλλιεργηθεί το αίσθημα, ότι ο μαθητής δεν είναι παρά ένα γρανάζι ενός μηχανισμού, ένα κομματάκι απ τον βωμό που ονομάζουν ``σχολείο``. Στον βωμό αυτό θυσιάζονται η αυθορμητικότητα, η ελευθερία σκέψης, η ανθρώπινη συνείδηση.

``Ανθρώπους, των οποίων η πνευματική ανεξαρτησία, θα είναι η μεγαλύτερη

δύναμη τους, που δεν θα προσκολλώνται σε τίποτα, πάντα έτοιμοι να δεχτούν το

καλύτερο, ευτυχισμένοι μέσα στον θρίαμβο νέων ιδεών, φιλοδοξώντας να

ζήσουν πολλαπλές ζωές σε μια ζωή. Η κοινωνία φοβάται τέτοιους ανθρώπους. Γι' αυτό

δεν πρέπει να ελπίζουμε ότι θα θελήσει ποτέ μια εκπαίδευση να δώσει τέτοιους ανθρώπους``

Φρανσίσκο Φερρέρ

Η διαστρέβλωση των ιστορικών γεγονότων, η παραποίηση εννοιών όπως η ελευθερία, η πλύση εγκέφαλου αναφορικά με το θέμα θρησκεία, όλα αυτά αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση στην προσπάθεια κάθε σχολείου να παραδώσει άτομα-υπηκόους στο κράτος. Προσπαθούν να μας φυτέψουν στο μυαλό την ιδέα ότι ελευθέρια δεν είναι παρά ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ ΜΑΣ. Για ποια ελευθερία μας μιλούν, από τη στιγμή που όταν ο οποιοσδήποτε μαθητής δεν κάνει προσευχή τιμωρείται? Από τη στιγμή, που ο οποιοδήποτε μαθητής αμφισβητήσει μια άποψη προερχόμενη από τον ``πάνσοφο δάσκαλο`` τιμωρείται? Και πολύ περισσότερο, πως έχουν το θράσος να μιλούν για ελευθέρια από την στιγμή που όποιος μαθητής κάνει το έγκλημα να σκεφτεί, να δημιουργήσει, να αναπτύξει τις σκέψεις του, να επιζητήσει την εξερεύνηση του εαυτού του και της αλήθειας που περίφημα κρύβουν με τα ψέματα τους ,αυτός ο μαθητής τιμωρείται υποδειγματικά…Και βέβαια δεν θέλουν να σκεφτόμαστε, διότι το κράτος θέλει μίζερα ανθρωπάκια - υπηκόους, που πορεύονται μέσα από αγέλες πρόβατων - ανδρεικέλων και όχι ελεύθερους ανθρώπους. Σίγουρα ο στόχος τους είναι ο εξευτελισμός της αξιοπρέπειας κάθε μαθητή, ο στόχος τους δεν είναι τα πόδια αλλά το μυαλό διότι θέλουν να διαγράψουν από τη φύση μας την εξεγερτικότητα σ' ότι μας καταπιέζει, την αντίδραση απέναντι σ ότι καθορίζει την δικιά μας ζωή.

''Να μάθει κανείς να σκέφτεται. Στα σχολεία μας κανείς δεν έχει την παραμικρή ιδέα αυτού του πράγματος``

Φ. Νίτσε

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

12 χρόνια πλύσης εγκέφαλου περί θρησκειας,12 χρόνια πλύσης εγκεφάλου περί του πάνσοφου ``δημοκρατικού συστήματος`` (λες και υπάρχει δημοκρατία στις μέρες μας από την στιγμή που ο κάθε ένας συμμετέχει στα ``κοινά`` για 5 δευτερόλεπτα κάθε 5 χρόνια. Λες και υπήρξε ποτέ δημοκρατία σ' όλο το φάσμα της παγκόσμιας ιστορίας από την αρχαία Αθηνά των δούλων και του μισογυνισμού, μέχρι την σημερινή δημοκρατία του καπιταλισμού που η ίδια κατέστρεψε τις έννοιες ισότητα-ελευθερία του λογου.12 χρόνια πιπιλίσματος περί την ανωτερότητα της ελληνικής η οποιασδήποτε άλλης φυλής (λες και όλος ο κόσμος πρέπει να γονατίσει μπροστά στις ψευδαισθήσεις κάποιων κομπλεξικών διεστραμμένων φασιστοειδών)

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ, πολλοί από τους ``μελλοντικούς υπηκόους`` που θέλουν να κατασκευάσουν έχουν ξυπνήσει από τον λήθαργο της αδρανείας και του εφησυχασμού, και ζητούμε όλοι μας αυτό που δικαιωματικά μας ανήκει: Το δικαίωμα για ελεύθερη σκέψη, το δικαίωμα της υπέρβασης από τα ωριά που αυτοί μας βάζουν, το δικαίωμα αποχής από το σφαγείο συνειδήσεων, το δικαίωμα απόδρασης από τα σχολικά κελιά.

``Αυτό που λοιπόν χρειάζεται δεν είναι να εναρμονισθεί το σχολείο με την

ζωή, αλλά το σχολείο ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΖΩΗ, και μέσα σ' αυτό, όπως και οπουδήποτε

αλλού, η αυτοαποκάλυψη του ατόμου να ορίζεται σκοπός. Η καθολική σχολική

εκπαίδευση να είναι εκπαίδευση για ελευθέρια, και όχι για υποταγή. Να είναι κανείς

ελεύθερος- αυτό είναι ζωή`` Μαξ Στίρνερ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΣ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

Προκήρυξη του Αναρχικού Πυρήνα Κύπρου σχετικά με το πέσιμο των μπάτσων στο χώρο του πυρήνα που κατάληξε στη σύλληψη και τον άγριο ξυλοδαρμό του σύντροφου Αρη Μακρίδη

Η κρατική καταστολή ξεπέρασε πλέον κάθε όριο. Η κυπριακή μπατσαρία δείχνοντας το πραγματικό, μισητό της πρόσωπο έδωσε για ακόμα μια φορά ρεσιτάλ αθλιότητας και αηδίας. Το κοινωνικό πρόσωπο που τόσο εναγωνίως τώρα τελευταία προσπαθούν να βγάλουν προς τα έξω (μετά και τα ρεζιλίκια που έπαθαν με "σκάνδαλα" που ευτυχώς αυτή τη φορά δε μπόρεσαν να καλύψουν, με κατάληξη τις παραιτήσεις του αρχηγού και υπουργού τους) με τους γελοίους φιλοαστυνομικούς συνδέσμους και τα ακόμα ποιο γελοία κείμενα τους που μοιράζονται ακόμα και σε μαθητές δημοτικού(!) είναι ακόμα μία κρατιστική απάτη που στόχο έχει τη διαιώνιση των συνθηκών εκμετάλλευσης και επιβολής.

Την Τρίτη το βράδυ πραγματοποιήθηκε συνάντηση των συντρόφων στο χώρο του αναρχικού πυρήνα στη Λεμεσό. Στο τέλος της συνάντησης και ενώ τα πράγματα ήταν ήρεμα ξαφνικά δύο σύντροφοι που είχαν φύγει επιστρέφουν πίσω ακολουθούμενοι από ένα άτομο με πολιτικά. Βγαίνουμε όλοι έξω και ο τύπος φεύγει φωνάζοντας ότι είναι αστυνομικός. Μετά από λίγο αρχίζουν και καταφθάνουν όλο και περισσότεροι μπάτσοι, κυκλώνουν με αυτοκίνητα το χώρο και μερικοί από αυτούς μπουκάρουν στο στέκι. Αυτός που έτρεχε υποδεικνύει σε ανώτερο του, σύντροφο τον οποίο ισχυρίστηκε ότι είδε να γράφει σε τοίχο συνθήματα για το φυλακισμένο αναρχικό Καρακασιάν και υβριστικά εναντίων των μπάτσων. Τότε ζητούν από το σύντροφο τα στοιχεία του και να τους ακολουθήσει στο τμήμα. Ο σύντροφος τότε προσγειώνοντας τους απότομα, τους απαντά ότι δεν είναι υπόχρεος για τίποτα και ότι δεν αναγνωρίζει κανένα δικαίωμα σ'αυτούς να του πούνε τι θα κάνει. Δημιουργείται μεγάλη ένταση και άλλοι σύντροφοι αφού θυμίζουν στα γουρουνάκια του κράτους ότι δεν έχουν ένταλμα για να μπούνε στο χώρο αυτοί εν μέσω απειλών βγαίνουν έξω, περικυκλώνουν όλες τις εξόδους και ζητούν να τους παραδοθεί ο συγκεκριμένος σύντροφος.

Παράλληλα από όσα καταλαβαίνουμε μάλλον αρχίζουν τις διαδικασίες για ένταλμα εισόδου. Δέκα άτομα παραμένουμε στο στέκι συζητώντας για το τι θα γίνει. Αποφασίζουμε τελικά να βγούμε όλοι μαζί, πριν βγει το ένταλμα και να προσπαθήσουμε να διαφύγουμε. Βλέποντας μας οι μπάτσοι, μας εμποδίζουν να φύγουμε επιμένοντας να τους παραδοθεί ο συγκεκριμένος σύντροφος, ο οποίος ενώ προσπαθεί να ξαναμπεί στο στέκι τον αρπάζουν από το χέρι και προσπαθούν να τον συλλάβουν. Σύντροφοι τρέχουν και αρχίζουν μικροσυμπλοκές αφού προσπαθούμε να τον πάρουμε από τα χέρια των μπάτσικων φασιστοειδών. Τελικά τον απομονώνουν τον χτυπούν και το βάζουν με τη βία στο περιπολικό. Η επόμενη αντίδραση του συλληφθέντα συντρόφου Άρη Μακρίδη είναι χαρακτηριστική της συνολικότερης αντίληψης και απέχθειας που νοιώθει για κάθε εξουσιαστικό γρανάζι. Ανάμεσα σε δύο μπάτσους στο αυτοκίνητο, απαντά στις απειλές τον μπάτσων με ένα εκτονωτικό γέλιο και φωνάζοντας ΠΟΥΣΤΟΜΠΑΤΣΟΙ(!) λίγο πριν το μεταφέρουν στην κεντρική διεύθυνση Λεμεσού. Ας σημειωθεί ότι πριν τον σύρουν στο μπάτσικο, κάποιο κρατικό ρομποτάκι το τραβά από τα μαλλιά και του φωνάζει στα μούτρα ότι θα τον "φαει".Φυσικά ούτε συζήτηση σχετικά με νομικίστικες αηδίες και κρατιστικές βιτρινούλες για αναφορά σε δικαιώματα κλπ κατά τη διάρκεια της σύλληψης του. [Ρατσιστικές βρισιές σαν κι' αυτήν έχουν διεισδύσει δυστυχώς στο λεξιλόγιο μας και βγαίνουν στην επιφάνεια σε στιγμές έντονης συναισθηματικής φόρτισης. Φυσικά με κανένα τρόπο δεν θέλουμε να μειώσουμε την επιλογή της ομοφυλοφιλίας, αναφαίρετο δικαίωμα του κάθε ανθρώπου. Το να αποβάλεις τα μισητά κατάλοιπα της σαπισμένης κοινωνίας μας δεν είναι εύκολο πράγμα, αλλά μπορεί σιγά σιγά να επιτευχθεί μέσω της αυτοκριτικής].

Η στάση του συντρόφου μας κατά τη διάρκεια της ανάκρισης ήταν κάθετα αρνητική, η ρήξη με τους νεοχουντικούς ανακριτές της φαρσοκωμωδίας που ονομάζουν δημοκρατία απόλυτη. Το μίσος τους για κάθε αγωνιζόμενο τόσο μεγάλο που αρχίζουν και το κτυπούν στο προαύλιο του μισητού κατασκευάσματος που ονομάζεται αστυνομική διεύθυνση Λεμεσού μόλις τον κατεβάζουν από το αυτοκίνητο, μια σκηνή που θα επαναληφθεί αρκετές φορές και μέσα σε αστυνομικά "δωμάτια" του κυπριακού "ευρωπαϊκού" κράτους.

Τελικά τον αφήνουν “ελεύθερο”, βαριά κτυπημένο, ειδικά στο κεφάλι, αφού έχουν εξαντλήσει το δικαίωμα των εικοσιτεσσάρων ωρών κράτησης χωρίς δικαστική απόφαση. Οι κατηγορίες αρκετές με πιο σοβαρή την επίθεση και το τραυματισμό μπάτσου!!! Φυσικά κανείς δε θα έχει δει η ακούσει τίποτα για την άσχημη κακοποίηση του συντρόφου Μακρίδη από τα νεοφασιστικά γουρούνια, όπως και κανένας δεν είχε ακούσει τίποτα για τις αγοραπωλησίες στημένων πολυτελών αυτοκινήτων μεταξύ των μπάτσων, όπως κανείς δεν ήξερε για τον υπολογιστή παρακολούθησης τηλεφώνων που βρέθηκε “τυχαία” στο αρχηγείο, όπως κανείς δε ξέρει για τα σωματικά και ψυχολογικά βασανιστήρια που γίνονται σε κρατούμενους, όπως κανείς δεν έχει ιδέα για τις καθημερινές κακοποιήσεις εξαθλιωμένων μεταναστών............ Ίσως κάποιος να μπορούσε να πει ότι η “δικαιοσύνη” θα αποδοθεί στο δικαστήριο. Για ποια “δικαιοσύνη” όμως μιλούμε; Μήπως για τη “δικαιοσύνη” που θέλει πίσω από ανθρώπινα κλουβιά το κάθε κατατρεγμένο, το κάθε “άτυχο”,το κάθε ύποπτο, το κάθε κοινωνικό αγωνιστή, ενώ οι πραγματικοί εγκληματίες (αφεντικά, κρατιστές, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι) ζουν παρασιτικά ανάμεσά μας ως “ευυπόληπτοι” πολίτες; Η μήπως για την ίδια δικαιοσύνη που έδωσε προαγωγή, στο δικαστικό κάθαρμα που λίγες μέρες πριν καταδίκαζε το σύντροφο μας Γ. Καρακασιαν σε επτάμηνη φυλάκιση λόγω βασικά της άρνησης του να υποκύψει στην εξουσιαστική λογική του υπακούμε και σιωπούμε. Πρέπει να ξέρουν όμως ότι ΔΕΝ ΣΙΩΠΟΥΜΕ-ΔΕΝ ΣΥΝΑΙΝΟΥΜΕ Οι καθημερινές εξακριβώσεις στοιχείων, τα πρόστιμα και οι απειλές, οι “τυχαίοι” θανάτοι από κυνηγητά των μπάτσων και οι εκβιασμοί είναι το μόνο “κοινωνικό” έργο που γνωρίζουν πολύ καλά πως να επιτελέσουν. Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια όμως απαιτεί να πάρουν την απάντηση που τους αξίζει. Ως αγωνιζόμενοι αναρχικοί νοιώθουμε βαρύ το χρέος που έχουμε για κάθε ένα κοινωνικό αγωνιστή που δολοφονήθηκε, διώχθηκε, φυλακίστηκε στα μπουντρούμια οποιουδήποτε κράτους. Ενάντια στην εξουσιαστική βαρβαρότητα αντιτάσσουμε τις αρχές της αλληλεγγύης, της αυτοοργάνωσης, την όξυνση του κοινωνικού πολέμου με κάθε δυνατό μέσο. ΓΙΑ ΤΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΚΑΣΙΑΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΣΩΤΗΡΗ ΜΑΡΑΓΚΟ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΑΡΗ ΜΑΚΡΙΔΗ

Αναρχικός Πυρήνας Κύπρου

Σύντομες ενημερωτικές προκηρύξεις για τα γεγονότα της δίκης του Γιώργου Καρακασιάν

27 Αυγούστου. Προφυλάκιση του Γ. Καρακασιάν

"Σήμερα το πρωί στο επαρχιακό δικαστήριο Λευκωσίας ο σύντροφός μας Γιώργος Καρακασιάν άνοιξε καινούριους δρόμους για τον επαναστατικό χώρο του νησιού. Δεν πιστεύουμε ότι θα υπάρχει κάποιος εδώ στην Κύπρο που να θυμάται πότε ακούστηκε τελευταία φορά σε δικαστήριο η φράση “δεν πρόκειται να ζητήσω καμία επιείκεια και καμία συγχώρεση από το δικαστήριο σας”. Ο σύντροφος πήγε σήμερα στο δικαστήριο, παραδέχτηκε όλες τις κατηγορίες που το βαραίνουν και μπροστά σε ένα έκπληκτο μα και αμήχανο δικαστή εξήγησε τους λόγους που δε μετανιώνει για καμία από αυτές. Η στάση που κράτησε ο σύντροφος ήταν μια στάση αξιοπρέπειας, μια στάση αυταπάρνησης που έδειξε ξεκάθαρα το πόσο αληθινή είναι η αλληλεγγύη του προς το παλαιστινιακό λαό για τον οποίο αγωνίστηκε τη νύχτα που έγιναν τα γεγονότα. Η δικαστική εξουσία αφού ξεπέρασε το πρώτο σοκ και προσπαθώντας να διατηρήσει το κύρος της άφησε όλα τα προσχήματα. Σε μία χουντικού τύπου παράσταση προφυλάκισε το σύντροφο μέχρι τη μέρα απόφασης της ποινής (4/9) και δήλωσε ξεκάθαρα ότι λόγο της στάσης που έχει κρατήσει θα του επιβληθεί η μέγιστη ποινή (δυο χρόνια μη εξαγοράσιμη φυσικά!). Η αλληλεγγύη μας προς το σύντροφο θα είναι αυτή που αρμόζει σε κάθε αναρχικό αγωνιστή και με όλα τα δυνατά μέσα. Για τις επόμενες μέρες προγραμματίζονται παρεμβάσεις, εκδήλωση, προκηρύξεις κλπ. Η αλληλεγγύη κάθε αγωνιζόμενου ανθρώπου είναι απαραίτητη.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ '02 - Η δίκη του αναρχικού Γιώργου Καρακασιάν εισέρχεται στη τελική της φάση

Συνεχίζεται αύριο τετάρτη η δίκη του αναρχικού Γιώργου Καρακασιάν σχετικά με τα γεγονότα έξω από το σπίτι του Ισραηλινού πρέσβη στη Κύπρο. Τα γεγονότα υπήρξαν η φυσική κατάληξη εκδήλωσης έξω από το σπίτι του σιωνιστικού καθάρματος, που ενώ το κράτος του ήταν υπεύθυνο για δεκάδες σφαγές στη Παλαιστίνη, αυτός θεώρησε σωστό να γιορτάσει την ίδρυση του εδώ στη Κύπρο. Η πρόκληση μεγάλη. Η απάντηση-ευτυχώς μετά από αρκετό καιρό στο νησί της απάθειας-η κατάλληλη. Ο σύντροφος Καρακασιάν απαλλαγμένος από χειραγωγικά υποσυνείδητα που θέλουν τους ανθρώπους εγκλωβισμένους σε νόμιμες-παράνομες μορφές αγώνα, απέδειξε ότι η αξιοπρέπεια δεν τρομοκρατείται ούτε από μπάτσους ούτε με απειλές για διώξεις και φυλακίσεις. Ο σύντροφος που δικάζετε αύριο ξέρει ότι οι κοινωνικοί αγώνες δεν εξαντλούνται στις “γιορτές” μιας νύχτας αλλά στη συνεχή εξάπλωσης τους μέσω μιας αδιάλλακτης-επαναστατικής στάσης που πρέπει να χαρακτηρίζει τον κάθε αναρχικό αγωνιστή. Η αλληλεγγύη μας προς το σύντροφο θα αποδείξει ότι η Τρομοκράτηση που θέλει να επιβάλει το -πάντοτε χυδαία υποκριτικό- κυπριακό κράτος σε πραγματικές μορφές αγώνα, με αρκετά συχνά και τη κατάληξή του προσωπικού κόστους, θα αποτύχει.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΚΑΣΙΑΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ

4 ΙΟΥΛΗ 2002 Σύντροφοι-ισσες. Μόνο μια λέξη μπορεί να χαρακτηρίσει τη χθεσινή νύχτα στη Κύπρο. ΕΞΕΓΕΡΣΗ. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Την περασμένη Κυριακή έκαναν άμεσο κάλεσμα οι οικολόγοι για αποκλεισμό χώρου στις Αγγλικές βάσεις στον οποίο οι Βρετανοί σφαγείς θα άρχιζαν εργασίες για τοποθέτηση κεραίας η οποία θα είναι μεγάλης στρατηγικής σημασίας. Η κεραία αυτή θα δημιουργήσει περιβαλλοντική καταστροφή όπως και πιθανά προβλήματα στην υγεία των κατοίκων και σίγουρα όχι μόνο. Οι μόνοι που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα των οικολόγων ήταν μερικοί αναρχικοί. Αφού περιφρουρήθηκε ο χώρος κατά τη διάρκεια της νύχτας, τη Δευτέρα το πρωί οι διαδηλωτές έκλεισαν το δρόμο στα μηχανήματα που είχαν έρθει για να αρχίσουν τις εργασίες.

Αφού προηγήθηκαν κάποια επεισόδια αποκλείστηκε τελείως ο δρόμος. Μετά από τελεσίγραφο των Άγγλων ειδικές μονάδες μπάτσων κατέφθασαν στο χώρο και επιτέθηκαν στους διαδηλωτές ανοίγοντας ξανά το δρόμο. Συνέλαβαν επίσης και κάποιο σύντροφο και αφού κατηγορήθηκε μετά από περίπου μια ώρα αφέθηκε ελεύθερος. Εν τω μεταξύ άρχισαν και οι εργασίες για την κεραία.

Για το απόγευμα της Τρίτης καλέστηκε εκδήλωση διαμαρτυρίας από το ΑΚΕΛ (κομμουνιστικό κόμμα κύπρου) στο χώρο των εργασιών. Ήταν κάτι παραπάνω από εμφανείς οι προθέσεις του ΑΚΕΛ. Από τη μία να κρατήσει και το “επαναστατικό” προφίλ που επιβάλλεται λόγο των προεδρικών εκλογών και από την άλλη να χειραγωγήσει τον αγώνα κρατώντας τον στα όρια της “πολιτικής νομιμότητας” δηλαδή της συμβολικής απραξίας.

Φαίνεται όμως πως κάποιοι άλλοι είχαν διαφορετική γνώμη! Λίγο πριν το τέλος της εκδήλωσης αναρχικοί, οικολόγοι, νεαροί με μηχανές κ.α. προχώρησαν μπροστά και στάθηκαν ακριβώς μπροστά από τους μπάτσους και τους στρατιώτες που φύλαγαν το μέρος. Μερικοί ακελικοί που ήθελαν να προχωρήσουν δεν το έπραξαν αφού δεν τους δόθηκε άδεια από το κόμμα τους(!) Φωνάχτηκαν συνθήματα κι έγιναν κάποια μικροεπεισόδια με τους μπάτσους. Αφού όμως η φάση δε μας “έπαιρνε” λόγω αριθμητικής υπεροχής μετά από μία σύντομη επιτόπου συνέλευση αποφασίσαμε να αποχωρήσουμε. Οι Άγγλοι εξουσιαστές και τα τσιράκια τους νόμισαν ότι τέλειωσε η νύχτα. Λογάριαζαν όμως χωρίς τον ξενοδόχο.

Αναρχικοί και εξεγερμένοι νεολαίοι σε ανύποπτο χρόνο δώσαμε ραντεβού σε καθορισμένο σημείο και αφού έγινε κάποια σχετική οργάνωση επιστρέψαμε πίσω στις βάσεις. Η νύχτα έγινε γιορτινή. Έγινε μάχη με τους μπάτσους οι οποίοι δέχτηκαν βροχή από πέτρες , μολότοφ και ξύλα. Στις συνεχείς επιθέσεις των μπάτσων οι οργισμένοι διαδηλωτές έβαζαν φωτιές παντού για τη καθυστέρηση τους και υπήρξε μια φοβερή αυτοοργάνωση, ειδικά κατά τη διάρκεια της υποχώρησης, όπου κάηκε μέρος αστυνομικού τμήματος των βάσεων, έγιναν καταστροφές σε κτιριακές εγκαταστάσεις όπως επίσης κάηκαν αυτοκίνητο και φυλάκιο βιομηχανίας που λειτουργεί μέσα στις βάσεις. Οι στιγμές που υπήρξαν είναι απερίγραπτες. Μόνο να σκεφτόταν κάποιος πόσα αεροπλάνα απογειώθηκαν από αυτή τη βάση και πόσα κορμιά εξαθλιωμένων ανθρώπων είχαν διαμελίσει ήταν αρκετό για να θέλεις να τα κάνεις όλα στάχτη εκεί μέσα.

Τελικά υπήρξαν και τρεις συλλήψεις. Δυο νεαροί συνελήφθησαν από τις βάσεις και άλλοι δύο από τους οποίους ο ένας είναι και σύντροφος από κύπριους μπάτσους γιατί υποστηρίζουν ότι δεν σταμάτησαν σε σήμα τους. Όλοι αφού κατηγορήθηκαν αφέθησαν ελεύθεροι.

Σύντροφοι κάτι δυνατό έχει αρχίσει εδώ πέρα και όσοι αμφισβητούν ακόμα ότι οι εξεγέρσεις συνεχίζονται φτάνει να δει τι έγινε χθες σε αυτό το νησί στο οποίο επικρατεί σε τεράστιο βαθμό η απάθεια και η αποχαύνωση.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ –ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Το κείμενο της προκήρυξης που μοιράστηκε.:

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Οι σημερινές (2/7/02) δηλώσεις του άθλιου κρατικού απολογητή Παπαπέτρου, είναι ένας ακόμα λόγος που το μίσος μας για όλους τους εχθρούς του ανθρώπινου γένους θα πρέπει να γίνει ένας χείμαρρος που θα τους παρασύρει εκεί που ανήκουν: στην ανυπαρξία. Ο "κύριος" Παπαπέτρου χαρακτήρισε " τα χθεσινά επεισόδια αχρείαστα και ότι η κάθε διαμαρτυρία θα πρέπει να γίνεται στα πλαίσια της νομιμότητας".

Είναι εμφανές το τι επιζητούν και τι επιδιώκουν οι διάφοροι εκφραστές της κάθε εξουσίας: ανθρώπους μίζερους, εγκλωβισμένους στα προσωπικά τους αδιέξοδα (που το ίδιο το κράτος δημιουργεί) χωρίς ίχνος αγωνιστικότητας και πάθος για ζωή. Και πραγματική ζωή για μας δεν είναι τα μισητά και μονότονα οχτάωρα της μισθωτής σκλαβιάς, ούτε και οι επαναλαμβανόμενες-προκαθορισμένες "διασκεδάσεις" αλλά ο συνεχής εξεγερτικός – αντιεξουσιαστικός αγώνας.

Όσο για τις διαμαρτυρίες, πολλοί θα ήθελαν τον κόσμο να στέκεται στην άκρη του δρόμου κρατώντας το πλακάτ του "ήσυχα και ειρηνικά" ενώ όλα θα εξελίσσονται "κανονικά και με το νόμο".

ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΟΤΙ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΠΕΤΥΧΑΙΝΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ.

Για τις Αγγλικές βάσεις και την κεραία ακούστηκαν πολλά. Στο πρώτο κάλεσμα των οικολόγων για άμεση αντίσταση στα Βρετανικά σχέδια και κλείσιμο του χώρου όπου θα άρχιζαν τα έργα για την τοποθέτηση της κεραίας οι μόνοι που ανταποκρίθηκαν ήταν οι αναρχικοί και μερικοί άλλοι.

Τα Βρετανικά καθάρματα και δολοφόνοι εξαθλιωμένων ανθρώπων σε όλη τη γη, έδειξαν από νωρίς τις προθέσεις τους. Με ειδικές αστυνομικές δυνάμεις επιτέθηκαν στους διαδηλωτές τους, ακινητοποίησαν στην άκρη του δρόμου τον οποίο είχαν κλείσει και συνέλαβαν τον αναρχικό Γιώργο Παπαδόπουλο. Εδώ θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και την θέση μας ως αναρχικοί για τον συγκεκριμένο αγώνα. Όσο σοβαρό είναι για μας το θέμα των κεραιών και οι μελλοντικοί ίσως θάνατοι ανθρώπων και μικρών παιδιών από αυτές, τόσο σοβαρό είναι και το θέμα των άμεσων δολοφονιών εκατομμύρια κόσμου σε Ιράκ, Γιουγκοσλαβία, Αφγανιστάν και οπουδήποτε αποφασίσουν οι παγκοσμιοποιημένοι δολοφόνοι ότι θίγονται τα συμφέροντά τους.

Από αυτούς τους παγκοσμιοποιημένους δολοφόνους φυσικά, δεν μπορούσε να έλειπε και η συμβολή του αξιοθρήνητου πλέον από κάθε άποψη κυπριακού κράτους, που ενώ κάνει λόγο για "αγώνες και ελευθερία" όχι μόνο συνεργάζεται στενά με τον κάθε εγκληματία αλλά και ανοίγει τα λιμάνια και αεροδρόμιά του για να διευκολύνει το δολοφονικό και καταστροφικό τους έργο. Ξεσκεπάζοντας επίσης το ύπουλο του πρόσωπο προσπαθεί να μας πείσει ότι μετρήσεις των κεραιών (εδώ γελάμε) είναι στα επιτρεπτά όρια της Ευρωπαϊκής ένωσης (δολοφόνων). Πώς είναι δυνατόν όταν αυτή η λεγόμενη ένωση μαζί με το ΝΑΤΟ είναι οι κύριοι αίτιοι για τους πολέμους την εξαθλίωση, την πείνα και την εκμετάλλευση που υπάρχει στο κόσμο με την Αγγλία να είναι κύριο μέλος της να πιστέψουμε έστω και στο ελάχιστο τις δήθεν μετρήσεις του κάθε πουλημένου επιστήμονα.

Αυτή η προκήρυξη δεν τελειώνει εδώ. Θα συνεχιστεί όπως θα συνεχιστεί και αυτός ο αγώνας που έχει ήδη ξεκινήσει εδώ και πολύ καιρό προς μεγάλη απογοήτευση πολλών που θα ήταν ευτυχισμένοι να έκλεινε το θέμα πριν καν αρχίσει. Ας ξυπνήσουν επιτέλους όλες οι κοιμισμένες συνειδήσεις και μέσα από αυτό τον αγώνα ίσως να ανακαλύψουμε τι σημαίνει πραγματικό πάθος για ζωή.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ 18/4/2002

Ναι, οι αναρχικοί ήταν παρόντες. Και ήταν οργισμένοι και αγανακτισμένοι. Για τις σφαγές, τις εκτελέσεις, τον καθημερινό εξευτελισμό της αξιοπρέπειας των αγωνιζομένων Παλαιστινίων, από το αιμοβόρο κράτος του Ισραήλ. Ως αναρχικοί εναντιωνόμαστε σε κάθε μορφή εξουσίας είτε αυτή εμφανίζεται ως κράτος, είτε ως αστυνομία, είτε ως στρατός. Ο θυμός και η οργή μας, δεν είναι απλώς επιδερμικές τοποθετήσεις, είτε για εξαγορά ψήφων, είτε για προσωπική προβολή, αλλά στάση ζωής που υιοθετούμε ενάντια σε κάθε μορφής εξουσίας.

Ούτε πιστεύουμε, ότι πραγματική αλληλεγγύη μπροστά στις ανθρωποσφαγές των κυρίαρχων, είναι οι ειρηνικές πορειούλες, τα αηδιαστικά πλέον από κάθε άποψη "ψηφίσματα διαμαρτυρίας" (που έτσι κι αλλιώς όλοι ξέρουμε που καταλήγουν), για να πάμε σπιτάκι μας "ικανοποιημένοι που επιτελέσαμε το καθήκον μας".

Στη συγκεκριμένη εκδήλωση η δυναμική που δημιουργήθηκε οφειλόταν στο ότι τα κουστουμαρισμένα ανθρωπάκια και γενικά οι παρευρισκόμενοι που ήθελαν να γιορτάσουν στο σπίτι του πρέσβη, όχι μόνο υποστηρίζουν (αφού παρευρέθηκαν) τις ανελέητες σφαγές του Ισραήλ, αλλά και προσπάθησαν(στην αρχή τουλάχιστον), να αγνοήσουν επιδειχτικά τους διαδηλωτές, σαν μια ομάδα τρελλών, που δεν είχαν άλλη δουλειά να κάνουν. Οι αναρχικοί ναι, έδρασαν δυναμικά, αλλά δεν ήταν μόνοι φυσικά. Ο βουλευτής των οικολόγων και επίδοξος-ευτυχώς χωρίς αποτέλεσμα- χειραγωγός της εκδήλωσης, προσπάθησε να δικαιολογηθεί για την αποτυχία του να ελέγξει το μίσος, σχεδόν όλων των διαδηλωτών, ενάντια στους δολοφόνους και στους υποστηριχτές τους. Γυρεύοντας εξιλαστήρια θύματα,νίπτοντας τας χείρας του, και φοβόμενος το πολιτικό κόστος τα έριξε όλα σε "έξι" αναρχικούς. Ετσι όχι μόνο αποδεικνύει ότι δεν ξέρει να μετρά, αλλά και προσβάλλει την νοημοσύνη όσων ήταν εκεί, εκείνη τη θαυμάσια νύχτα, αλλά και την αξιοπρέπεια των δεκάδων εξεγερμένων Παλαιστινίων καιτων άλλων αγωνιστών που ήταν παρόντες. Ο συγκεκριμένος βουλευτής άσχετα με τη στάση που τήρησε τη συγκεκριμένη νύχτα, την άλλη μέρα φόρεσε το κομφορμιστικό προσωπείο που προστάζει η εξουσία που όποια απόχρωση κι αν πάρει είναι πάντα το ίδιο. Ο κόσμος που βρέθηκε εκεί ξέρει τί ένιωσε και κανείς δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό. Συνθήματα που ακούγονταν από τη πλειοψηφία των διαδηλωτών όπως: ΠΟΤΕ ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΟ ΠΑΡΤΥ ΤΗΣ ΣΦΑΓΗΣ, ΕΧΕΤΕ ΑΙΜΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ , ΣΚΥΛΙΑ ΦΥΛΑΤΕ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΣΑΣ, ΚΥΠΡΙΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΙΩΝΙΣΤΕΣ ΝΑΖΙ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ, ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ, ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ, εξέφρασαν όχι μόνο την απέχθεια για το ρόλο που επιτελούσε η αστυνομία, αλλά και μια πιο ευρύτερη απελευθερωτική προοπτική, ξεφεύγωντας έστω και για λίγο, από την υποδούλωση, και τον καθημερινό βιασμό των ζωών μας από ηλιθια πρότυπα, φόρους, προστίματα, πατριωτικές κορώνες, και οποιοδήποτε άλλο κρατιστικό τερατούργημα.

Σχετικά με το θέμα των "τραυματισμένων" αστυνομικών: Ξέρουμε σίγουρα ότι οι 3 σύντροφοι-αναρχικοί που συνελήφθησαν (ο ένας γρονθοκοπήθηκε άγρια από τους

μπάτσους) και κατηγορήθηκαν για τις δίκαιες από οργή πράξεις και ιδέες τους αντιμετωπίζουν κατηγορίες και το κράτος θα τους αναγκάσει,αν καταδικαστούν, να πληρώσουν , μεγάλο ίσως κόστος. Ξέρουμε όμως, και κάτι άλλο στα σίγουρα, ότι οι μπάτσοι που χτυπούν και βασανίζουν από ανήλικους

μέχρι και ηλικιωμένους ανθρώπους, αλλά και "νόμιμους", "παράνομους" (αυτό δεν έχει σημασία μιας και η νομιμότητα καθορίζεται απο τα εκάστοτε συμφέροντα), εξαθλιωμένους οικονομικούς μετανάστες, δεν θα πληρώσουν ποτέ ίσως κανένα κόστος. Ξέρουμε επίσης, ότι τα ανδρείκελα της ομάδας Ζ που

δολοφόνησαν το νεαρό μοτοσυκλετιστή Χριστόδουλο πριν από ένα χρόνο δεν θα πληρώσουν ποτέ. Μπορούμε να παραθέσουμε εδώ πάρα πολλά παραδείγματα γιά το τί είδους δημοκρατία μας μιλάνε. Ασφαλώς είναι η ίδια "δημοκρατία" στην οποία είχε το θράσος να αναφερθεί, ο συνένοχος σε δολοφονίες του κράτους

του, εκπρόσωπος του Ισραήλ. Εδώ βλέπουμε ξεκάθαρα ότι η λέξη "δημοκρατία" στην οποία αναφέρονται πρέπει να μετατραπεί σε δημ(ι)οκρατία.

Αυτής της δημοκρατίας την υποκρισία, θέλησε να ξεσκεπάσει ένας σύντροφος, επιχειρώντας σε μια συμβολική κίνηση, να αφαιρέσει το πηλίκιο ενός αστυνομικού. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί, αξιοποιώντας εις βάρος της κοινωνίας τις τεχνικές παραποίησης του μηνύματος μιας εικόνας, αποπειράθηκαν να φορτίσουν συναισθηματικά τους τηλεθεατές(χρησιμοποιώντας κατευθυντήρια μηνύματα πάνω σε μια εικόνα για διαμόρφωση της κοινής γνώμης), για να τους στρέψουν εναντίον μας. Φυσικά, οι κάμερες δεν ήταν εκεί, όταν ο συγκεκριμένος σύντροφος σύρθηκε στο εσωτερικό της ισραηλινής οικείας κι έτυχε της κατάλληλης "δημοκρατικής" περιποίησης (γροθιές, βρισίδι, ψυχολογική βία, ότι δηλαδή προσφέρει στα όργανα του το κράτος, για να εκτονώσουν τα ψυχολογικά συμπλέγματά τους), με τη βεβαιότητα ότι τα κρατικά εγκλήματα μένουν ατιμώρητα.

Ακόμα μία γνωστή αστυνομική μέθοδος, η οποία σκοπό έχει την υποστήριξη της λεγόμενης "κοινής γνώμης", είναι η συκοφαντία και το ψέμμα. Ποιό άλλο σκοπό έχει ανακοίνωση την επόμενη ημέρα, ότι τάχα σε προηγούμενη διαδήλωση κατασχέθηκε ρόπαλο από σύντροφο; Ενα ύπουλο ψέμα. Αυτό όμως, εμάς δεν μας εκπλήσσει, ούτε μας εντυπωσιάζει, αφού γνωρίζουμε τον πραγματικό ρόλο και σκοπό κάθε κατασταλτικού μηχανισμού. Η ίδια ανακοίνωση αναφέρεται "σε μιά μικρή ομάδα αναρχικών που παρεισέφρησε μέσα στους διαδηλωτές, και οι οποίοι ευθύνονται για τα επεισόδια που προκλήθηκαν προχθές το βράδυ έξω από την οικία του πρέσβη του Ισραήλ στην Έγκωμη". Εμείς δεν παρεισφρύουμε σε διαδηλώσεις ή άλλα κοινωνικά δρώμενα, αλλά είμαστε πάντοτε παρόντες σε κάθε κοινωνικό αγώνα, ως αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας. Σε διαδηλώσεις παρεισφρήουν πολιτικάντηδες, ιδιαίτερα σε προεκλογικές περιόδους, για αποκόμιση πολιτικού κέρδους. Στη συγκεκριμένη ανακοίνωση, είναι ολοφάνερη η προσπάθεια διχασμού, ανάμεσα στους αγωνιζομένους, αλλά και να μας προσδώσουν χαρακτηριστικά μυστικιστικής οργάνωσης. Αλλά και αυτό θα αποτύχει, γιατί οι αναρχικοί είναι και θα είναι στους δρόμους, αγωνιζόμενοι για την αξιοπρέπεια της ανθρώπινης φύσης κι ελευθερίας, έστω κι αν ενοχλούνται πολλοί (οι οποίοι δεν έχουν καμμιά αληθινή σχέση με την κοινωνία), με τη συνεχή παρουσία μας.

Ούτε μας παραξενέυει ακόμα ο χαρακτηρισμός "του προβοκάτορα που πρέπει να απομονωθεί", πού με τόση ευκολία προσδίδουν σε εμάς συγκεκριμένα άτομα, των οποίων η "αγωνιστικότητα" εξαντλείται σε κομματικά παζάρια κι εκφωνήσεις ανούσιων λόγων. Δεν είναι τυχαίο εξάλλου, για να αναφερθούμε και λίγο στην ιστορία, που ο ίδιος χαρακτηρισμός δώθηκε και το ΄΄73 στους εξεγερμένους αγωνιστές του Πολυτεχνείου, που ενώ έδιναν τη ζωή τους για την ελευθερία τους παρουσίαζαν μέσα από φυλλάδες της εποχής "προβοκάτορες της CIA".

Ο κόσμος, οι σύντροφοι, και οι αδελφοί Παλαιστίνιοι, με τους οποίους φωνάξαμε κι αγωνιστήκαμε, δείχνοντας έμπρακτα την αλληλεγγύη μας εκεινη τη νυχτα, γνωρίζει πολύ καλά και ποιοι είναι υπέρ του και ποιοι εναντίον του.

Εμείς ως αναρχικοί κι αγωνιζόμενοι άνθρωποι μπροστά στη καταπίεση, την εκμετάλλευση, την καταστροφή κάθε ανθρώπινου συναισθήματος, τους τεχνητούς διαχωρισμούς των καταπιεσμένων, σε μια εποχή όπου τα ανθρώπινα δικαιώματα θάβονται μαζί με δολοφονημένα πτώματα, αντιπαραθέτουμε την κοινωνική επανάσταση, την εξέγερση και τη συνεχή αντιεξουσιαστική κι αντικρατική δράση, γιατί όπως αποδεικνύεται κάθε μέρα, τα κράτη και η εξουσία είναι οι μόνοι τρομοκράτες.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

¨Αλληλεγγύη και άμεση αποφυλάκιση στον αναρχικό Γ. Καρακασιάν¨

Ο σύντροφος Γιώργος Καρακασιάν δείχνοντας την έμπρακτη αλληλεγγύη του ενάντια στους σφαγείς του Παλαιστινιακού λαού και ενάντια στους προστάτες και υποστηριχτές τους, ήταν το πρώτο άτομο που συνελήφθηκε τη νύχτα της Πέμπτης (18/4/02) έξω από το σπίτι του σιωνιστικού καθάρματος. Οι μπάτσοι αφού τον έσυραν μέσα από τα συρματοπλέγματα, άρχισαν να τον γρονθοκοπούν άγρια φωνάζοντάς του "γαμώ τις αναρχίες σου". Αφού εξάντλησαν τα όρια της ψυχολογικής βίας που μπόρεσαν να ασκήσουν σε αυτόν, τον μεταφέρουν στο νοσοκομείο και αφού κατηγορείται αφήνεται "ελεύθερος". Εδώ αξίζει να αναφέρουμε ότι τη συγκεκριμένη νύχτα από τα πέντε άτομα που συνελήφθησαν κατηγορήθηκαν μόνο τρεις που ανήκουν στον αναρχικό χώρο. Ο σύντροφος Γ. Καρακασιάν γνωστός από καιρό στις δυνάμεις καταστολής για τη συνεχή δράση και συμμετοχή του σε κοινωνικούς αγώνες, συλλαμβάνεται ξανά την περασμένη Τρίτη το απόγευμα. Το κράτος χρησιμοποιεί όλα τα μέσα που διαθέτει φυλακίζοντας και διώκοντας όλους όσους απέτυχε να υποτάξει στη λογική της απάθειας και των ψεύτικων αναγκών. Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης αποκαλούν μία σφαίρα "εκρηκτικό μηχανισμό" και οι μπάτσοι με ανακοινώσεις τους αφήνουν υπονοούμενα (περί σατανισμού και αιρέσεων!!!), για υλικό που βρέθηκε στο σπίτι του συντρόφου. Αλλά θα το πούμε ξεκάθαρα. Αν νομίζουν ότι με το ψέμα, τη ρουφιανιά και γενικά με τις άθλιες υπάρξεις τους Θα πετύχουν τη λεγόμενη "κοινωνική συναίνεση", τότε είναι πολύ γελασμένοι. Ο κοινωνικός πόλεμος που διεξάγεται παντού, όσο κι αν προσπαθούν να αποκρύψουν ή να μειώσουν γεγονότα να είναι σίγουροι ότι κάποτε θα τσακίσει όλους αυτούς που σήμερα καταστρέφουν το κάθε ανθρώπινο αίσθημα πραγματικής ελευθερίας. Το κράτος ψεύδεται και τρομοκρατεί. Αλληλεγγύη στο Γ. Καρακασιάν. Αλληλεγγύη σε όλους τους όμηρους του κράτους.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Σχετικά με την ΑΘΛΙΟΤΗΤΑ των Μ.Μ.Ε.

Στις 01/01/2003 τα ξημερώματα στην Σωτήρα, ομάδα νεαρών με μοτοσικλέτες συγκρούστηκαν με αστυνομικούς, όταν οι τελευταίοι εμπόδισαν την διέλευση των πρώτων από συγκεκριμένο δρόμο στην πλατειά του χωριού. Συνελήφθηκε ένα άτομο ενώ μερικές μέρες μετά, τοποθετήθηκε στην ΣΠΕ Σωτήρας αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός.

Τα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης, αφού έδωσαν γελοίες διαστάσεις στο γεγονός, προσπάθησαν να ταυτίσουν τους συγκεκριμένους νεαρούς με τη λέξη "Αναρχία". Συγκεκριμένα ο "ΑΝΤ1" ανέφερε με πομπώδες ύφος στο δελτίο ειδήσεων του "Τρομοκρατούν τον κόσμο οι Αναρχικοί της Σωτήρας" (!!).

Ανεξάρτητα με το τι ακριβώς συνέβηκε, ο στόχος του "ΑΝΤ1" και της εφημερίδας "Ο Φιλελεύθερος" είναι πασιφανής: να μεγαλοποιήσουν και να διαστρεβλώσουν τα γεγονότα – όπως άλλωστε κάνουν πάντα – στον βωμό της ακροαματικότητας, να διοχετεύσουν την ύπουλη τους προπαγάνδα ενάντια σε ότι τα αφεντικά τους φοβούνται περισσότερο: τον Αναρχικό λόγο που άρχισε να αναπτύσσεται δυναμικά στην Κυπριακή κοινωνία.

Επίσης είναι φανερές οι προθέσεις τους, από την στιγμή που συνέδεσαν έμμεσα έννοιες όπως "χάος" και "σύγχυση" με μια πολιτική θεωρία που στην πραγματικότητα επιδιώκει την ελευθέρια και την ισότητα και συνεπάγεται την αλληλεγγύη και την αυτο-οργάνωση.

Φαίνεται ότι ενόχλησε η διάδοση των αναρχικών ιδεών σε μια συντηρητική κοινωνία όπως η Κυπριακή, αλλά πολύ περισσότερο, προκάλεσε ανησυχία η κοινωνική ανταπόκριση που υπήρξε μέσα από συνεχείς παρεμβάσεις του αναρχικού πυρήνα στην Κύπρο: στο σπίτι του Ισραηλινού πρέσβη με το γνωστό επεισοδιακό πάρτι της σφαγής, σε άλλες παρεμβάσεις αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό, στις βάσεις στο Ακρωτήρι για τις κεραίες του θανάτου, παρεμβάσεις σχετικά με τις ανθρωποσφαγές των κυρίαρχων στο Αφγανιστάν, αφίσες, προκηρύξεις, σπρέι και πανό αναφορικά με την φυλάκιση συντρόφου λόγω της έμπρακτης του αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό, αναφορικά με τα σχολεία, τον στρατό, τους ξυλοδαρμούς πολιτών από αστυνομικούς, απεργίες, εργατικά "ατυχήματα" ....

Όλα αυτά έτσουξαν τα εξουσιαστικά καθάρματα που δίνοντας εντολές στα τσιράκια τους, ενέτειναν τον προπαγανδιστικό τους πόλεμο. Στο σπίτι του Ισραηλινού πρέσβη, με τις βίαιες επιθέσεις αστυνομικών εναντίων διαδηλωτών, για όλα έφταιξαν "αναρχικοί προβοκάτορες" που είχαν το θράσος να προκαλέσουν (!!).

Λίγες μέρες αργότερα, στον ραδιοφωνικό σταθμό "Ράδιο Πρώτο" κλήθηκαν "ειδικοί" καλοπερασάκηδες του καναπέ για να δηλώσουν ότι ο αναρχισμός, μια θεωρία που εναντιώνεται στην εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο, είναι "κατάλοιπο φασισμού" (κάτι που αποτελεί προσβολή για μας τους αναρχικούς διότι το αναρχικό κίνημα ήταν το μόνο που πολέμησε τον φασισμό διαχρονικά σ' όλες του τις μορφές). Το πιο πρόσφατο βέβαια παράδειγμα που καταδεικνύει την αθλιότητα των Μέσων Μαζικής Εξαπάτησης είναι το εξής: αφού σύντροφος ξυλοκοπήθηκε αγρία στα αστυνομικά κρατητήρια Λεμεσού και αφού τα μπατσόσκυλα αναγκάστηκαν να τον μεταφέρουν στο νοσοκομείο, εφημερίδες έγραψαν ότι "νεαρός έβρισε και δάγκωσε αστυνομικούς" ....

Πέραν των παραπάνω περιπτώσεων, από που να αρχίσει και από που να τελειώσει κανείς όταν θέλει να καταδείξει τον κατάπτυστο ρόλο των Μίντια όσον αφορά στην προσπάθεια κοινωνικής αποχαύνωσης, με την διοχέτευση εθνικιστικών ιδεών, καλλιέργεια και διαιώνιση του ρατσισμού, κατασκευή μοντέλων συμπεριφοράς και προτύπων lifestyle, έμφαση σε ειδήσεις του στυλ ".. η Βίσση έσπασε το νύχι της .." ενώ οι μαζικές σφαγές στην Παλαιστίνη μπαίνουν στις τελευταίες ειδήσεις (αν μπουν, διότι απλά το προϊόν αυτό δεν πουλά πλέον...).

Μπροστά στην επίθεση-πρόκληση από τα ΜΜΕ έχουμε να αντιπαραβάλουμε – σαν αναρχικοί και σαν αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας – ενέργειες και παρεμβάσεις που θα ταρακουνήσουν ακόμα περισσότερο τις κρατικές / καπιταλιστικές δομές οι οποίες στηρίζονται στα θεμέλια της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Αν η δράση μας ενόχλησε τους εξουσιαστές, να είναι σίγουροι ότι δεν θα σταματήσουμε, δεν θα συναινέσουμε και ούτε θα σιωπήσουμε για τα εγκλήματα της εξουσίας ενάντια στο κοινωνικό σύνολο.

"Αν νομίζουν ότι χρησιμοποιώντας την χειρότερη τους προπαγάνδα εναντίον μας επιβεβαίωσαν την ισχύ τους, τους υπενθυμίζουμε ότι ποτέ τα λόγια τους δεν ήταν η αιτία να εγκαταλείψουν κάποιοι τις γραμμές μας. Έχουμε ακόμα καθαρές συνειδήσεις για να αντιμετωπίσουμε τα όπλα".

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΣΩΤΗΡΗ ΜΑΡΑΓΚΟ

προκήρυξη του αναρχικού πυρήνα Κύπρου

Η δημιουργία πληθώρας μέσων μαζικής ενημέρωσης στη κύπρο, αλλά και σε κάθε " εκσυγχρονισμένο " κράτος, συμβάλλει στην ενίσχυση της επιχειρηματολογίας ενός " δημοκρατικού " πλουραλισμού, στις υποτιθέμενες " δημοκρατικές " δυτικές κοινωνίες.

Η ταυτόχρονη, όμως, διαδικασία αφύπνισης συνειδήσεων και αντίληψης των πραγματικοτήτων γύρω μας δεν μπορεί να αφήσει κανέναν ανεπηρέαστο μπροστά στην αθλιότητα της στενότατης συνεργασίας κράτους και μέσων μαζικής εξαπάτησης όπως κανονικά θα΄πρεπε να αποκαλούνται. Αμεσο αποτέλεσμα της συνεργασίας αυτής, είναι και η απόκρυψη γεγονότων κοινωνικής αντίστασης και έμπρακτης αμφισβήτησης κρατιστικών αντιλήψεων ή διαφορετικά η πλήρης διαστρεύλωση τους.

Ετσι, έχουμε από τη μια τα καθημερινά ξεράσματα των υποτιθέμενων πολιτικών εκπροσώπων του κοινωνικού συνόλου να μετατρέπωνται σε καθημερινή ηχορύπανση στα αυτιά του περισσότερου κόσμου, συμβάλλοντας έτσι στην όλο και μεγαλύτερη αποπολιτικοποιησή του και από την άλλη τη συνεχιζόμενη, συνειδητή, απόκρυψη της καθαρά πολιτικής δίκης του αναρχικού Σωτήρη Μαραγκού, για τα γεγονότα έξω από το σπίτι του ισραηλινού πρέσβη τον περασμένο Απρίλιο. Μιας δίκης που συνεχίζεται σχεδόν εδώ και ένα χρόνο και στην οποία δε δικάζεται μόνο ο κοινωνικός αγωνιστής Μαραγκός αλλά η αξιοπρέπεια όλων όσων απάντησαν με έμπρακτο τρόπο στην πρόκληση του ισραηλινού πρέσβη η οποία ονομάστηκε τότε "πάρτυ της σφαγής"

Όσοι συμβάλλαμε τότε στην καταστροφή εκείνης της " ματωμένης " γιορτής μπορούσαμε πλέον να κοιμόμαστε με " λιγότερες ενοχές ", για την αδράνεια και την "αφασία" μιας ολόκρηρης ανθρωπότητας στην ολοφάνερη αλλά και ταυτόχρονα έντεχνα συγκαλλημένη συνεχιζόμενη σφαγή του παλαιστινιακού λαού

Όμως το κράτος εκδικείται, η δημοκρατία εκδικείται. Και δε μένουν πλέον περιθώρια " παρερμήνευσης " αυτών που ο ίδιος ζείς, βλέπεις, αισθάνεσαι. Ο σύντροφος μας αναρχικός Γ. Καρακασιάν γνωρίζει πολύ καλά ποιά είναι η πραγματική ερμηνεία που δίνει κράτος και εξουσία στη λέξη " δημοκρατία ", μετά και τους τέσσερις μήνες φυλάκισης που πέρασε στις " δημοκρατικές " φυλακές τους, για την ίδια υπόθεση που δικάζεται τώρα ο σύντροφος Μαραγκός.

Η μεθοδικότητα όμως των κρατικών εγκλημάτων θέλει πρώτα να παρουσιάζει τους αγωνιζομένους ώς "τρομοκράτες " και " επικίνδυνους " για την κοινωνία, ελαχιστοποιώντας έτσι κινήσεις και πράξεις αλληέγγύης που θα μπορούσαν να υπάρξουν κι έπειτα να ολοκληρώσει με μηδαμινή πλέον αντίσταση τους απάνθρωπους και αντικοινωνικούς του σχεδιασμούς.

Ο ουσιαστικός λόγος που δικάζεται ο σύντροφος Μαραγκός όπου τελικά στις 28 του Γενάρη θα ακούσει την απόφαση " ενοχής " ή " αθωότητας "του, από το δικαστικό κρατικό εντολοδόχο, είναι η αρνησή του να δεχθεί τον προκαθορισμένο και μίζερο κοινωνικό του ρόλο, όπου κράτος, εξουσία και κεφάλαιο θα καθόριζαν τον τρόπο ζωής και τον τρόπο σκέψης του. Σε αντίθεση με αυτό ο σύντροφος διάλεξε τον δρόμο της

αμφισβήτησης, της αξιοπρέπειας, του αγώνα. Ένα δρόμο καθόλου εύκολο και απλό, με πίκρες, απογοητεύσεις και διώξεις κάθε είδους και κάθε μορφής.

Στο σύντροφο Μαραγκό όμως αλλά και για το καθένα που αγωνίζεται για την πραγματική απελευθέρωση του εαυτού του και της κοινωνίας, βρίσκει την πλήρη εκφρασή της η γνωστή φράση που λέει ότι ¨αυτό που προέχει για κάποιον που αγωνίζεται δεν είναι τόσο το κόστος της σχέσης του με το κράτος, όσο το κόστος της σχέσης του με όλα όσα πιστεύει και οφείλει να πράξει σε κάθε περίσταση του αγώνα του¨.

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ'ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ

ΔΙΚΗ ΣΤΙΣ 8:30 ΣΤΙΣ 28/1/03 ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σχετικά με το σχέδιο Ανάν / Η άποψη του Αναρχικού Πυρήνα Κύπρου

Στο "ίδιο έργο θεατές" για ακόμα μια φορά. Σχέδιο λύσης, συνομιλίες, προοπτική επίλυσης του κυπριακού και τέλος το ναυάγιο. Για το περισσότερο κόσμο που ζει από κοντά τα γεγονότα ,καμία έκπληξη. Έχει πλέον τόσο κουραστεί, από την ισοπέδωση των πάντων στη Κύπρο λόγω του πολιτικού της προβλήματος που ο καθένας νοιώθει πλέον αδύναμος να αντιδράσει έξω από τη σφαίρα του ατομικού του συμφέροντος.

Το νέο φρούτο αυτή τη φορά ονομάστηκε "σχέδιο Ανάν" παρμένο από το όνομα του γενικού γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών Κόφι Ανάν εξουσιαστικό ανδρείκελο των παγκοσμιοποιημένων δολοφόνων ,.Δεν υπάρχει πλέον η παραμικρή αμφιβολία για το που έχει συνταχθεί το κείμενο του σχεδίου το οποίο δόθηκε στους αρχηγούς των δύο κρατών στη Κύπρο "ψεύτικων" η όχι.

Ξεκινώντας από τη δική μας άποψη ότι οποιοδήποτε σχέδιο και αν προέρχεται από κυριαρχικές-κρατιστικές αντιλήψεις αποσκοπεί όχι φυσικά σε μια απελευθερωτική προοπτική της κοινωνίας, αλλά στη διατήρηση των εξουσιαστικών θεσμών με όλο και μεγαλύτερο τον έλεγχο και την καταστολή, με τελικό σκοπό τη πλήρη υποταγή ολόκληρου του κοινωνικού συνόλου στις επιταγές του κράτους και κεφαλαίου, δε θα πρέπει να μπαίνουμε καν σε διλήμματα του τύπου αποδοχής η απόρριψης του.

Με τη πιο πάνω τοποθέτηση δε θα θέλαμε να νοηθεί ότι συντάσσονται και οι αναρχικοί με την εθνικιστική(!) υστερία του τελευταίου καιρού όπου άνθρωποι, μέχρι πρόσφατα αδιάφοροι για όλα όσα συμβαίνουν γύρω τους(από την ασφυκτική μπατσοκρατία στους δρόμους μεχρι και τις συνεχιζόμενες σφαγές στη Παλαιστίνη)ξαφνικά μεταμορφώθηκαν σε φανατικούς υποστηρικτές των "ανθρωπίνων δικαιωμάτων" και "του διεθνές δικαίου" απαιτώντας σεβασμό σε ανθρώπινες αξίες όπως η ελευθερία ο σεβασμός και η αλληλεγγύη.

Αθλιότητα, εγωισμός και υποκρισία από άτομα που ούτε καν γνωρίζουν πως εκατομμύρια άνθρωποι έχουν πεθάνει από τον πόλεμο και το εμπάργκο στο Ιράκ, πως ανθρώπινα σώματα κατακρεουργήθηκαν και κατακρεουργούνται σε εξουσιαστικούς πολέμους που ακόμα συνεχίζονται, πόσοι καθημερινά πεθαίνουν από πείνα, αρρώστιες, απάνθρωπες συνθήκες εργασίας.........Η δημιουργία ακόμα και λευκών κελιών στη κωλοελλαδάρα τους είναι "λεπτομέρεια" που δεν αξίζει καν να διαμαρτυρηθούν. Πανηγυρίστε και δοξάστε τη πολιτική γελοιότητα της κύπρου και ελλάδας για την ένταξη στη "Ευρωπαική ένωση" και όταν θα έχετε ξυπνήσει και δείτε ότι τα πραγματικά προβλήματα είναι ακόμα εδώ τότε ίσως αντιληφθείτε ότι η ελευθερία είναι μια λέξη που εύκολα προφέρεται πολύ δύσκολα όμως κατακτείται.

Για το περιβόητο "σχέδιο Ανάν" εμείς ως αναρχικοί χωρίς να έχουμε μαντικές ιδιότητες γνωρίζουμε πολύ καλά ότι οποιοδήποτε σχέδιο και να υπογραφεί θα επιβληθεί από τα πάνω με βάση τα συμφέροντα της λεγόμενης νέας τάξης πραγμάτων και των ντόπιων αφεντικών. Το επιχείρημα ότι ο λαός θα αποφασίσει μέσω δημοψηφίσματος είναι το ίδιο που λεει ότι μέσω των εκλογών αποφασίζουμε για τις ζωές και το μέλλον μας

ξεχνώντας τη δύναμη των χειραγωγικών μηχανισμών κράτους και εξουσίας όπου η κατασκευή συνειδήσεων έχει μετατραπεί πλέον σε επιστήμη. Δημοσιογράφος πρόσφατα σε πολιτική εκπομπή για το κυπριακό επισήμανε στους καλεσμένους του ότι "πρέπει να προσέχουμε τι λέμε αφού εμείς δημιουργούμε κοινή γνώμη"! Ένα άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα προπαγάνδας από τα μέσα μαζικής εξαπάτησης η πρώτη μέρα συζήτησης από το εθνικό συμβούλιο της Κύπρου του νέου σχεδίου όπου τηλεοπτικό κανάλι που διαφωνεί με αυτό έκανε λόγο για "δυναμική" εκδήλωση διαμαρτυρίας έξω από το προεδρικό εννοώντας προφανώς τα πέντε-έξι άτομα που στέκονταν στην άκρη του πεζοδρομίου κρατώντας τα πλακάτ τους!!!

Η προοπτική του να ζήσουν και να αγωνιστούν από μαζί οι δυο κοινότητες ανησύχησε και εξόργισε όπως ήταν φυσικό τους εθνικοφασίστες και των δύο πλευρών, οι οποίοι προσπαθούν με κάθε μέσο να ανασυντάξουν τις χαμένες τους δυνάμεις και πρώτα απ΄ όλα πράττοντας το αυτονόητο. Στοχέυουν το υποσυνείδητο των ανθρώπων, προσπαθώντας να ξυπνήσουν επιλεκτικές μνήμες σφαγών, εκδιώξεων και αναταραχών δημιουργώντας ένα κλίμα φόβου στη προοπτική οποιασδήποτε "λύσης" του κυπριακού. Και αυτό δεν είναι και τόσο δύσκολο αν σκεφθεί κάποιος πως διαμορφώνονται συνειδήσεις μέσω του εκπαιδευτικού συστήματος όπου η διδασκαλία του μίσους και της μυθοποίησης αφηρημένων εννοιών όπως το έθνος και η ανωτερότητα της φυλής δεν έχει πάψει να υφίσταται.

Αυτή τη περίοδο είτε λύση είτε όχι είναι χρέος κάθε ενός από εμάς να αγωνιστούμε με κάθε τρόπο και μέσο ενάντια στον εθνικισμό στην οποιαδήποτε του μορφή και στην ανάπτυξη δυνατότερων δεσμών αλληλεγγύης με αγωνιστές της "άλλης" πλευράς.

Ποια σημασία μπορεί να έχει αν του δικαστή που με δικάζει η του μπάτσου που με παρακολουθεί, που με κτυπά, που με συλλαμβάνει λεει στη ταυτότητα του ελληνοκύπριος η τουρκοκύπριος; Ποια διαφορά μπορεί να έχει αν το αφεντικό που με εκμεταλλεύεται στα αναγκαστικά οχτάωρα της πλήξης ενώ αυτός απολαμβάνει τα όλο και περισσότερα κέρδη του, ονομάζεται Βασίλης η Χασάν; Οι αναρχικοί δε θα πάψουν ποτέ να το λένε:"Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΑΓΙΔΑ Η ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΑΤΡΙΔΑ".

Το να ασχοληθούμε αναλυτικά με το σχέδιο Ανάν σημαίνει ότι μπαίνουμε πλέον σε εξουσιαστικές λογικές, γιατί είναι τουλάχιστον αντιφατικό να αγωνίζεσαι με ότι συνέπειες αυτό εξυπακούει, προς μία αληθινή προοπτική της κοινωνικής απελευθέρωσης και να εγκλωβίζεσαι σε διλήμματα συμπροεδρίας η μη!!! Αυτά είναι γελοιότητες για όποιον γνωρίζει ότι όποιος και να βρίσκεται στη κορυφή του κατασκευάσματος που ονομάζεται κράτος, ξέρει πολύ καλά τη δουλειά του και αν όχι φροντίζουν πολύ γρήγορα να του την μάθουν άλλοι. Ναι, μπορεί το σχέδιο Αναν να είναι ρατσιστικό, αδικό, προβληματικό αλλά εθελοτυφλεί όποιος δε βλέπει ότι και οι σύγχρονες "δημοκρατίες" μας είναι ακριβώς το ίδιο πράγμα. Για το συγκεκριμένο ζήτημα όποιος ενδιαφέρεται να μάθει γιατί, μπορεί να ρωτήσει τις φιλιππινέζες, τους σριλανκέζους αλλά και το κάθε εξαθλιωμένο μετανάστη που δουλεύει στο νησί και μπορεί ίσως να καταφέρει να το μάθει .

Η μικροαστική λογική του να απεχθάνεσαι ότι η λέξη έποικος μπορεί να σημαίνει,μια τερατομορφή στα μυαλά των περισσοτέρων και όχι ότι πρόκειται για ανθρώπους και σίγουρα σε χειρότερη μοίρα από εμάς, φαντάζει το πιο λίγο αστεία μπροστά στον άλλο "νόμιμο" εποικισμό που κατά συρροή γίνεται στο "ελεύθερο" μέρος του νησιού από άγγλους, ρώσους και από οποιοδήποτε κρατάει τα χρήματα να αγοράσει το "όνειρο" που μεταφράζεται σε έπαυλη στη Πάφο η στη Λεμεσό.

Μήπως όμως η ιδεολογία του εθνικισμού, ο διαχωρισμός των ανθρώπων με βάση το χρώμα , τη γλώσσα, τη φυλή δεν ήταν πάντοτε το μέσο και μια από τις αιτίες της διαιώνισής των εξουσιαστικών θεσμών και του αποπροσανατολισμού της κοινωνίας από τα πραγματικά της προβλήματα;

Αλήθεια πως μπορεί να ερμηνευτεί το γεγονός στο ότι δεν είχαμε καμία αντίδραση ούτε από πλευράς κράτους αλλά ούτε και από τους "υπερπατριώτες" στο ότι οι αγγλικές βάσεις όχι μόνο δεν αναφέρονται πουθενά στο "σχέδιο" αλλά και με συμφωνία η οποία έχει γίνει μεταξύ Κύπρου-Ευρωπαϊκής Ένωσης παραμένουν κυρίαρχες και ελεύθερες να συνεχίσουν το "κοινωνικό τους έργο";

Δηλαδή έχουμε από τη μια τις βάσεις που αποδεδειγμένα δολοφονούν, εκβιάζουν, καταστρέφουν και κανείς δε διαμαρτύρεται πέρα από συμβολικές και σπασμωδικές κινήσεις και ξεσκιζόμαστε να ρίξουμε στη θάλασσα κάποιους συνανθρώπους μας, που και αυτοί σαν πιονάκια και θύματα μιας συγκεκριμένης μεταβολής που έχει ουσιαστικά να κάνει με εξουσιαστικούς σχεδιασμούς,(αλλαγή δημογραφίας) βρίσκονται εκεί που βρίσκονται. Τι άλλο εκτός από υποκρισία και αναζήτηση "εύκολων λύσεων"μπορεί να ονομαστή αυτή η τακτική ;

Έχουμε επισημάνει πιο πάνω πως είτε "λυθεί" είτε όχι αυτό που ονομάζουν κυπριακό πρόβλημα αυτό θα εξαρτηθεί από τα γεωπολιτικά και στρατηγικά συμφέροντα των πλανητικών αφεντικών όπου ο έλεγχος στη μέση ανατολή,μια επικείμενη επίθεση στο ιράκ όπως και ο έλεγχος των διαφόρων πηγών ενέργειας φαίνεται να καθορίζουν την "τύχη" των ανθρώπων οι οποίοι ζουν στο γεωγραφικό χώρο της Κύπρου.

Ενώ όμως υπάρχουν αυτά τα δεδομένα οι προτεραιότητες της πολιτική εξουσίας του νησιού δείχνουν να είναι διαφορετικές, όσο και αν προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετο. Αυτό που προσπαθεί να αποκρύπτει τόσο έντονα και έντεχνα και αυτό μάλλον θα φανεί περισσότερο μετά τις "συγκινήσεις" της Κοπεγχάγης, είναι ο "φόβος" από τη πλευρά της αντιπολίτευσης ότι σε μία πιθανή "λύση" του κυπριακού θα αναβληθούν οι προεδρικές εκλογές του Φεβρουαρίου και έτσι χάνουν μια σίγουρη, όπως δείχνουν τουλάχιστον μέχρι στιγμής τα πράγματα, επικράτηση και τη κατάκτηση της προεδρικής καρέκλας. Από την άλλη μεριά-και αυτό ερμηνεύει και τη θετική στάση της "συντηρητικής" κατά τα άλλα δεξιάς και διακυβέρνησης Κληρίδη στο σχέδιο Ανάν - είναι ο κυβερνητικός "περίγυρος", ο οποίος προσπαθεί να "αρπάξει" την ευκαιρία της παραμονής για ακόμα τρία χρόνια στην εξουσία , αφού αυτό προβλέπεται στο σχέδιο, γι' αυτό οι οποιεσδήποτε παραχωρήσεις θα ήταν γι' αυτούς αντιστάθμισμά αυτού του απρόσμενού "δώρου" σε συνθήκες τόσο χαμηλής δημοτικότητας όπου οι κοινωνικές εκρήξεις διαδέχονται η μια την άλλή, με κυριότερο το αγροτικό πρόβλημα που άρχισε και παίρνει "επικίνδυνές" για το κράτος διαστάσεις.

Αυτή η πραγματικότητα που αποδεικνύει για πολλοστή φορά την αθλιότητα και τους πραγματικούς στόχους όλων αυτών που παίζουν συνεχώς με τις ζωές και τις τύχες μας ,θα πρέπει επιτέλους να ξυπνήσει τις συνειδήσεις όλων μας, δίνοντάς τους καθημερινά τις απαντήσεις που τους αξίζουν. Και αυτές δεν είναι ούτε οι ψήφοι "διαμαρτυρίας", ούτε οι συμβολικές εκδηλωσούλες που απλώς ενισχύουν την κρατιστική προπαγάνδα περί "ελευθερίας του λόγου" αλλά ένας πραγματικός και ανεξέλεγκτος αγώνας όπου θα αναδειχθούν οι πραγματικές μορφές ελευθερίας και ζωής.

Όσο για το πως βλέπουμε εμείς μια πραγματική λύση στο κυπριακό θα δανειστούμε ένα απόσπασμα μια μπροσούρας που κυκλοφόρησε το 85 από κύπριους αναρχικούς με ονομασία "ΚΥΠΡΟΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ" (μπορεί να σταλεί σε όποιον τη ζητήσει) όπου σημειώνονται τα ακόλουθα:"Θα ακουστούν φυσικά οι κριτικές του στυλ ¨άρα δεν έχετε τίποτα να προτείνεται;¨. Όχι ακριβώς. Απλώς αρνούμαστε να δώσουμε "λύσεις"σε στυλ μαγικής φόρμουλάς. Πρέπει να ξεπεράσουμε κάποτε τη λογική και τα συμπλέγματα του αριστερισμού και ιδιαίτερά το σύμπλεγμά ότι είμαστε η φωτισμένη πρωτοπορία που έχει έτοιμες απαντήσεις για όλα τα προβλήματα......Ο καιρός των μεγάλων και ωραίων απαντήσεων πέρασε. Ο μόνος τρόπος να αρχίσουμε να προτείνουμε κάτι εναλλακτικό είναι μέσα από μια ριζοσπαστική πράξη....."

ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ Η ΔΙΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΚΑΣΙΑΝ

Πόλεμος στον πόλεμο των εξουσιαστών

Οι Στρατηγοί κινούν τα πιόνια. Άλλη μια παρτίδα που θα καθορίσει – κι αυτή – πόσοι αυτή τη φορά θα πεθάνουν, πόσων τα σώματα θα διαμελιστούν, πόσες χιλιάδες παιδιά θα αφήσουν την τελευταία πνοή τους στο κουρελιασμένο κρεβάτι κάποιου υγρού δωματίου. Θα καθορίσει το πόσες βόμβες και ποσά πυρά θα βρουν επιτυχώς τον στόχο. Στο εξαθλιωμένο από το 1991 Ιράκ, οι κυρίαρχοι στοχεύουν το τελειωτικό χτύπημα, το κερασάκι στην τούρτα, η οποία πλάστηκε με την ``ανθρωπιστική βοήθεια`` που ξεκίνησε από το εμπάργκο κατά του Ιράκ, και είχε ως αποτέλεσμα, το "τίμημα που αξίζει να πληρωθεί" σύμφωνα με την Μ. Ολμπράιτ, δηλαδή το θάνατο εκατοντάδων χιλιάδων αθώων ανθρώπων. Μόνο που σ' αυτή τη σκακιέρα, Κυπριακό και Ελληνικό κράτος δε μένουν απλοί θεατές. Συμμετέχουν, παίρνοντας την πλευρά της κτηνωδίας, της μαζικής δολοφονίας ενάντια στην ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια.

Ο μύθος της "καλής" Κύπρου και της "καλής" Ελλάδας που μένουν "ουδέτερες", καταρρίπτεται από την πραγματικότητα: το Κυπριακό κράτος, προσέφερε αστυνομική συνοδεία και προστασία σε Βρετανική φάλαγγα η οποία μετέφερε πολεμικό υλικό από το λιμάνι της Λεμεσού στις βάσεις Ακρωτηρίου. Επίσης, μια συμφωνία μεταξύ Κύπρου και ΗΠΑ η οποία εφαρμόστηκε και στις επιθέσεις κατά των αμάχων του Αφγανιστάν, επιτρέπει στην Αμερικανική αεροπορία ελεύθερη διακίνηση στον Κυπριακό εναέριο χώρο. Η σιχαμερή συνεργασία του Κυπριακού κράτους όμως δεν σταματά εδώ. Σαν μαριονέτα των Αμερικανών εξουσιαστών, παρέχει στους τελευταίους διευκολύνσεις στα αεροδρόμια Λάρνακας και Πάφου όπως ανεφοδιασμό και χρήση δίαυλων.

Αλλά και το Ελληνικό κράτος δεν παει πίσω. Τώρα, με την προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η "προοδευτική" Ελληνική κυβέρνηση του Αδόλφου Σημίτη διαμήνυσε ότι στόχος της είναι η ανάπτυξη και η ειρήνη. Η "ειρηνιστική πρωτοβουλία" της μεταφράζεται:

- Με την εγκατάσταση Ελληνικών συστοιχιών Patriot για την προστασία των πολεμικών πλοίων του Αμερικανικού ναυτικού.

- Με την συμμετοχή Ελλήνων στρατιωτικών στα πληρώματα των Νατοϊκών αεροσκαφών Awacks ως πιλότοι, αεροελεγκτές, ιπτάμενοι μηχανικοί και χείριστες ραντάρ.

- Το Ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό έχει πλοία στον Περσικό, ΝΑ Μεσόγειο και Αιγαίο για επιχειρήσεις νηοψίας κατ' εντολή των Αμερικανών. Επίσης έχει διαθέσει ένα αεροσκάφος ναυτικής συνεργασίας (P3-Orion) για να εντοπίζει από ψηλά "ύποπτα" πλοία που πιθανόν να μεταφέρουν όπλα στο Ιράκ.

- Έχει επίσης διατεθεί εξ ολόκληρου η βάση της Σούδας στους "σύμμαχους".

Παρόμοιες και ακόμα πιο σπουδαίες "διευκολύνσεις" παρέχουν η Τουρκία και ορισμένες Αραβικές χώρες, φέροντας έτσι κι αυτές με τη σειρά τους, μερίδιο ευθύνης για τις ανθρωποσφαγές που θα διενεργήσουν τα πλανητικά τους αφεντικά.

Σε μια εποχή που οι λέξεις χάνουν το νόημά τους, οι μαζικές ανθρωποσφαγές ονομάζονται "ανθρωπιστικές παρεμβάσεις", όπου ο πραγματικός τρομοκράτης βαφτίζεται "απελευθερωτής" έχουμε να προτείνουμε την άμεση καταστροφή όλων των εξουσιαστικών δομών οι οποίες σπέρνουν παντού το θάνατο. Ως αναρχικοί - αντιεξουσιαστές, δεν αναλωνόμαστε σε ψηφίσματα και πορειούλες διαμαρτυρίας, αλλά εκδιώκουμε την καταστροφή / κλείσιμο των Βάσεων. Επίσης το μποϋκοτάζ των προεδρικών εκλογών κρίνεται αναγκαίο, διότι αυτοί που αναζητούν την ψήφο μας – ανεξάρτητα από πολιτική απόχρωση – είναι οι ίδιοι που συμμετέχουν έμμεσα στις επιθέσεις κατά του Ιράκ με το να διευκολύνουν τις επιχειρήσεις του μαζικού θανάτου. Προτείνουμε συγκρουσιακές, μαζικές διαδηλώσεις και οποίες μορφές αντίστασης ο καθένας θεωρεί αποτελεσματικές για την έκφραση της λαϊκής δυσαρέσκειας για τα όσα διαδραματίζονται και όσα πιθανόν να διαδραματιστούν προσεχώς στο Ιράκ.

Σύμφωνα με εκτιμήσεις της UNICEF, 500000 παιδιά πέθαναν κατά τη δεκαετία του 90, μετά το εμπάργκο που επιβλήθηκε στο Ιράκ από τον ΟΗΕ με πρωτοβουλία των Αμερικανών. Περιστατικά σπάνιων καρκίνων 10πλασιαστηκαν η 12πλασιαστηκαν μετά τον πόλεμο στον Κόλπο λόγω της μόλυνσης της περιοχής από τη χρήση απεμπλουτισμένου ουρανίου. Μωρά πεθαίνουν από υποσιτισμό και ιάσιμες ασθένειες λόγω έλλειψης φαρμάκων.

- Ο πόλεμος του Κόλπου άφησε πίσω του κατεστραμμένες υποδομές ζωτικής σημασίας για την επιβίωση των Ιρακινών όπως η υδατοπρομήθεια, αποχέτευση, παραγωγή ενέργειας, συγκοινωνίες, τηλεπικοινωνίες, αγροτική παραγωγή κ.α.

- Ο Dennis Halliday, υπεύθυνος του προγράμματος του ΟΗΕ “Oil for Food” και ο διάδοχος του Hans von Sponeck παραιτήθηκαν διαμαρτυρόμενοι και χαρακτηρίζοντας την Δυτική πολιτική στο Ιράκ ως “γενοκτόνο”

- Ο Halliday υπολόγισε ότι το πρόγραμμα “Oil for Food” του ΟΗΕ, αφήνει καθαρά μόνο $13δις στο Ιράκ που έχει πληθυσμό 22 εκατομμύρια. Αυτό σημαίνει ότι μένει πόσο $190 κατά κεφαλή κάθε χρόνο που είναι εντελώς ανεπαρκές.

Γράμμα από τη φυλακή του Αναρχικού Γ.Καρακασιάν

16/11/2002

Από τις 27/8/2002 βρίσκομαι όμηρος στις φυλακές του Κυπριακού κράτους. Το δικαστήριο με καταδίκασε με ποινή 7 μηνών, επειδή αντιστάθηκα προσφέροντας την αλληλεγγύη μου προς τον αγωνιζόμενο λαό της Παλαιστίνης, αλλά κυρίως, επειδή δεν μετανόησα για το "χτύπημα" που έδωσα σε ένα μπάτσο - ένα ταξικό μου εχθρό. Παραδέχτηκα όλες τις κατηγορίες που μου καταλόγισαν οι προστάτες - συνένοχοι των σιωνιστών δολοφόνων. Εν μέρει στην "απολογία" μου ανέφερα ότι "οι κατηγορίες που μου φορτώσατε, τις θεωρώ γελοίες και υπό πλήρη αμφισβήτηση". Η απόπειρα να αφαιρέσω το πηλίκιο ενός μπάτσου μετατράπηκε από τα Μ.Μ. Ε-ξαπάτησης ως "απανωτά χτυπήματα" με την τεχνητή επανάληψη της κίνησης μου στην οθόνη, καθώς και από τις ψευδείς μαρτυρίες των μπάτσων. Φυσικά, η προσπάθεια συκοφαντίας και διαστρέβλωσης των γεγονότων της 18ης Απρίλη, έξω από την αιματοβαμμένη έπαυλη του σιωνιστικού καθάρματος, δεν τελειώνει εδώ. Η ραδιοτηλεόραση παρουσίασε τη δράση των αναρχικών και των αγωνιζομένων ανθρώπων, ως "έκτροπα ντροπής", σε μια περίοδο κοινωνικού αναβρασμού που σηματοδοτείται από διεθνείς κινητοποιήσεις, ενάντια στις ολέθριες ανθρωποσφαγές των κυριάρχων, που ολοένα και εντείνονται. (Αφγανιστάν, Μέση Ανατολή, Ιράκ).

Το Κυπριακό κράτος, σε μια ακόμη προσπάθεια να διατηρήσει τις άριστες "διπλωματικές' του σχέσεις, με το αιμοβόρο κράτος του Ισραήλ, εκτός του ότι διώκει τρομοκρατώντας όσους εξεγείρονται, εισάγει ισραηλινά συστήματα παρακολούθησης τηλεφώνων, παρέχοντας ακόμα και γήπεδο ως έδρα Ισραηλινής ομάδας ποδοσφαίρου, για την διεξαγωγή "αγώνων"

Στην "απολογία" μου ενώπιον του δικαστηρίου (27/8/02) αναφέρω τα εξής:

"Η αστυνομία προέβη σε μια σκευωρία προσθέτοντας τις μέγιστες κατηγορίες εναντίον μου με σκοπό να με ενοχοποιήσει το δυνατότερο. Οι αστυνομικοί είναι τσιράκια του κράτους, της εξουσίας και του σιωνισμού. Δηλώνω υπεύθυνα ότι είμαι ενάντια στο κράτος και ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας. Όσον αφορά το "χτύπημα" κατά του αστυνομικού διευθυντή, δεν θεωρώ ότι έπραξα λανθασμένα, ούτε και ζητώ την επιείκεια του δικαστηρίου σας".

Έκπληκτος ο δικαστής - δήμιος αρχικά ανέφερε ότι "αυτό δεν αποκαλείται απολογία, ή μάλλον είναι απολογία σε εισαγωγικά", και στη συνέχεια οργισμένος, με προφυλάκισε μέχρι την ημέρα της απόφασης (4/9), λαμβάνοντας υπόψιν και την έκθεση που επρόκειτο να καταγράψει η κοινωνική λειτουργός του γραφείου ευημερίας.

4/9/2002

Πριν μου επιβληθεί η ποινή, διαβάζοντας ο δικαστής την έκθεση που έδωσα στην κοινωνική λειτουργό, ανέφερε ότι: "Σε συνέντευξη του ο κατηγορούμενος εκφράζει τη δική του ιδεολογία, αφού όπως δηλώνει αγωνίζεται για μια αεθνική - αταξική κοινωνία, με ισότητα και αλληλεγγύη. Πριν καν προλάβει να ολοκληρώσει την πρόταση ο δικαστής, ύψωσα τη γροθιά μου προς τη μισητή του έδρα και στη συνέχεια απέναντι στο κοινό, αντικρίζοντας τους συντρόφους μου που παλέψαμε μαζί, θέλοντας έτσι να διαβεβαιώσω όλους όσους βρίσκονταν μέσα στην αίθουσα, αλλά και σε όλους αυτούς που καθημερινά βουλιάζουν στα βαλτόνερα της απάθειας και των ψευδαισθήσεων, πως Η ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕ ΤΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗ, ΔΕΝ ΘΑ ΕΡΘΕΙ ΠΟΤΕ!

Τέλος θα ήθελα να δώσω την αλληλεγγύη μου στο σύντροφο Σωτήρη Μαραγκό, ο οποίος δικάζεται για την ίδια υπόθεση, αλλά και σε όσους εξεγείρονται σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης.

Γιώργος Καρακασιάν ΠΤΕΡΥΓΑ 2Β ΑΡ.6523 Φυλακές Κύπρου.

Αντίσταση στα σχέδια των κυρίαρχων

προκήρυξη του αναρχικού πυρήνα - Γενάρης '03

Οι αμερικανοβρετανοί διαμέσου του γενικού γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών - Εγκληματιών Κόφι Ανάν, επιχειρούν εδώ και αρκετό καιρό με επίμονο τρόπο να επιβάλουν μια "δίκαιη και βιώσιμη λύση" για τους κατοίκους της Κύπρου.

Η περίοδος που διανύουμε σηματοδοτείται τόσο από την αναδιοργάνωση της παγκόσμιας κυριαρχίας, η οποία έχει ολοκληρώσει την πρώτη φάση της "αντιτρομοκρατικής" εκστρατείας με την ολέθρια επέμβαση στο Αφγανιστάν, τους αιχμαλώτους πολέμου στο Γκουαντανάμο, καθώς και την εντατικοποίηση της καταστολής στους κόλπους των κοινωνικών στρωμάτων.

Στη δεύτερη φάση, αναμένεται η περαιτέρω επέκταση της κυριαρχίας εν' όψη του πολέμου κατά του Ιράκ. Αυτό άλλωστε δικαιολογεί και την οριστική διεύρυνση της συμμαχίας με το ΝΑΤΟ κατά την διεξαγωγή της συνόδου στην Πράγα (21-22/11/2002), με την πρόσθεση νέων συμμάχων (Εσθονία, Λιθουανία, Λετονία, Σλοβενία, Σλοβακία, Ρουμανία, Βουλγαρία). Επιβεβαιώνονται για ακόμη μια φορά οι αρχικές δηλώσεις του διαβόητου δολοφόνου Μπους και της κλίκας του ("όποιος δεν είναι μαζί μας, είναι εχθρός μας"), αλλά και οι προθέσεις των απανταχού εξουσιαστών να εξασφαλίζουν τη συμμετοχή ολοένα και περισσότερων κρατών στις στρατιωτικές επιδρομές παγκόσμιας εμβέλειας, διατηρώντας σημείο επαφής μεταξύ ΗΠΑ - Ευρώπης - Ρωσίας, όπου θα εφοδιάζονται και θα συναλλάσσονται η βιομηχανία όπλων και οι νέες τεχνολογίες.

Σ' αυτή την χρονική περίοδο, παρουσιάζεται ως επιτακτική ανάγκη και η ένταξη στην Ευρωπαϊκή αυτοκρατορία της Κύπρου και της Τουρκίας, οι οποίες ευελπιστούσαν ότι θα επωφεληθούν μέσω των διαπραγματεύσεων στη σύνοδο της Κοπενχάγης, που διεξήχθη στις 12-13/12/02. Σε περίπτωση ένταξης των δύο κρατών, θα πραγματοποιηθεί η μακροχρόνια επιθυμία των ΗΠΑ και των πολυεθνικών δυνάμεων, όσο αφορά τον ευνοϊκότερο έλεγχο της γύρω περιοχής. Συμπληρώνεται ακόμη ένα γεωγραφικό κομμάτι που περιλαμβάνει την περιοχή των πετρελαιοπηγών της Κασπίας, καταλήγοντας μέχρι και τη διώρυγα του Σουέζ.

Σ' αυτή την προσπάθεια επιβολής μιας "δίκαιης λύσης", το αρχικό σχέδιο Ανάν που δόθηκε αναθεωρείται, αφού και οι εξουσιαστές των δύο κρατών έφεραν ένσταση, αναφορικά με τοπικές διεκδικήσεις. Τελικά, τόσο η αναθεώρηση του σχεδίου, όσο και τα χρονικά όρια επιβολής "λύσης" (μέχρι 28/2/2003), θεωρούνται τετελεσμένα.

Το ζητούμενο είναι το κατά πόσο υπάρχει θέληση και με ποιον άραγε τρόπο μπορούν οι κάτοικοι του νησιού να ανατρέψουν την διαιώνιση της στέρησης της ελεύθερης διακίνησης και εγκατάστασης, της επικοινωνίας και της συμβίωσης, που δημιουργήθηκαν από τις εξουσιαστικές σχέσεις εις βάρος τους.

Οι σχέσεις μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων

Οι πιο πρόσφατες δικοινοτικές εκδηλώσεις (επαναπροσέγγισης, δικοινοτικό φόρουμ για την ειρήνη 1/9/02) ανέδειξαν πως υπάρχει ένα σημαντικό ποσοστό που επιθυμεί την επανένωση του νησιού και την συμβίωση όλων των κατοίκων. Οι εκδηλώσεις επαναπροσέγγισης αν και διοργανώνονται και επιτηρούνται αρκετές φορές από τα Ηνωμένα Έθνη, εντούτοις για το παρόν αποτελούν σημείο συνεύρεσης και επικοινωνίας μεταξύ Ε.Κ. και Τ.Κ. Δεν πρέπει όμως να ξεγελιόμαστε, αφού σ' αυτές τις εκδηλώσεις, επιχειρείται μέσω της κυρίαρχης προπαγάνδας, να διαφανεί ο πρωταγωνιστικός ρόλος των Η.Ε. , που πίσω τους κρύβεται η σάπια "ειρήνη" των εξουσιαστών, με στόχο τη συναίνεση της κυπριακής κοινωνίας. Καλό θα ήταν να συμβάλουμε σε μια προσπάθεια αυτοοργάνωσης συνευρέσεων Ε.Κ. και Τ.Κ., τόσο επί του παρόντος όσο και μελλοντικά, χωρίς διαμεσολαβητές και κομματόσκυλλα, οι οποίοι, υποκρινόμενοι μονοπωλούν την ειρήνη προς όφελός τους. Για παράδειγμα μπορούμε μέσω του διαδικτύου ή ακόμα και με την τηλεπικοινωνία να οργανώνουμε συχνά σε κάποιο ευνοϊκό σημείο, συναντήσεις μεταξύ των ανθρώπων που αντιτίθονται στο διαχωρισμό και στην επιβολή της νέας τάξης πραγμάτων.

Κάτι άλλο που δυστυχώς θα θέλαμε να επισημάνουμε είναι πως η συντριπτική πλειοψηφία που κατέρχεται σε κοινές εκδηλώσεις είναι Τ.Κ. Φαίνεται ότι οι συνθήκες διαβίωσης του κάθε ατόμου, επηρεάζουν και τον τρόπο σκέψης του.

Μελετώντας την τρέχουσα κατάσταση που επικρατεί στο βόρειο τμήμα του νησιού, το Τουρκοκυπριακό κράτος ολοένα και επιδεινώνει τις συνθήκες καταπίεσης και εξαθλίωσης, εξαπολύοντας κλίμα εκφοβισμού κατά της μειονότητας των Τ.Κ. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο το γεγονός ότι ανασυγκροτούνται εθνικιστικές - νεοφασιστικές ομάδες (ΤΜΤ Β΄, Βολκάν, κ.α.), οι οποίες και στο παρελθόν διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο για την διάσπαση και το μίσος (βλ. εκτελέσεις Τ.Κ. εργατών) που καλλιεργείται μεταξύ των ανθρώπων, ακόμα και σήμερα.

Καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι οι συνθήκες του κρατικού ολοκληρωτισμού, ευθύνονται αποκλειστικά για τις μαζικές "μεταναστεύσεις" Τ.Κ. τα τελευταία χρόνια.

Το σχέδιο Ανάν και η αντιμετώπισή του.

Α. Η Ελληνοκυπριακή πλευρά.

Η Ε.Κ. δεξιά, η οποία υιοθετούσε άκρως εθνικιστικές θέσεις, τώρα παρουσιάζεται ως η πιο διαλλαχτική, γιατί αυτό σίγουρα εξυπηρετεί τα συμφέροντα των νταβατζήδων της. Οι δεξιοί αποδέχτες - πρωτεργάτες άλλωστε του σχεδίου (από τον Μαρκίδη μέχρι και τον Βασιλείου) θα διασφαλίσουν και τα επικείμενα οικονομικά συμφέροντα των εμπορικών και βιομηχανικών επιμελητηρίων, που διαχειρίζονται οι νεόπλουτοι και οι αποβλέποντες σε νομική κυριαρχία, στο νέο ομοσπονδιακό κράτος.

Στο αντίπαλο στρατόπεδο, αυτοί που απέρριψαν το σχέδιο, είναι η εκκλησία μαζί με ολόκληρο το ελληνορθόδοξο πατριωτικό σκυλολόι (νέοι ορίζοντες, σύνδεσμοι αγωνιστών ΕΟΚΑ, κομματίδια, εθνικιστικές φοιτητικές οργανώσεις, Γεράσιμος Αρσένης και ΣΙΑ. Μίλησαν για "προδοσία, ξεπούλημα, οριστική διχοτόμηση… θα γίνουμε προτεκτοράτο της Τουρκίας… ".

Ποιοι; οι σημερινοί και οι εκάστοτε εξουσιαστές (εθναρχία), που χωρίς την συγκατάθεση του λαού (έτσι κι' αλλιώς πάντα έτσι γίνεται), υπέγραψαν τις συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου, καθιστώντας την Τουρκία, μαζί με την Αγγλία και την Ελλάδα εγγυήτριες δυνάμεις στο νησί.

Ποιοι; αυτοί που μοιράζοντας τον λαό σε μακαριακούς, γριβικούς και άλλους επώνυμους, συναίνεσαν στην αντικομουνιστική εκστρατεία, η οποία εξόντωσε περισσότερους ομοεθνείς τους, παρά αποικιοκράτες.

Ποιοι; αυτοί που ζητούν την εφαρμογή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, φωνάζοντας "καλός Τούρκος νεκρός Τούρκος", στην προσπάθειά τους να διαιωνίσουν το ρατσισμό και το μίσος μεταξύ των δύο κοινοτήτων.

Ποιοι; αυτοί που με τη συνεργασία τους με τους ξένους διπλωμάτες, άναψαν το πράσινο φως στον Τούρκικο ιμπεριαλισμό να εισβάλει, κατέχοντας το 38% του βορείου τμήματος του νησιού. Τώρα για το αν "θα γίνουμε προτεκτοράτο της Τουρκίας", όπως ισχυρίζονται, τους υπενθυμίζουμε ότι εντός του "Κυπριακού εδάφους" υπάρχουν 7 είδη στρατών (Ελληνικός, Κυπριακός, ΟΗΕ, ΝΑΤΟ, Τουρκικός, Βρεττανικός και Τουρκοκυπριακός). Μήπως ήδη είμαστε προτεκτοράτο του παγκόσμιου ιμπεριαλισμού;

Β. Η Τουρκοκυπριακή πλευρά.

Οι αγαναχτισμένοι και καταδιωγμένοι Τ.Κ. , βλέποντας το σχέδιο Ανάν ως τη μόνη διέξοδο από την πολιτική της Άγκυρας και του φασίστα Ντενκτάς, έσπευσαν μαζικά στο συλλαλητήριο "υπερ του σχεδίου της ειρήνης

και της λύσης" του κυπριακού προβλήματος. Η ραδιοτηλεόραση έκανε λόγο για το μέχρι στιγμής μαζικότερο συλλαλητήριο (20,000 Τ.Κ.), κάτι που διέψευσε εσπευσμένα ο Ντενκτάς ο οποίος δήλωσε μάλιστα ότι "το εν λόγω συλλαλητήριο δεν αντιπροσωπεύει την άποψη της πλειοψηφίας των Τ.Κ.". Υπέρ της αποδοχής του σχεδίου τάσσονται επίσης και οι Τ.Κ. γιάπηδες, οι οποίοι σαφέστατα θα επωφεληθούν με την επίτευξη της "λύσης", αυξάνοντας τα κεφάλαιά τους.

Μετά από λίγες μέρες, το καθεστώς Ντενκτάς μαζί με δεκάδες εθνικιστικές οργανώσεις επιδιώκει να αναχαιτίσει το θετικό κλίμα αποδοχής του σχεδίου, καλώντας αντι-συλλαλητήριο με κύριο σύνθημα "ναι στην ειρήνη - όχι στο σχέδιο Ανάν". Σε ομιλία του, το εξουσιαστικό έκτρωμα προασπίζει τις διχοτομικές του θέσεις τονίζοντας την ανάγκη αναγνώρισης του υπερ-κράτους του (συγκυριαρχία με όρους).

Να σημειωθεί ότι στις 13/12/2002, ημέρα ένταξης της Κύπρου στην Ε.Ε., Τ.Κ. πραγματοποίησαν διαδήλωση αναρτώντας πανό και πλακάτ, που ανάμεσά τους έγραφαν: "Δεν είμαστε Τούρκοι, δεν είμαστε Έλληνες, είμαστε Κύπριοι".

Το διαχρονικό σύνθημα των αναρχικών, που είναι γραμμένο στους τοίχους τον πόλεων (ΚΑΤΩ ΤΑ ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ - ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΛΗ Η ΓΗ) πιστεύουμε τα λεει όλα.

Γ. Η άποψη του Αναρχικού Πυρήνα Κύπρου

Η μακροχρόνια τραγωδία που υφίστανται οι κάτοικοι της Κύπρου, οφείλεται αποκλειστικά στον ανταγωνισμό των εξουσιαστικών σχέσεων και διαμαχών για την εξασφάλιση των πολιτικών, οικονομικών και στρατηγικών συμφερόντων της κυριαρχίας, στο νησί και στη γύρω περιοχή.

Ως αναρχικοί - αντιεξουσιαστές, προτείνουμε τον αντικρατικό - αντισυναινετικό αγώνα, τον οποίο προωθούμε καθημερινά, εντός και εκτός των διαχωριστικών συνόρων των κρατών και του καπιταλισμού.

Σύμμαχός μας, ο κάθε καταπιεσμένος άνθρωπος - εχθρός μας, η δικτατορία της παγκοσμιοποιημένης κυριαρχίας, που επιβάλλεται με την εξοντωτική εκμετάλλευση και καταπίεση "ανθρώπου" πάνω σε άνθρωπο.

Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ για την οποία αγωνιζόμαστε, είναι η πραγμάτωση της τοπικής - δικοινοτικής και ευρύτερα, της ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ. Για να ξαποστείλουμε τους δυνάστες της ανθρωπότητας, εκεί που ανήκουν: στο παρελθόν της ιστορίας.

ΑΠΟΧΗ - ΣΑΜΠΟΤΑΖ - ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

29-01-03 *Η πιο κάτω προκύρηξη είναι σχετικά με τις προεδρικές εκλογές στη κύπρο που θα γίνουν στις 16 φεβρουαρίου 03:*

Προτού αναλύσουμε τις απόψεις και τις πρακτικές μας, αναφορικά με την εκλογική διαδικασία, θα θέλαμε να επισημάνουμε το εξής: Η πολιτική ηγεσία εδώ και 16 μήνες, διαβουλεύεται επικαλούμενη ότι οι διαφημιστικές πινακίδες ρυπαίνουν το αστικό και φυσικό περιβάλλον, αυξάνοντας ταυτόχρονα τον κίνδυνο για την τροχαία ασφάλεια. Θεώρησαν τις πινακίδες παράνομες, αφού αυτό επιβεβαιώθηκε και από τις δηλώσεις του ίδιου του υπουργού συγκοινωνιών, Α. Νεοφύτου. Όμως προκειμένου να εξαπατήσουν τον λαό (για περισσότερο από 1 μήνα), εξασφαλίζοντας την ψήφο, χρησιμοποίησαν την πάγια τακτική τους : Την πλύση εγκεφάλου, επιβάλλοντας σε όλους μας να βλέπουμε χωρίς να το θέλουμε, τις σιχαμερές τους φάτσες, τα ποιητικά τους σλόγκαν και τις 'λυτρωτικές δεσμεύσεις' τους. Τα πολιτικά καθάρματα ανέστειλαν τελικά την 'επίλυση' του ζητήματος των πινακίδων, για την ομαλή φυσικά διεκπεραίωση της κρατικής προπαγάνδας.

Στα πλαίσια πάντοτε του δημοκρατικού κοινοβουλευτικού συστήματος, καλούμαστε να ανεχτούμε όλους αυτούς, που με την υποχρεωτική ψηφοφορία μας απειλούν, πως αν δεν λάβουν την έγκρισή μας, θα υποστούμε τις νομικές κυρώσεις που έχουν ήδη εξαγγείλει. Άλλη μία κοινωνική προσφορά του 'φιλελεύθερου' κυπριακού κράτους.

Η προεκλογική εκστρατεία των υποψηφίων του κυβερνώντος κόμματος (ΔΗ.ΣΥ), το οποίο από ανέκαθεν παρουσιάζετο ως το εθνικό κόμμα, επικεντρώνεται για μια ακόμη φορά να κάνει λόγο για 'ξεκάθαρη' και 'λειτουργική λύση', στο εθνικό μας θέμα. Για 'βιώσιμη' και 'λειτουργική λύση' κάνει λόγο και το ΚΙ.ΣΟΣ. Ο πρόεδρος των Νέων Οριζόντων (Ν. Κουτσού), ο οποίος απέρριψε εξ' αρχής το σχέδιο Ανάν,εμφανίζεται σαν η 'συνεπής πατριωτική επιλογή'. Ερχόμενος με τη σειρά του ο υποψήφιος της τριμερούς (Τ. Παπαδόπουλος), προσπαθεί να διαψεύσει τις επικρίσεις που του επιδόθηκαν από τον ΔΗ.ΣΥ, ότι δεν θα είναι καλός διαπραγματευτής, δεν τον θέλουν οι ξένοι διπλωμάτες, κτλ. Καθημερινά ο ανταγωνισμός των πολιτικών γίνεται ολοένα και οξύτερος, στην προσπάθειά τους να μας πείσουν για το ποίος είναι ο καλύτερος χειριστής του εθνικού ζητήματος, αλλά και των κοινωνικών λειτουργιών γενικότερα. Είναι πλέον ξεκάθαρο, ότι κανένα κόμμα δεν ωθείται στην οποιαδήποτε επιλογή και ενέργεια για ιδεολογικούς σκοπούς, αλλά αποκλειστικά και μόνο για την κατάκτηση της εξουσίας. Αυτό αποδεικνύεται από την επιλογή της αριστεράς, η οποία κατέρχεται με Δεξιό υποψήφιο(!), που το κόμμα που εκπροσωπεί (ΔΗ.ΚΟ.) την περασμένη πενταετία, συνέβαλε στην επανεκλογή της κυβέρνησης Κληρίδη. Ο πραγματικός ρόλος των πολιτικών, είναι να διαχωρίζουν τους ανθρώπους (δεξιοί, αριστεροί, 'προοδευτικοί', πατριώτες, κ.α.), καθησυχάζοντας ταυτόχρονα την αγανάκτηση και την οργή των καταπιεσμένων, που σε μερικές περιπτώσεις εκδηλώθηκε απειλητικά για την περιβόητη δημοκρατία τους (απεργίες γεωργών, εργάτες αεροδρομίων το 2001,φοιτητές, αδιόριστοι καθηγητές, κ.α.). Τη δημοκρατία της διαφθοράς και των σκανδάλων (φανερών και μή) Χρηματιστήριο, κτηματολόγιο, ΑΤΗΚ, άδειες οπλοφορίας σε μαστροπούς από την αστυνομία, συναρμολογημένα αυτοκίνητα, αισχροκέρδεια από την αύξηση του φόρου κατανάλωσης... Τη δημοκρατία της καταστολής και του ελέγχου. Αστυνομοκρατία στους δρόμους, έρευνες, πρόστιμα, δολοφονίες ανυπόταχτων μοτοσικλετιστών που καταδιώχθηκαν από μπάτσους π.χ. Λιοπέτρι, ξυλοδαρμοί ντόπιων και ξένων από μπάτσους, εξευτελισμοί, διώξεις και φυλακίσεις εξεγερμένων... Τη δημοκρατία στα πλαίσια εναρμόνισης με την Ευρώπη Φορολογική μεταρρύθμιση, κονδύλια για κτίσιμο δικαστηρίων και νέων 'εκσυγχρονισμένων' φυλακών (οι 'ανοιχτές' φυλακές εγκαινιάστηκαν τον Οκτώβρη του 2001), κάμερες παρακολούθησης, πάταξη της 'λαθρομετανάστευσης', ευρωστρατός, ευρωαστυνομία... Να σημειωθεί ότι εν' οψη του επερχόμενου πολέμου κατά του Ιράκ, το κυπριακό κράτος έγκρινε τις απαιτήσεις των Αμερικανοβρετανών, παραχωρώντας τον εναέριο χώρο, τα αεροδρόμια και τα λιμάνια, για εφοδιασμό. Η συμμετοχή άλλωστε του κυπριακού κράτους, στον πόλεμο 'κατά της τρομοκρατίας', θεωρείται δεδομένη, λόγω των άριστων διπλωματικών σχέσεων που διατηρεί με τους υπόλοιπους κυρίαρχους – δολοφόνους. Βλέπετε ότι οι ανθρωποσφαγές των πολέμων (Αφγανιστάν, Παλαιστίνη, κ.α.), η δημιουργία περαιτέρω 'τριτοκοσμικών εδαφών', η ολέθρια καταστροφή του περιβάλλοντος, για να εξυπηρετούνται τα οικονομικά και στρατηγικά συμφέροντα της παγκοσμιοποιημένης κυριαρχίας, γίνονται εν' καιρώ δημοκρατίας! Όσοι λοιπόν, ζητούν τη ψήφο σου είναι αυτοί που συμμετέχουν έμμεσα στις μαζικές δολοφονίες. Το όραμα που μας πουλάνε για ένα καλύτερο αύριο, δεν είναι παρά η χειροτέρευση του εφιάλτη που ζούμε σήμερα. Απέναντι στο εκλογικό κοινοβουλευτικό παιχνίδι και την 'έμμεση αντιπροσώπευση', προτείνουμε τη συνειδητή ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ (ΑΠΟΧΗ - ΣΑΜΠΟΤΑΖ - ΑΡΝΗΣΗ), σαν στάση προσωπικής αξιοπρέπειας και σαν σημείο του πολύμορφου αγώνα. Να πάρουμε την ζωή στα χέρια μας, όπου μέσα από αυτοοργανωμένες πρωτοβουλίες χωρίς εκπροσώπους, διαμεσολαβητές και με ισότιμη συμμετοχή όλων μας, θα αποφασίζουμε εμείς για τις κοινωνικές ανάγκες μας. Να αρνηθούμε να υποβιβαστούμε σε ψηφοφόρους. Για μια κοινωνία δίχως κράτη, νόμους, εξουσία και αφεντικά.

ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΟΥΝ

Και ενώ στο Αφγανιστάν (περιοχή Αταγκάρ) οι παγκοσμιοποιημένοι δολοφόνοι εξακολουθούν να εξοντώνουν τους "τρομοκράτες" με απανωτούς βομβαρδισμούς, προετοιμάζονται ταυτόχρονα, για ένα ακόμη έγκλημα κατά της ανθρωπότητας στο Ιράκ.

Μέχρι σήμερα, 1,700,000 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, λόγω της επέμβασης του διαβόητου δολοφόνου Bush το 1991 και του 11χρονου εμπάργκο που επέβαλε το Συμβούλιο Ασφάλειας. Στο Ιράκ το '91, διασκορπίστηκαν 1,300 τόνοι ραδιενεργών υλικών, με αποτέλεσμα αυξημένα περιστατικά λευχαιμίας. Ακόμα, χιλιάδες παιδιά πέθαναν από τυφοειδή πυρετό, λόγω της απαγόρευσης εισαγωγής χλωρίου και μηχανημάτων απολύμανσης του νερού.

Αναμφισβήτητα ο επερχόμενος πόλεμος θα διεξαχθεί, προκείμενου να διασφαλιστούν τα πολιτικά, οικονομικά και στρατηγικά συμφέροντα των κυριάρχων, τόσο στο Ιράκ, όσο και στην ευρύτερη περιοχή. Ο έλεγχος και η εκμετάλλευση του πετρελαίου της Μέσης Ανατολής, είναι ο σημαντικότερος στόχος των ΗΠΑ, προκειμένου να επεκτείνουν την παγκόσμια τους κυριαρχία. Λόγω αυτής της επιθυμίας τους, στηρίζουν διάφορα τυραννικά καθεστώτα όπως το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ, συμβάλλοντας στις συνεχιζόμενες σφαγές Παλαιστίνιων, αφού εξοπλίζουν στρατιωτικά το τσιράκι τους, το κάθαρμα Ariel Sharon.

Στις 28/01/2003 κατέπλευσε στη Βάση Ακρωτηρίου, ολόκληρη Βρετανική αρμάδα. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη (!) που συγκροτείται μετά τον πόλεμο στα νησιά Φόκλαντ το 1982 και έχει ήδη αναχωρήσει για τον Περσικό κόλπο. Παράλληλα οι Βρετανικές δυνάμεις, άρχισαν αδιάκοπα να εξασκούνται σε ξηρά, αέρα και θάλασσα.

Οι Κυπριακές εταιρίες μπορούσαν να μείνουν αμέτοχες, με δεδομένη και τη συναίνεση των ντόπιων εξουσιαστικών καθαρμάτων; Όχι βέβαια. Εφοδίασαν το Βρετανικό στόλο με στρατιωτικό υλικό και 80 τόνους τροφίμων! Επίσης το "ειρηνόφιλο" Κυπριακό κράτος από τον περασμένο Δεκέμβρη, ενέδωσε στις απαιτήσεις των Αμερικανοβρετανών, παραχωρώντας τους τον εναέριο χώρο, τα αεροδρόμια και τα λιμάνια, για την ομαλή διεκπεραίωση αυτού του απάνθρωπου εγκλήματος. Καθημερινά παρέχει κάθε βοήθεια και εξυπηρέτηση στα πλοία τους, λαμβάνοντας μέτρα αστυνόμευσης κατά την εκφόρτωση υλικού και παρέχοντας αστυνομική συνοδεία στις φάλαγγες μεταφοράς εμπορευματοκιβωτίων, προς τις Βάσεις.

Από τον περασμένο Ιούλιο, εμείς οι αναρχικοί-αντιεξουσιαστές που εναντιωθήκαμε έμπρακτα στην εγκατάσταση της γιγαντο-κεραίας στη Βάση Ακρωτηρίου, τονίσαμε ότι εκτός από τις κατασκοπευτικές και επιβλαβείς για την υγεία αντένες, εξίσου σημαντικός και καθοριστικός είναι ο ρόλος των Βάσεων, στις προγραμματιζόμενες μαζικές δολοφονίες, της κρατικής τρομοκρατίας (Αφγανιστάν, Ιράκ...). Από ότι φαίνεται δυστυχώς, επαληθεύονται τα όσα ισχυριζόμασταν. Όμως εμείς δεν σταματάμε εδώ: σε μια εποχή που οι λέξεις χάνουν το νόημά τους, οι ανθρωποσφαγές στους πολέμους αποκαλούνται "ανθρωπιστικές παρεμβάσεις" (!), οι πραγματικοί τρομοκράτες (τα κράτη και τα αφεντικά) βαφτίζονται "απελευθερωτές" (!), έχουμε να προτείνουμε την άμεση καταστροφή όλων των εξουσιαστικών δομών. Σαν αναρχικοί-αντιεξουσιαστές δεν επιδιδόμαστε σε ψηφίσματα διαμαρτυρίας (που πέφτουν πάντα στο κενό) η σε ειρηνικές διαδηλώσεις, αλλά επιδιώκουμε το γκρέμισμα - κάψιμο - καταστροφή όλων των βάσεων. Επίσης θεωρούμε το άκυρο-αποχή στις προεδρικές εκλογές αναγκαίο, διότι αυτοί που ζητούν την ψήφο μας (ανεξάρτητα από πολιτική απόχρωση), συμμετέχουν έμμεσα στις στρατιωτικές επιχειρήσεις του θανάτου.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΝΤΟΠΙΑ ΚΑΙ ΠΛΑΝΗΤΙΚΑ

20/3/03 ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Χθες μετά και την επίθεση στη Βαγδάτη το κοινωνικό φόρουμ στη Κύπρο κάλεσε για το απόγευμα πορεία με κατάληξη την αμερικάνικη πρεσβεία.Η ένταση και η οργή που επικρατούσε ήταν φανερή από τη πρώτη ματιά.Σύντροφοι του αναρχικού πυρήνα πήγαμε στη πορεία με μίσος και αηδία για όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω μας αλλά και για τα πρόσφατα πανηγυράκια στα οποία βρεθήκαμε, με αποκορύφωμα τη γελοία πορεία στα λιβάδια της αγγλικής βάσης στη Δεκέλεια, ενώ λίγα χιλιόμετρα μακρυα οι πολεμικές προετοιμασίες είχαν πάρει φωτιά.Χαρακτηριστικό εκείνης της μίζερης πορείας ήταν ότι δεν είδαμε ούτε ένα στρατιώτη!!!Μετά και την επισημη έναρξη του πολέμου πιστέυουμε ότι όλοι θα έπρεπε να αντιληφθούν ότι το τέλος του ρεφορμισμού πρέπει να είναι οριστικό.

Οταν η χθεσινή πορεία κατέληξε έξω από τη πρεσβεία όπου αρχισαν τα συνθήματα εναντίων των πραγματικών τρομακρατών, τα πράγματα ήταν σχετικά ήρεμα.Μετά από λιγο σύντροφος παίρνει δυο μπουκάλια με κόκκινη μπογια και τρέχοντας τα ρίχνει μέσα στη πρεσβεία δίπλα από τους μπάτσους οι οποίοι ξαφνιάζονται,δείχνουν επίμονα το σύντροφο, αλλά δε περνούν το μικρό τείχος που τους χωρίζει από τους διαδηλωτές.Το σύνθημα ΤΟ ΑΙΜΑ ΚΥΛΑΕΙ ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΖΗΤΑΕΙ αρχίζει να «σοβαρέυει» λίγο τα πράγματα και τα επόμενα συνθήματα που φωνάζουμε δείχνουν ξεκάθαρα ότι η οργή μας για τους δολοφόνους εξαθλιωμένων ανθρώπων σε όλη τη γη δε μπορεί να εκφραστή με τραγουδάκια και ανούσιες ομιλίες.

Σε λίγο έξι-εφτά μπάτσοι προφανώς για να πάρουν τα «πάνω» τους αλλά και για να αποδείξουν ακόμα μια φορά το τι γουρούνια είναι, βγαίνουν από τη πρεσβεία και έρχονται σε μας.Περικυκλώνουν ενα σύντροφο και απαιτούν να ανοίξει το σακκάκι του γιατί έχουν υποψίες ότι κάτι σημαντικό κρύβει μέσα!!!Ο σύντροφος φυσικά αρνείται, επεμβαίνουμε όλοι και αρχίζουν οι πρώτες αψιμαχίες με τους μπάτσους.Όταν ανοίγει το σακκάκι ο σύντροφος και βγάζει ένα κουταβάκι, γύρω μας βρίσκονται και μπατσοι «διαδηλωτές» οι οποίοι κράταγαν ακόμα και κεριά οι άθλιοι!!Σε δευτερόλεπτα αρχίζουν μάχες σώμα με σώμα με τους μπάτσους και ο περισσότερος κόσμος έρχεται για σύγκρουση αλλά και για υποστήριξη των αγωνίζωμένων, εναντίων εκείνων που ενώ μπορεί να μοιάζουν με ανθρώπους, απέχουν πολύ από το να μπορούν να ονόμαστούν έτσι.Κάθε τόσο όλοι μαζί φωνάζουμε ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ και ΣΚΥΛΙΑ ΦΥΛΑΤΕ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΣΑΣ και πραγματικά το εννοούμε!Δύο χαρακτηριστικές σκηνές είναι ο μπάτσος που έριξε κάτω το κουταβάκι και το πάτησε με μίσος και ο παρολίγο πνιγμός σύντροφου από μπάτσο ενώ τον κρατούσαν άλλοι από τα μαλλιά.Τελικά οι μπάτσοι συνέλαβαν τρεις σύντροφους: τον Αρη Μακρίδη τον Κώστα Μιχαήλ τον Γιώργο Παπαδόπουλο και μία συντρόφισσα τη Κατερίνα Τζαβάρα.Το σύντροφο Μακρίδη το κράτησαν στο νοσοκομείο φρουρούμενο από δύο ένοπλους μπάτσους,το Μιχαήλ και το Παπαδόπουλο τους πήραν στα κρατητήρια των κεντρικών φυλακών και τη συντρόφισα Τζαβάρα σε κρατητήρια αστυνομικού σταθμού.Μετά από τέσσερις περίπου ώρες,ίσως από τη γενική κατακραυγή, τους άφησαν «ελέυθερους».Φρόντισαν φυσικά να τους φορτώσουν όλους με πολλές κατηγορίες για ξυλοδαρμό μπάτσων,εξύβριση κτλ.Όταν όμως σε κάποια άλλη γωνιά της γης σφάζονται ανθρωποι για τα συμφέροντα μιας ολιγαρχίας άθλιων υποκείμενων αυτό φαντάζει τόσο ασήμαντο και μικρό.Πραγματική αλληλεγγύη για μας στον κάθε αγωνιζώμενο,στον κάθε καταπιεσμένο είναι η συνέχιση και η όξυνση του κοινωνικού πολέμου, ενός πολέμου που τον ζουμε κάθε μέρα στις δουλειές,στους δρόμους,στα σχολεία,στις φυλακές........

Με αναρχικούς χαιρετισμους

Αναρχικός πυρήνας κύπρου

Ακολουθεί η προκύρηξη που μοιράστηκε κατά τη διάρκεια της πορείας:

Πόλεμος και διαδηλώσεις

Η αληθινά φασιστική φύση του δημοκρατικού Κράτους έχει γίνει φανερή σε όλους καθώς, μπροστά στα μάτια του κόσμου, οι δολοφονικοί μπράβοι του κεφαλαίου έχουν συμπληρώσει τις προετοιμασίες για μια ακόμα σφαγή για τα συμφέροντα της κυριαρχίας και του κέρδους. Πόσες μέρες ή εβδομάδες απομένουν στο λαό της Βαγδάτης για να ζήσει; Άραγε θα χάσουν τις οικογένειες τους, τους γείτονές τους, θα υποστούν τρομερούς ακρωτηριασμούς; Τι αποτέλεσμα θα έχουν οι βόμβες στο ήδη φοβερά μολυσμένο τους περιβάλλον; Πόσα παραπάνω ακόμα παραμορφωμένα βρέφη, πόσα παραπάνω ακόμα είδη καρκίνου... Πώς θα είναι άραγε η ζωή στους προσφυγικούς καταυλισμούς;

Αυτή η επικείμενη σφαγή εκατοντάδων χιλιάδων ανυπεράσπιστων αντρών, γυναικών και παιδιών οδήγησε σε τεράστιες διαδηλώσεις σε όλο σχεδόν τον κόσμο, δείχνοντας την απέραντη έκταση της διαφωνίας που αφορά αυτή την φανερή πράξη Κρατικής τρομοκρατίας. Εκατομμύρια κόσμου βγήκαν στους δρόμους για να διαδηλώσουν, περπατώντας μίλια κρατώντας σημαίες και πανώ, χτυπώντας τύμπανα, φωνάζοντας συνθήματα. Οι οργανωτές, πράσινοι, οικολόγοι, ειρηνιστές, συντεχνιακοί και κοινωνικά forum σχεδιάζουν εκ των προτέρων τις διαδρομές των πορειών/λεωφορείων τους σε συνεργασία με τις δυνάμεις της τάξης. Με το τέλος της ημέρας επιστρέφουν σπίτι για να δουν την επιβράβευση των προσπαθειών τους στην οθόνη της τηλεόρασης. Κουρασμένοι, αλλά με την ευφορία των αριθμών σε επικές διαστάσεις, μπορούν να πουν: Ναι, σήμερα πραγματικά κάναμε κάτι ενάντια στον Πόλεμο. Δείξαμε την αλληλεγγύη μας στο λαό του Ιράκ. Τώρα πρέπει να πάμε πίσω στη δουλειά και να περιμένουμε...

Και αν ήταν όλα μια τραγελαφική φάρσα; Αν αυτές οι διαδηλώσεις αντί να «σταματούν τον Πόλεμο», (παρά την ειλικρίνεια των συμμετεχόντων) στην πράξη εκτρέφουν την μεγάλη ψευδαίσθηση ότι ζούμε σε μια κοινωνία όπου έχουμε λόγο στο να διευθύνουμε τις ζωές μας, και πως αυτοί που κυβερνούν λαμβάνουν υπόψην το τι επιθυμούμε; Αν έγιναν ένα ενιαίο μέρος του θεάματος του πολέμου; Η διαφωνία είναι ένα ουσιώδες μέρος της συμετοχικής δημοκρατίας. Ερεθίζει κωμικούς όπως ο Bush και ο Blair, διεγείρει τη ρητορική τους, τους δίνει ένα συνομιλητή. Το να βγάινεις έξω σε τεράστιους αριθμούς μόνο για να πεις όχι στον πόλεμο ενθαρρύνει τους πολέμαρχους. Η ψευδαίσθηση της ποσότητας (... σίγουρα αν αρκετοί από μας πουν «όχι», οι «εκλεγμένοι μας ηγέτες» θα δώσουν προσοχή...) αποτρέπει τον κόσμο από το να δράσει. Κρατά τα πάντα ορατά, υπό έλεγχο.

Αυτές οι διαδηλώσεις ξεκινούν από δύο μακροσκοπικές πλάνες: βλέπουν τον πόλεμο ως ένα περιορισμένο συμβάν και πιστεύουν ότι με τη μαζικότητα μπορούν να ασκήσουν πίεση στα κέντρα λήψης αποφάσεων για να τα κάνουν να αλλάξουν γνώμη, συμβάλλοντας έτσι στην υπόθαλψη μύθων όπως «ειρήνη» και «ελευθερία του λόγου» υπό κεφαλαιοκρατία

Η ψευδαίσθηση της «ελευθερίας του λόγου» είναι το πρώτο εμπόδιο που πρέπει να ξεπεραστεί για να καθαρίσουμε το πεδίο για δράση. Τα λόγια του εχθρού μπαίνουν μέσα σε ολόκληρο το πλαίσιο των κοινωνικών, πολιτικών και οικονομικών σχέσεων: πολιτικά κόμματα, ΜΜΕ, εργασία, σχολείο, κυβέρνηση κλπ, υποστηριζόμενα από την τελική απειλή της αστυνομίας, του στρατού και της φυλακής. Όταν ο Bush εκστομίζει μονοσυλλαβικές διατριβές ενάντια στην «τρομοκρατία» και την ανάγκη της επίθεσης κατα του Ιράκ, αυτό δεν είναι μια άποψη μιας συζήτησης σε μια μπυραρία ή στο τραπέζι του δείπνου. Πίσω από τα λόγια του υπάρχει ένα ολόκληρο οπλοστάσιο από «ανθρώπους» και όπλα έτοιμο να αναλάβει δράση όταν δοθεί το πρόσταγμα. Ενάντια σε αυτά, οι σκλάβοι της δημοκρατίας έχουν το δικαίωμα να πουν «όχι». Μπορούν να υπογράφουν αιτήματα και να τα καταθέτουν στη βουλή. Μπορούν να αναρτούν αφίσες, να μοιράζουν φυλλάδια. Μα μόνο στο βαθμό που οι λέξεις είναι αυτοσκοπός, άδειες λέξεις (π.χ. «Σταματείστε τον πόλεμο», «Δώστε μια ευκαιρία στην ειρήνη») που από την ίδια τους τη φύση φράζουν το δρόμο τη δράσης.

Εδώ θα πρέπει να διευκρινίσουμε πως όταν λέμε «δράση» εννοούμε ωθητικές ενέργειες που μεταμορφώνουν την πραγματικότητα, όχι συμβολικές χειρονομίες που, παρ'ότι μερικές φορές προκαλούν ζημιές στα όργανα του εχθρού, το κάνουν μέσα σε ένα μιντιακά προσανατολισμένο πλαίσιο από μια μειοψηφία ακτιβιστών

διαχωρισμένη από τους καταπιεσμένους. Το καταστρεπτικό στοιχείο διασπάται και ανασυντίθεται από τη λογική της ειδίκευσης και τις τακτικές επιλογές μιας πολιτικής, όχι κοινωνικής, οντότητας. Η πραγματική επίθεση από την άλλη μεριά μπορεί να πάρει πολλές μορφές, συμπεριλαμβάνοντας και τις φαινομενικά «ειρηνικές» των φυλαδίων, αφισών και αναγραφής συνθημάτων, όταν αυτές περιέχουν μια κοινωνική και οικονομική ανάλυση του ερωτήματος και υποδείξεις για πιθανή δράση.

Η σχεδιασμένη στρατιωτική επίθεση κατά του Ιράκ, παρ'ότι η ίδια είναι ένα συγκεκριμένο γεγονός, δεν μπορεί να ειδωθεί ως κάτι διαχωρισμένο από τον πόλεμο που το κεφάλαιο κηρύσσει κάθε στιγμή της ημέρας με χίλιες μορφές. Αυτή δεν είναι μια μαξιμαλιστική δήλωση που στοχεύει να κάνει το πρόβλημα τόσο απέραντο που να μην μπορούμε να δράσουμε για συγκεκριμένες πτυχές αυτής της πραγματικότητας. Το αντίθετο. Όσο πιο στενά εξετάζουμε αυτή την κατάσταση πλανητικού πολέμου, τόσο πιο εύκολο γίνεται να αναγνωρισουμε τον εχθρό σε συγκεκριμένες οικονομικές και στρατιωτικές δομές που είναι χειροπιαστές και προσβλήσιμες, και να αρνηθούμε τη διαμεσολαβημένο λόγο των πολιτικών. Αν τα λόγια μας έχουν νόημα σε όρους επίθεσης, πρέπει να είναι όργανα θεωρίας και ανάλυσης αναγκαίων για το άνοιγμα του δρόμου σε αυτή την καταστρεπτική προοπτική μέσα στη λογική της ανταρσίας και της γενικευμένης εξέγερσης.

Όταν λέμε «Κάψτε τη βάση του θανάτου» στα πανώ μας, εννοούμε ακριβώς αυτό: ας πάμε τώρα, άντρες, γυναίκες και παιδιά, να καταλάβουμε και να καταστρέψουμε τη βάση. Όταν μοιράζουμε φυλλάδια αναλύοντας το ρόλο της στρατιωτικής βάσης, εξετάζουμε και τα αποτελέσματα που έχει στις ζωές των κατοίκων της περιοχής, φέρνοντας το ερώτημα σε μια συμπαγή, χειροπιαστή διάσταση που επηρεάζει και τις δικές τους ζωές. Ξέρουμε πως ακόμα και ειδικές, χονδροειδείς επιθέσεις κατά των εκμεταλλευομένων όπως ο «πόλεμος» από το κεφάλαιο εξαρτούνται από μια ολόκληρη ροή σχέσεων που δουλεύουν στην εντέλεια, και πως αυτές οι σχέσεις είναι πάντα ευάλωτες και μετετρέψιμες. Ακόμα και μια μικρή πράξη, αν είναι καλά επιλεγμένη, και όχι μόνο η έκφραση ματαιότητας και αδυναμίας, μπορεί να διαταράξει την λεπτή ισορροπία αυτών των σχέσεων που στηρίζονται στο φενακισμό, υπακοή και όταν υπάρχει δυσαρέσκεια, στην επίσημη διαφωνία. Τέτοιες επιθέσεις δε μπορούν να περιμένουν για την συναίνεση χιλιάδων κόσμου, αλλά τα μέσα που χρησιμοποιούνται πρέπει να είναι απλά και εύκολα να αντιγραφούν ώστε η επίθεση να εξαπλωθεί οριζόντια στη διάσταση της ανταρσίας και της εξέγερσης.

Μπορεί να ξεκινήσει οποτεδήποτε, οπουδήποτε, από μικρές ομάδες συντρόφων βασισμένες στην συγγενικότητα. Είναι η πολλαπλασίαση των επιθέσεων, η απλή τους φύση και πιθανή εξάπλωση, που τις κάνει μια πραγματική δύναμη, που αμέσως βάζει τον αγώνα σε μια κοινωνική διάσταση και τον απομακρύνει από την έννοια των αριθμών ή των συμβολικών χειρονομιών. Ομάδες σε μια χώρα, ή σε πολλές χώρες, μπορούν να συντονίσουν τις δράσεις τους και να τους δώσουν απήχηση. Κανένα ανέμισμα μιας μαγικής ράβδου δε μπορεί να πάρει τη θέση της δουλειάς που χρειάζεται να γίνει από τον καθένα μας ξεκινώντας από τώρα για να δώσουμε στους εαυτούς μας τα όργανα που χρειαζόμαστε για αυτή την επίθεση. Ενάντια σε συγκεκριμένες στιγμές «πολέμου» κηρυγμένου από το Κράτος πρέπει να αναλάβουμε το αμείλικτο – θεωρητικό, αναλυτικό και πρακτικό – έργο της καταστροφής αυτής της κοινωνίας του θανάτου και μέσω μιας χαρούμενης αφύπνισης των εγώ, να επεκτείνουμε τη δημιουργία του καινούριου κόσμου χωρίς καθυστέρηση.

Αναρχικός πυρήνας κύπρου

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

για την εισβολή στο χώρο του αναρχικού πυρήνα στη Λεμεσό, στις 18 Απρίλη

Σε μιαν εποχή που καθημερινά διεξάγονται πόλεμοι κατά της «τρομοκρατίας» και οι κρατικές αρχές περιορίζουν συνεχώς τις ατομικές – προσωπικές ελευθερίες μας στο όνομα της «πάταξης της τρομοκρατίας», ποιοι είναι άραγε οι πραγματικοί τρομοκράτες;

Παρασκευή 18 Απριλίου. Τρεις φίλοι μας μαθητές βρίσκονται στο στέκι του αναρχικού πυρήνα, κάθονται και κουβεντιάζουν. Ξαφνικά εμφανίζονται πέντε αστυνομικοί έξω από την πόρτα και κτυπώντας την, φωνάζουν στους τρεις μαθητές να τους ανοίξουν με πολύ έντονο τρόπο. Αφού είδαν ότι δε γινόταν το δικό τους άρχισαν να κτυπούν τη πόρτα με μανία φωνάζοντας συγχρόνως και απειλώντας τα τρία παιδιά ότι θα τα κτυπήσουν, θα τα σκοτώσουν......

Μέσα σε αυτό το σκηνικό, οι μαθητές, απορώντας με τη λύσσα των μπάτσων και φοβισμένοι, τους ανοίγουν κι αυτοί μπουκάρουν στο χώρο χωρίς καν τα διάφορα νομικά προσχήματα, αφού σε καμία περίπτωση δεν έδειξαν οποιοδήποτε ένταλμα. Αφού τους διατάζουν να καθίσουν, αρχίζουν να ψάχνουν στο στέκι δήθεν για «παράνομες ουσίες» κι αφού δε βρίσκουν τίποτα, συνεχίζουν το «κοινωνικό» τους έργο, με τρόπο που μόνο το χυδαίο τους μυαλό μπορεί να συλλάβει. Με μοναδικό σκοπό τον εξευτελισμό και τη μείωση της προσωπικότητας των τριών μαθητών, τους αναγκάζουν να βγάλουν όλα τους τα ρούχα και τους αφήνουν τελείως γυμνούς, εκτεθειμένους στα βλέμμα του κάθε περαστικού. Τέλος, αφού κάνουν διάφορες ερωτήσεις, εκτοξεύοντας έμμεσες και άμεσες απειλές οι μπάτσοι βάζουν τα παιδιά να ορκιστούν (!) ότι δε θα ξανατολμήσουν να έρθουν σε αυτό το χώρο και αποχωρούν...

Βλέπουμε ξεκάθαρα εδώ την αρχή μιας οργανωμένης επίθεσης και καταστολής από τη μεριά του κράτους και της εξουσίας απέναντι σε ένα πολιτικό-κοινωνικό χώρο ιδεών και πρακτικών, επιδιώκοντας ουσιαστικά την εξαφάνιση του.

Από το περιστατικό που πιο πάνω περιγράψαμε, μπορεί ο καθένας να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα για το τι είδους δημοκρατία κι ελευθερία ευαγγελίζονται τα περιφερόμενα από κανάλι σε κανάλι κουστουμαρισμένα ανθρωποειδή που μας πλασάρονται για εκπρόσωποι και ηγέτες.

Η συγκεκριμένη ενέργεια για εκφοβισμό κάποιων ανθρώπων, ώστε να απομακρυνθούν από τον αναρχικό - αντιεξουσιαστικό χώρο, δηλαδή σε ένα χώρο που εκφράζεται με έντονο και αληθινό τρόπο, αντιτίθεται σε κάθε είδους εμπορευματικοποίηση - ρομποτοποίηση της ζωής μας και αρνείται την υποταγή των επιβεβλημένων ρόλων εκμεταλλευτή-εκμεταλλευομένου δεν έγινε καθόλου τυχαία τη συγκεκριμένη στιγμή. Η έμπρακτη και αδιαμεσολάβητη αλληλεγγύη που δείξαμε στον Ιρακινό λαό αλλά και στους επί γης καταπιεσμένους κατά τη διάρκεια της πρόσφατης ανθρωποσφαγής στο Ιράκ μέσα από διάφορες εκδηλώσεις και παρεμβάσεις φαίνεται ότι ενόχλησε. Δεν τους έφταναν οι συλλήψεις που είχαν καταφέρει να κάνουν κατά τη διάρκεια των γεγονότων έξω από την Αμερικανική πρεσβεία δολοφόνων (άμεσο αποτέλεσμα έκρηξης της οργής των αγωνιζομένων εναντίον των σύγχρονων σφαγέων και όσων τους προστατεύουν ή έχουν σχέση μαζί τους), δεν τους έφταναν οι εντολές που πήραν από τα αφεντικά τους μέσα από τις Αγγλικές βάσεις για να εντοπίσουν και να συλλάβουν άτομα (ακόμα και πολιτικούς πρόσφυγες) τα οποία είχαν έμπρακτη συμμετοχή με άμεση δράση εναντίον των βάσεων του θανάτου και τον καθοριστικό ρόλο τον οποίο διαδραμάτισαν στην τελευταία σφαγή χιλιάδων βασανισμένων ανθρώπων, επιχειρούν τώρα ένα βήμα παραπάνω: την τρομοκράτηση και τον εκφοβισμό του καθενός που θα θελήσει να αρχίσει να σκέφτεται, να αμφισβητεί και να μη δέχεται την κάθε ψευτιά και παραπληροφόρηση που μας σερβίρουν καθημερινά σαν αδιαμφισβήτητη αλήθεια.

Σήμερα, ο στόχος τους είμαστε εμείς, ως ένα κοινωνικό κομμάτι που συνειδητά επιλέξαμε την ολοκληρωτική ρήξη με όλους τους εκμεταλλευτές και δολοφόνους του κάθε ανθρώπινου αισθήματος και ελευθερίας. Αύριο όμως ποιος; Αν τώρα αφεθεί ανενόχλητη η κρατική βαρβαρότητα να επιβληθεί χωρίς καμιά απάντηση από τις υπάρχουσες κοινωνικές αντιστάσεις, μετά θα είναι πολύ αργά.

Οι συνεχείς αυξήσεις τιμών σε αγαθά, υπηρεσίες, καύσιμα κ.ο.κ. που ονομάστηκαν εναρμόνιση ενώ οι μισθοί έμειναν σχεδόν στάσιμοι, η μπατσοκρατία στους δρόμους με τους συνεχείς «τυπικούς» ελέγχους και πρόστιμα, με τις κάμερες και τα κυνηγητά μέχρι θανάτου που ονομάστηκαν «ασφάλεια» - ενώ οι πραγματικοί εγκληματίες κυκλοφορούν ανάμεσα μας σαν ευυπόληπτοι πολίτες – είναι μόνο η αρχή.

Ενημέρωση για τα γεγονότα στις αγγλικές βάσεις ακρωτηρίου 30/3

Ενημέρωση για τα γεγονότα στις αγγλικές βάσεις ακρωτηρίου στις 30/3 και την παρέμβαση αντιπληροφόρησης έξω από τα McDonald's στη Λεμεσό στις 4/4

Πορεία και εκδήλωση καλέστηκε από το κοινωνικό φόρουμ κύπρου (το ακέλ ουσιαστικά) στις 30/3 στις αγγλικές βάσεις ακρωτηρίου. Η πορεία ξεκίνησε από τις γνωστές κεραίες και κατέληξε έξω από την είσοδο της βάσης. Η απόσταση μεγάλη, όχι τυχαία αφού είναι πλέον γνωστή η τακτική των διοργανωτών στο να κουράζουν το κόσμο με αρκετό ποδαρόδρομο ώστε μετά να παρακολουθεί "ήσυχος" τις διάφορες μαλακίες και υποκριτικές ικανότητες του κάθε πολιτικού "ηγέτη" που θα εκφωνήσει τα τυπικά. Μπροστά από την είσοδο της βάσης υπήρχε μια σειρά από μπάτσους με ασπίδες, κράνη και ρόπαλα, μέσα στη βάση αρκετοί άλλοι μπάτσοι μαζί με στρατιώτες όπως επίσης υπήρχε τεθωρακισμένο άρμα σε ετοιμότητα. Μπροστά από τη πρώτη γραμμή των μπάτσων οι άλλοι μπάτσοι του ακέλ είχαν δημιουργήσει ανθρώπινη αλυσίδα μήπως και χτυπηθεί κάποιος από τους συναδέλφους τους που δουλεύει στις βάσεις!

Ενώ εκφωνούσε λόγο ο γενικός γραμματέας του ακέλ Χριστόφιας σύντροφοι έβαλαν φωτιά σε ομοίωμα στρατιώτη και όταν κάποιος από τους συντρόφους μας προσπάθησε να το ρίξει μπροστά από την είσοδο της βάσης εμποδίστηκε βίαια από περιφρουρητές του ακέλ με κίνδυνο να καούν άλλοι διαδηλωτές που βρίσκονταν κοντά μας. Τότε υπήρξε αρκετή ένταση μεταξύ συντρόφων και περιφρουρητών με σπρωξιές και φραστικά επεισόδια. Όταν σύντροφοι ξεσκέπασαν την αθλιότητα που επικρατεί στο δήθεν κομμουνιστικό κόμμα κύπρου αφού την ίδια στιγμή που λένε όχι στις διευκολύνσεις οι ίδιοι άνθρωποι ανοίγουν και επίσημα λιμάνια και αεροδρόμια μιλώντας για "Σωλομόντιες λύσεις", επιτρέπουν σε ένοπλους ισραηλινούς πράκτορες να μπαίνουν στα γήπεδα (πρέπει εδώ να πούμε ότι ούτε η δεξιά, τουλάχιστον επίσημα δε το δέχτηκε αυτό) τα επιχειρήματα από τα ακελικά προβατάκια "καθηλωτικά": "γιατί δε πάτε στο ιράκ να πολεμήσετε;" "γιατί με τις ενέργειες σας προσπαθείτε να μας δημιουργήσετε πολιτικό κόστος;" και αρκετές άλλες αηδίες που ούτε καν έχουμε τη διάθεση να ασχοληθούμε αυτη τη στιγμη. Και ενώ η ένταση έδειχνε να παίρνει τέλος οργισμένοι ιρακινοί φτάνοντας μπροστά αρχίζουν να σπρώχνουν τη γραμμή της περιφρούρησης φωνάζοντας συνθήματα. Σε αυτή τη φάση τραυματίζεται και ιρακινός από τους ακελικούς "διεθνιστές". Παγκόσμια πρωτοτυπία και πάλι!!!

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά σύντροφος τρέχει στο πλάι το οποίο μένει αφύλακτο και αρχίζει να πετροβολά τους μπάτσους. Αρκετός κόσμος κάνει το ίδιο και οι μπάτσοι αρχίζουν να δέχονται βροχή από πέτρες, ξύλα και κομμάτια από τσιμέντο αφού σπάζονται με μανία πέτρινα σύμβολα του αγγλικού στρατού. Εδώ πρέπει να σημειωθεί κάτι που γίνεται πολύ συχνά και πρέπει κάποτε να σταματήσει. Ενώ ο κόσμος οργισμένος επιτίθεται στα ρομποτάκια που φυλάνε τις βάσεις και τους φονιάδες που εξορμούν από εκεί, μερικοί διαδηλωτές προσπαθούν να τους εμποδίσουν προβάλλοντας το γελοίο επιχείρημα ότι οι μπάτσοι είναι "δικοί" μας, δηλαδή κύπριοι!!! Ευτυχώς που σχεδόν κανείς δε τους παίρνει στα σοβαρά. Οι διοργανωτές τα μαζεύουν όπως-όπως και οι καθοδηγητές προσπαθούν να μαζέψουν όσα προβατάκια "έχασαν το δρόμο" και ενώθηκαν με τους "ταραξίες" και "απροσάρμοστους ονειροπόλους" που πραγματικά πιστεύουν ότι με την ψυχική τους δύναμη

και με μοναδικό όπλο την οργή τους για τους πραγματικούς τρομοκράτες αυτού του κόσμου, θα μπορέσουν να κλείσουν τις βάσεις του θανάτου. Με αυτή τους την κίνηση άφησαν ουσιαστικά μόνους τους εξεγερμένους αφού και άλλος κόσμος άρχισε να υποχωρεί για να μην παγιδευτεί στις βάσεις αφού οι μπάτσοι ετοιμάζονταν να επέμβουν και δε μας έπαιρνε και η ώρα για ανταρτοπόλεμο αφού ήταν μεσημέρι.

Οταν οι μπάτσοι άρχισαν να προχωρούν βρήκαν μπροστά τους μερικά μόνο άτομα να προσπαθούν να τους φράξουν το δρόμο (παθητικά περισσότερο) ενώ οι σύντροφοι του πυρήνα στεκόμασταν με ξύλα λίγα μέτρα πιο πίσω αφού πλέον ο συσχετισμός δυνάμεων είχε αλλάξει κατά πολύ και τυχόν μετωπική σύγκρουση με τους μπάτσους θα είχε αποτέλεσμα τον άγριο ξυλοδαρμό και συλλήψεις και άλλων διαδηλωτών αφού από το μισητό βλέμμα των μπάτσων απέναντι μπορούσες να καταλάβεις αμέσως ποιοι ήταν ο στόχος τους.

Τελικά λίγα λεπτά αργότερα αφού όλο και περισσότερος κόσμος έφευγε οι μπάτσοι προτίμησαν να αφήσουν το χώρο εκεί, να επιβιβαστούν σε λεωφορείο και να παραταχθούν μπροστά από τις κεραίες φοβούμενοι δολιοφθορές κατά την αποχώρηση των διαδηλωτών. Είχε γίνει και μία σύλληψη, του οικολόγου Παντελή Μεταξά όπου και κατηγορήθηκε για φθορές και αφέθηκε ελεύθερος.

Δυο σημεία πιστεύουμε ότι είναι σημαντικά να τονιστούν μετά και τα πιο πάνω γεγονότα. Το πρώτο είναι η πλήρης αποκάλυψη του ακέλ και γενικά της ρεφορμιστικής αριστεράς αφού με τη συμμετοχή του στην εξουσία και τη αηδιαστική του στάση στο θέμα πόλεμος-διευκολύνσεις μέχρι και τη στάση που τήρησε στις βάσεις, ειδικά απέναντι στους ιρακινούς πολιτικούς πρόσφυγες δεν αφήνει κανένα περιθώριο πλέον παρερμηνείας στο τι είδους “επαναστατικό κόμμα” είναι. Το δεύτερο και πιο σημαντικό είναι η αλλαγή στη στάση πολλών κύπριων διαδηλωτών όπου μπορείς να δεις μία τεράστια αλλαγή στις διαθέσεις και τον τρόπο που τουλάχιστον εμάς τους αναρχικούς αντιμετωπίζουν μετά και την επίσημη έναρξη του πολέμου στο ιράκ. Αρχισαν οι περισσότεροι να αντιλαμβάνονται τη σημασία της άμεσης δράσης και της κριτικής που θα πρέπει να γίνει στις μέχρι τώρα πρακτικές που χρησιμοποιούνται ως μέρος του κοινωνικού αγώνα ενός αγώνα που όσο υπάρχουν εξουσιαστές και εξουσιαζόμενοι όσο υπάρχουν κράτη και αφεντικά δε θα πάψει να είναι ο μοναδικός αληθινός αγώνας που θα αποδεικνύει στους καταστροφείς κάθε ανθρώπινης και αληθινής ύπαρξης ότι είμαστε ακόμα εδώ..........

Παρέμβαση αντιπληροφόρησης

Σύντροφοι-ισσες του αναρχικού πυρήνα κάναμε χθες παρέμβαση αντιπληροφόρησης έξω από τα McDonalds στη λεωφόρο Μακαρίου στη λεμεσό. Με ένα μεγάλο πανό που έγραφε “ΤΡΩΤΕ ΤΗ ΣΑΡΚΑ ΤΩΝ ΜΩΡΩΝ ΤΟΥ ΙΡΑΚ” σταθήκαμε μπροστά από την είσοδο του μαγαζιού μοιράζοντας προκηρύξεις. Δημιουργήθηκε μεγάλη αναστάτωση αφού στη κύπρο πρώτη φορά γίνεται κάτι τέτοιο. Η διεύθυνση του μαγαζιού κάλεσε αμέσως τους μπάτσους οι οποίοι και έφθασαν εκέι. Αφού μας απείλησαν για αγωγές αν δε φύγουμε, πράγμα που δεν κάναμε, σημείωσαν τα ονόματα μερικών από μας και έμειναν να παρακολουθούν ακούγοντας τις φωνές της έξαλλης διευθύντριας!! Η ανταπόκριση από το κόσμο πάρα πολύ θετική και πάρα πολλοί πελάτες άλλαξαν γνώμη (στο να παραγγείλουν) μετά και από τη παρέμβαση αυτή. Φάνηκε πάντως και από τις συζητήσεις για ακόμη μια φορά το πόσο μεγάλη άγνοια υπάρχει στο κόσμο σχετικά με τις αναρχικές ιδέες και πρακτικές. Αφού μοιράσαμε όλες τις προκηρύξεις, συζητήσαμε και με άλλο κόσμο αποχωρήσαμε. Εντωμεταξύ ακόμα ένα αυτοκίνητο με ασφαλίτες έφθασε εκεί παρακολουθώντας μας “διακριτικά”. Να θυμίσουμε εδώ και την επίθεση με μολότωφ που έχει γίνει εναντίον της αμερικάνικής πρεσβείας στις 31/3 από τον Ανδρέα Χριστοφή από τη λεμεσό. Ο Χριστοφή συνελήφθηκε σχεδόν αμέσως και ανάφερε ότι η ενέργεια του έγινε για να εκφράσει την οργή που νιώθει για τις συνεχιζόμενες σφαγές στο Ιράκ.

αναρχικός πυρήνας κύπρου

Ενημέρωση Αναρχικού Πυρήνα Κύπρου στην SOLIDARIOS: Αναρχική ιστοσελίδα αντιπληροφόρησης και δράσης

---

19 Σεπτέμβρη: Σήμερα 19/9 ήταν η δίκη του αναρχικού Σ. Μαραγκού.

Πήγαμε στο δικαστήριο με την ιδέα της αναβολής, αλλά δικαστής ήταν το ίδιο εξουσιαστικό κάθαρμα, ο Μιχαήλ Παπαμιχαήλ, που δίκασε τον σύντροφό μας Γ. ΚΑΡΑΚΑΣΙΑΝ, και τον έστειλε στην φυλακή για 7 μήνες, Η δίκη του συντρόφου Σ. Μαραγκού μετά από κάθε προσπάθεια και δικαιολογία από πλευράς δικαστηρίου δεν αναβλήθηκε και άρχισε η εξέταση των μαρτύρων μπάτσων ενώ σταμάτησε κάποια στιγμή για να συνεχιστεί τελικά στις 30/9/02 .

Στο μεταξύ ο Γ. Καρακασιάν βρίσκεται από τις 17/9/02 στην απομόνωση γιατί μοίρασε προκηρύξεις και κείμενα σε άλλους φυλακισμένους οι οποίοι το ζήτησαν οι ίδιοι από τον σύντροφό μας, ενώ του πήραν όλα τα βιβλία του και τα προσωπικά του αντικείμενα με την βία, και δεν γνωρίζουμε για πόσο χρονικό διάστημα θα μείνει στην απομόνωση.

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ!

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ Γ. ΚΑΡΑΚΑΣΙΑΝ!

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ Σ. ΜΑΡΑΓΚΟ.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΚΥΠΡΟ:

Σήμερα, 11/10 συνεχίστηκε η δίκη του σύντροφου Μαραγκου ο οποίος κατηγορείται ότι κτύπησε μπάτσο στη γνωστή διαδήλωση έξω από το σπίτι του ισραηλινού πρέσβη τον απρίλη στη λευκωσία. Ας σημειωθεί ότι είναι η πρώτη φορά που είχαμε κανονική υπεράσπιση με δικηγόρο για το σύντροφο αφού μέχρι λίγο πριν τη δίκη κανένας δικηγόρος δε δεχόταν το ρίσκο να υπερασπίσει με αξιοπρέπεια αναρχικό στο δικαστήριο. Σήμερα το μόνο που έγινε ήταν η κατάθεση ως μάρτυρα κατηγορίας του μπάτσου που συνέλαβε το σύντροφο και που τον είδε, όπως ισχυρίζεται να κτυπάει τον άλλο μπάτσο. Τα είπε φυσικά πολύ "όμορφα" και καλοκουρδισμένα αν και έπεσε σε μερικές αντιφάσεις όταν αντεξετάστηκε από τη δικηγόρο μας. Η δίκη θα συνεχιστεί στις 31/10 με τη κατάθεση ακόμα δυο μαρτύρων κατηγορίας.

Στις 4 Σεπτέμβρη ΄02, εκδόθηκε η απόφαση για τον Γ. Καρακασιάν, ο οποίος καταδικάστηκε σε 7μηνη φυλάκιση, χρηματικό πρόστιμο 100 Λιρών και οδηγήθηκε στις φυλακές της Λευκωσίας.

Συναυλία για την οικονομική ενίσχυση του Γ. Καρακασιάν, στο Πολυτεχνείο, 2.11.2002, 9μμ

31 Οκτώβρη. Ενημέρωση από Κύπρο:

... συνεχίστηκε η δικη του συντρόφου Σωτήρη Μαραγκού και εξετάστηκαν οι μαρτυρες ο ενας μπατσος και ενας γιατρος. Στην διαρκεια της εξετασης του μπατσου ο συντροφος Σ. συγκρουστηκε με τον μπατσο στην αιθουσα του δικαστηριου. Ο σύντροφος συνελήφθη και οδηγηθηκε στις φυλακες με την κατηγορια "εξύβρισης δικαστηριου" και κρατηθηκε μεχρι την επομενη όπου οδηγήθηκε στο δικαστηριο ξανα και αφεθηκε ελεύθερος χωρις να του επιβληθη ποινη φυλακισης. Η δίκη του συντρόφου Σ. Μαραγκού θα συνεχιστει στις 15/11/02 με την τελειωτικη αποφαση. Περισοτερη ενημερωση θα κανει στην αυριανη συναυλια στο πολυτεχνειο ο σύντροφος Γ. από την Κύπρο.

Από μήνυμα του αναρχικού πυρήνα κύπρου

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΚΑΣΙΑΝ

(που βρισκεται φυλακισμενος απο τις 27/8 για την εμπρακτη αλληλεγγυη στην παλαιστινιακη ιντιφαντα, και καταδικαστηκε στις 4/9 σε 7μηνη ποινη φυλακισης (χωρις εξαγορα), και χρηματικο προστιμο για την αδιαλλακτη και αδιαπραγματευτη σταση του στο δικαστηριο)

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΣΩΤΗΡΗ
ΜΑΡΑΓΚΟ ΠΟΥ ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ 31/10

ΣΑΒΒΑΤΟ
2/11/2002
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
21.00

ΧΗΜΙΚΗ ΕΠΙΔΗΜΙΑ
LUNATIX
ΑΠΟΛΙΤΙΣΤΟΙ
ΣΤΕΝΩΣΗ
ΠΑΡΑΒΑΤΕΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
Αλληλεγγυοι συντροφοι-ισσες εναντια στην κρατικη βια και επιβολη

Έφοδος μπάτσων στο χώρο του αναρχικού πυρήνα κύπρου και σύλληψη συντρόφου

Τετάρτη 13/10. Αργά ψες το βράδυ μπάτσοι μπούκαραν στο στέκι του αναρχικού πυρήνα στη κύπρο όπου υπήρχε συζήτηση και απαιτούσαν να συλλάβουν σύντροφο τον οποίο θεωρούν ύποπτο για αναγραφή συνθημάτων αλληλεγγύης στο σύντροφο Καρακασιάν και εναντίον των μπάτσων. Σημειώθηκαν μικροσυμπλοκές και τελικά συνέλαβαν το σύντροφο Άρη Μακρίδη.Τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά. Ο σύντροφος ακόμα κρατείται, κρατάει μια αδιαπραγμάτευτη στάση, κάθετα αρνητική σε όσα του ζητούν οι μπάτσοι και το χτύπησαν πολύ άσχημα. Οι τελευταίες πληροφορίες που έχουμε είναι ότι το πήγαν νοσοκομείο και μετά ξανά στα κρατητήρια όπου κυριολεκτικά τον έχουν σαπίσει στο ξύλο. Δε τον αφήνουν ελεύθερο γιατί πιθανόν προσπαθούν να καλύψουν τη κακοποίηση του. Ο σύντροφος Μακρίδης αρνείται να φάει και να πιει οτιδήποτε. Θα υπάρχει συνεχής ενημέρωση όποτε μπορούμε και θα κυκλοφορήσει προκήρυξη με όλα τα γεγονότα. Η αθλιότητα της κρατικής τρομοκρατίας δε μπορεί να λυγίσει αγωνιζόμενους ανθρώπους.

Αναρχικός πυρήνας κύπρου

13/11, 11:52μμ

Μόλις πριν από λίγο ο σύντροφος Αρης Μακρίδης αφέθηκε ``ελευθερος``.Τα κτυπηματα απο τα κυπριακα φασιστοειδη,ειναι ιδιαιτερα εμφανη στο προσωπο του, και σ ολο του το σωμα. Τα γουρουνια εξαντλησαν καθε περιθωριο κρατησης του,αφου μονο 24 ωρες δικαιουνταν να τον κρατησουν χωρις δικαστικη αποφαση.Οσο αφορα τις κατηγοριες,του εχουν φορτωσει αρκετα,αλλα θα ξερουμε περισσοτερα αυριο.

Αναρχικος πυρηνας κυπρου

16/11. Συνεχίστηκε χθες στο επαρχιακό δικαστήριο λευκωσίας η δίκη του σύντροφου Σωτήρη Μαραγκού ο οποίος ήταν και ο βασικός μάρτυρας. Μέσα από την εξέταση που του έγινε εξήγησε τους λόγους που βρισκόταν έξω από το σπίτι του σιωνιστικού καθάρματος εκείνη τη νύχτα και το ποιοι πραγματικά θα έπρεπε να δικάζονταν. Αρνήθηκε ότι κτύπησε σε οποιαδήποτε περίπτωση μπάτσο και ότι μάλλον το αντίθετο είχε γίνει. Σε μια στιγμή έξω από το δικαστήριο περνούσε εθνικιστική πορεία προς το οδόφραγμα του λήδρα πάλας και ο δικαστής ρώτησε το σύντροφο αν “βράζει το αίμα του” και αν θα ήθελε να ήταν στη πορεία. Ο σύντροφος του απάντησε “καθόλου” και ότι συμμετεχει μόνο εκεί που αυτός θέλει και νοιώθει.

Τελικά η δίκη αναβλήθηκε για τις πέντε του δεκέμβρη όπου θα έρθει να μαρτυρήσει η Ελένη Μαύρου βουλευτής του ακελ η οποία ήταν και ανάμεσα στους διοργανωτές της διαδήλωσης.

5/11. Συνεχίστηκε σήμερα το πρωί η δίκη του αναρχικού Σωτήρη Μαραγκού σχετικά με τα γεγονότα έξω από το σπίτι του ισραηλινού πρέσβη. Η βουλευτής του ακελ, Ελένη Μάυρου, που καλέστηκε να μαρτυρήσει για ακόμα μια φορά δε παρουσιάστηκε και ο δικαστής δε δέχτηκε άλλη αναβολή αποκλείοντας ουσιαστικά τη μαρτυρία της. Η δίκη συνεχίστηκε με τη μαρτυρία κοπέλας που βρισκόταν εκείνη τη νύχτα στα επεισόδια και που βασικά έβγαλε ψεύτη το μπάτσο, κύριο μάρτυρα κατηγορίας εναντίον του σύντροφου Μαραγκού, ο οποίος ισχυρίστηκε ότι οι διαδηλωτές έριξαν στα συρματοπλέγματα ακόμα και μικρά παιδιά!!! Η κοπέλα μαρτύρησε ότι αυτό αποκλείεται να έγινε αφού δεν υπήρχαν μικρά παιδιά εκείνη τη νύχτα και ότι το μοναδικό παιδί που κάποια στιγμή έφθασε με κάποιους καλεσμένους ,η προστασία που του δόθηκε από τους διαδηλωτές ήταν αρκετή για να το προστατέψει από τους μπάτσους οι οποίοι κτυπούσαν αδιάκριτα.

Αίσθηση προκάλεσε ακόμα η μαρτυρία του Χριστόδουλου Ξενοφώντος (ο οποίος κατηγορείται ότι εμπόδισε το μπάτσο να συλλάβει το σύντροφο) στην οποία ανέφερε μεταξύ άλλων ότι ενώ το συλλάβανε με ακόμα ένα άτομο, χωρίς καν να του πουν το λόγο που κατηγορείται, το άλλο άτομο αφέθηκε μετά από λίγο ελεύθερο αφού ήταν γνωστός της βουλευτή Μαύρου και η οποία παρενέβηκε για την απελευθέρωσή του.

Ουσιαστικά η δίκη τελείωσε, έμειναν οι αγορεύσεις των δικηγόρων και αυτό θα γίνει στις εννέα του γενάρη. Μέχρι τότε ο σύντροφος θα είναι έξω με την ίδια εγγύηση των χίλιων λιρών.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΣΩΤΗΡΗ ΜΑΡΑΓΚΟ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΚΑΣΙΑΝ

Αναρχικός πυρήνας κύπρου

Από τις 27/12/02 ο συντροφος Γιώργος Καρακασιάν αφέθηκε ελεύθερος με τριετή αναστολή για τους υπόλοιπους τρεις μήνες της ποινής του.

Από μήνυμα του αναρχικού πυρήνα κύπρου

8.1.03 Τελικά η σημερινή δίκη του σύντροφου Μαραγκού συνεχίστηκε με τις τελικές αγορεύσεις δικηγόρου και κατήγορου. Ακούστηκαν διάφορα επιχειρήματα και από τις δύο πλευρές κατά πόσο ο σύντροφος πρέπει να βρεθεί "ένοχος" η "αθώος".Η παρουσία συντρόφων και φίλων ήταν αρκετή στο δικαστήριο. Η ατμόσφαιρα φυσικά κάποιες στιγμές θύμιζε σχολείο με τις συνεχείς και γελοίες παρατηρήσεις του δικαστή προς τη δικηγόρο του συντρόφου. Το αποκορύφωμα όμως της δικαστικής γελοιότητας, ήταν ερώτημα που έβαλε ο ίδιος ο δικαστής αν όντως όλες η μορφές διαδήλωσης, από τη πιο ειρηνική μέχρι τη πιο μαχητική συνιστούν "διασάλευση της ειρήνης"!!! (...) Το κρίσιμο σημείο και το τέλος της δίκης μεταφέρεται τώρα στις 28 του Γενάρη οπότε και θα βγει η τελική απόφαση για το σύντροφο Μαραγκό (...)

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΡΑΓΚΟΥ

Στις 28 Ιανουαρίου, στο κεντρικό δικαστήριο Λευκωσίας δώθηκε στο Σωτήρη Μαραγκό ποινή φυλάκισης τριών μηνών με αναστολή τριών χρόνων και πρόστιμο 200 λιρών. Οπως πολλοί σύντροφοι ήδη γνωρίζουν, ο Μαραγκός συνελήφθηκε με το Γιώργο Καρακασιάν σε μια διαδήλωση που έγινε έξω από το σπίτι του ισραηλινού πρέσβη, με αφορμή μιας γιορτής για τον εορτασμό της επετείου του αιμοδιψούς κράτους του ισραήλ, το οποίο δομήθηκε στις μαζικές απελάσεις και τις αμείλικτες σφαγές χιλιάδων παλαιστινίων. Ο σύντροφος Καρακασιάν αφέθηκε από τις φυλακές το δεκέμβρη αφού συμπλήρωσε τέσσερις από ποινή επτά μηνών.

Οι σύντροφοι εμφανίστηκαν δυναμικά για να δείξουν την αλληλεγγύη τους στο Μαραγκό. Ηταν η τελική ακρόαση μιας δίκης στην οποία κατηγορείτο για " διασάλευση της ειρήνης " κι " επίθεση σε αστυνομικό " και η οποία διάρκησε μήνες. Ο Μαραγκός είχε από την αρχή μια ξεκάθαρη στάση ενάντια στους ισραηλινούς δολοφόνους, τα μμε, τα ψέμματα των μπάτσων " μαρτύρων " και το δικαστήριο γενικά. Αυτή η στάση φαινόταν σε αφίσσες προκυρήξεις, συνθήματα στους τοίχους, τρικάκια κτλ στα οποία βρίσκονταν και τα λόγια του ίδιου, λόγια που ο ίδιος επαναλάμβανε μέχρι και την τελευταία νύχτα πρίν την τελική ακρόαση.

Ενας σύντροφος, ακούγοντας τα ψέμματα των μπάτσων στο δικαστήριο, αντέδρασε και τελικά κατέληξε για 24 ώρες στην φυλακή για “ περιφρόνηση δικαστηρίου ”.

Ο καθένας καθόταν με κομμένη την αναπνοή για μία ώρα ακούγωντας νομικά σκατά, ενώ ο Παπαμιχαήλ ο ίδιος δικαστής στον οποίο είχε δοθεί προαγωγή για την καταδίκη του σύντροφου Καρακασιάν, ετοιμάστηκε να δώσει για ακόμα μια φορά απτούς καθησυχασμούς στην τάξη των αφεντικών την οποία αυτός και οι μπάτσοι προασπίζονται με πίστη και ενθουσιασμό. Με την αναπόφευκτη ετυμηγορά “ ένοχος ”, η εξουσία ξεγυμνώθηκε δείχνοντας την πραγματική της ουσία. Μπορούσες να την νιώσεις στο δέρμα σου. Η ποινή ανακοινώθηκε: “ τρείς μήνες χωρίς ελαφρυντικά για το νεαρό της ηλικίας η την έλειψη πείρας ”, αλλά με “πιθανή πρόωρη αποφυλάκιση”. Σε αυτό το σημείο, προς έκπληξη των συντόφων που ήταν παρόντες , η δικηγόρος του Σωτήρη έκανε μια απελπισμένη έκκληση στο δικαστή σε μία ύστατη προσπάθεια να σώσει το Σωτήρη από τη φυλακή με οποιδήποτε κόστος. Ο μηχανισμός “ επανένταξης ” τεθηκε αμέσως σε ισχύ και λειτούργησε στην τελειότητα. Ο δικαστής Παπαμιχαήλ, αφού ξεπέρασε την έκπληξη από την έκκληση, υιοθέτησε αμέσως το προσωπείο του “ αγαθοεργού προασπιστή των κοινωνικών αξιών ”. Ο Σωτήρης έπεσε στην παγίδα, και αποδέχτηκε το ρόλο του μαθητή και του “κοινωνικά απροσάρμοστου νέου” που του προσφέρθηκε. Λέγοντας “ γιατί δεν μας το είπες από την αρχή ” ο εκπρόσωπος του κράτους ανέστειλε την ποινή φυλάκισης, η οποία τώρα θα κρέμεται πάνω από το κεφάλι του Σωτήρη σαν δαμόκλειος σπάθη για τα επόμενα τρία χρόνια. Τα μμε έκαναν τα υπόλοιπα αναφερόμενα στο Σωτήρη “ως ένα σρατιώτη που εγκατέλειψε το στρατό εξαιτίας ψυχολογικών προβλημάτων” εκθειάζοντας τις αρετές και την “ μεγαλοψυχία του φωτισμένου δικαστή, του “ καλύτερου στην κύπρο”. Με μια λέξη, ένας μικρός θρίαμβος για την “ δικαιοσύνη ”, την “ κανονικότητα ” και την “κοινωνική ενσωμάτωση”.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να λεχθεί ότι δεν υπονοούμε ότι θεωρούμε ότι υπάρχει ένας προκαθορισμένος τρόπος συμπεριφοράς των αναρχικών σε ένα δικαστήριο, ή ότι οι σύντροφοι δεν θα έπρεπε να προσπαθούν να υπερασπίσουν τους εαυτούς τους με τα τεχνικά μέσα που προβλέπονται απο τους κατασταλτικούς μηχανισμούς του κράτους. Αυτό που αφήνει απογοήτευση, λύπη, και μια πικρή γέυση στα στοματά μας είναι ο δημόσιος εξευτελισμός ενός ατόμου με το οποίο είχαμε μοιραστεί παθιασμένες στιγμές αγώνα,καθώς και η σιγή του ατόμου αυτού έκτοτε.

Έχουμε περάσει δύσκολες ώρες από το συμβάν αυτό γι’αυτό και η καθυστέρηση στη πληροφόρηση των συντρόφων σχετικά με τα απότελέσματα της δίκης.Με το πέρασμα του χρόνου συνειδητοποιήσαμε ότι δεν μπορούσαμε να παραμείνουμε σιωπηλοί και να κρύψουμε το γεγονός αυτό “κάτω από το χαλί” σαν μια καλή κυπριακή οικογένεια ούτος ώστε να “σώσουμε την εικόνα μας” και να καλιεργήσουμέ μία ψευδαίσθηση ικανοποίησης για το γεγονός ότι ο Σωτήρης δε πήγε φυλακή.Επειδή βάζοντας στην άκρη κάθε σκέψη που αφορά μια συλλογική “δημόσια εικόνα” (είναι στη πραγματικότητα του αγώνα που θα κερδίσουμε το σεβασμό η όχι των αδικημένων),νοιώθουμε ότι,χωρίς να γίνονται “μάτρυρες ενός σκοπού”,σύντροφοι που αποφασίζουν να πάρουν μια δημόσια θέση που αφορά ένα καταπιεστικό γεγονός παίρνουν υπό την ευθύνη τους,κατά πρώτον τους εαυτούς τους, κι έπειτα όλους εκείνους που αυθόρμητα τους δίνουν την αλληλεγγύη τους.Βάζουν σε κίνδυνο τόσο τη δική τους αξιοπιστία όσο και την αξιοπιστία ολόκληρου του αναρχικού χώρου!

Απ’την άλλη,υπάρχουν πολλοι τρόποι να δείξει κανείς την αλληλεγγύη του σε συλληφθέντες συντρόφους,κι ερχόμαστε σε αυτό το θέμα εις βάθος κάτω από το φως αυτής της εμπειρίας της οποίας όλοι αποτελούμε κατα κάποιον τρόπο μέρος της.Κατακρίβεια,δεδομένου του τρόπου που οι άνεμοι της καταπίεσης φυσούν γενικά,εμείς προτείνουμε ένα ανοικτό διάλογο μέσα στο χώρο,σχετικά με το πρόβλημα της αλληλεγγύης,ένα πρόβλημα που ποτέ δε μπορεί να ξεκαθαριστεί αρκετά ανάμεσα στους αναρχικούς και που δε μπορεί κανείς να το πάρει ελαφρά.

Στο μεταξύ ο αγώνας συνεχίζεται.Τα μισθοφορικά σκυλιά των βάσεων είναι σε ετοιμότητα περιμένοντας διαταγές για να πάνε και να βομβαρδίσουν ανυπεράσπιστους ανθρώπους αφανίζοντάς τους για λίγες επιπλέον λίρες πάνω στις επιταγές πληρωμής τους.Η πολίτική αθλιότητα βρίσκεται στο απόγειο της καθώς πλησιάζει η απάτη των εκλογών και η υπόσχεση του “ευρωπαικού ονείρου” βγάζει εκατοντάδες κόσμο έξω στους δρόμους στην άλλη πλευρά του συρματοπλέγματος.

Το μόνο πρόβλημα που έχουμε τώρα είναι η περισσεία επιλογών.Θα έχετε νέα μας.

Κάποιοι σύντοφοι του Αναρχικού πυρήνα κύπρου

Η Ευρώπη μας ενώνει εναντίων της

Ένα από τα κυριότερα ίσως ζητήματα που απασχολεί σχεδόν όλους αυτή τη περίοδο είναι και η προσχώρηση της Κύπρου στη λεγόμενη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια. Μια οικογένεια την οποία πιστεύουμε ότι ο περισσότερος κόσμος ούτε την έχει νοιώσει ούτε την έχει αισθανθεί ως δική του. Και πως θα μπορούσε άλλωστε να γίνει αυτό, όταν με το πρόσχημα της ένταξης το κράτος μέσο των κύριων εκφραστών του κατάφερε και συνεχίζει να καταφέρνει πολλαπλά και συνεχόμενα κτυπήματα εναντίον της κοινωνίας τα οποία σε άλλη περίπτωση μόνο με μια δικτατορικού τύπου πολιτική θα μπορούσε να επιτύχει. Τότε όμως θα υπήρχαν(;) και οι ανάλογες αντιδράσεις ενώ τώρα αυτό που βλέπουμε να γίνεται είναι μια σχεδόν απόλυτη σιωπή συναίνεσης αφού μετά από μια πλέον συστηματική πλύση εγκεφάλου "πέρασε" ως αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η ένταξη είναι "για το καλό" μας όπως και για το συμφέρον του τόπου. Η πραγματικότητα όμως είναι ότι κράτος και κεφάλαιο εργάζονται πάντα για το δικό τους και μόνο καλό και έτσι βλέπουμε από τη μια διάφορους να μας μιλούν περί μειώσεων των τιμών μέσω της φιλελευθεροποίησης της αγοράς και να νοιώθουμε συνεχώς στο πετσί μας όλες τις "εναρμονιστικές" αυξήσεις σε όλα σχεδόν τα είδη και προϊόντα ακόμα και αυτά που ανήκουν στη λεγόμενη κατηγορία πρώτης ανάγκης όπως το γάλα και το ψωμί.

Η εναρμόνιση και των μισθών να δούμε άραγε πότε θα γίνει.......

Πάντως, σε εκπομπή του κρατικού καναλιού, οικονομικός αναλυτής είπε πως ο μόνος τομέας που πιθανόν να δούμε μείωση των τιμών είναι οι τηλεπικοινωνίες (οι οποίες είναι ήδη φθηνές συγκριτικά με άλλες χώρες και βέβαια δεν μπορούν να ελαφρύνουν το κόστος του καταναλωτικού καλαθιού).

Οι διάφορες κοινωνικές αντιστάσεις αν και αδύνατες ακόμη σπρώχνουν κάποιο κόσμο στο να διαμαρτυρηθεί, να αγανακτήσει, να αντιληφθεί τέλος πάντων ότι "κάτι δεν πάει καλά". Εδώ ακριβώς είναι που οι μηχανισμοί πνευματικής καταστολής και ύπνωσης αναλαμβάνουν αμέσως δράση. Το "πρώην" δεξιό κατευθυνόμενο δήθεν προς κέντρο κόμμα του ΔΗΣΥ εγκαινίασε την αρχή παγκύπριας εκστρατείας ενημέρωσης του κόσμου μη "αντέχοντας" άλλο τις φωνές ότι "για όλα φταιει η Ευρώπη". Εδώ θα θέλαμε να αναφέρουμε και ένα χιλιοειπωμένο αν όχι το βασικότερο επιχείρημα για την αναγκαιότητα της ένταξης του νησιού στην Ευρώπη. Αυτό της εθνικής ασφάλειας με το οποίο παραμυθιάζουν και παραπληροφορούν τη κοινωνία ότι όντας ισότιμο μέλος η Κύπρος στην ένωση η απειλή μιας εξωτερικής επίθεσης από το τουρκικό στρατό δε θα υφίσταται πλέον. Ένα ακόμα από τα ψέματα που τόσο απλόχερα μας χαρίζουν καθημερινά το οποίο όμως εύκολα μπορεί να αντιληφθεί ο καθένας όταν προσέξει τις "λεπτομέρειες" που αφορούν τον ευρωστρατό στον οποίο η Κύπρος ήδη συμμετέχει. (πως θα μπορούσαν αλώστε τα ντόπια καθάρματα να μείνουν εκτός εξοπλιστικών παιχνιδιών στο τομέα της πολεμικής βιομηχανίας, εκπαίδευσης μισθοφορικών ρομπότ τη συμμετοχή τέλος πάντων σε μια ενιαία δολοφονική στρατιωτική δύναμη. Η αποστρατικοποίηση μπορεί να περιμένει). Μια από αυτές τις λεπτομέρειες λοιπόν είναι και το ότι το ΝΑΤΟ έχει θέσει εξευτελιστικούς όρους στη χρήση και λειτουργία του ευρωστρατού: την από κοινού δηλαδή διοίκηση όταν αυτό επιβάλλεται και τη δέσμευση ότι ΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΕΚΤΟΣ ΕΕ ΕΠΙΤΕΘΕΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΕ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΠΛΑΙΣΙΩΝ ΤΗΣ ΝΑΤΟΪΚΗΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ Ο ΕΥΡΩΣΤΡΑΤΟΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΠΕΜΒΕΙ.

Άλλωστε όταν μιλάμε για καθάρματα και εγκληματίες που δε διστάζουν να μακελέψουν ολόκληρους λαούς η αντίθετα να παριστάνουν τους ειρηνιστές και τους φιλάνθρωπους όταν αυτό επιτάσσουν τα συμφέροντα τους η λέξη ασφάλεια ακούγεται το πιο λίγο σαν ένα μακάβριο αστείο.

Εκεί όμως που η αθλιότητα και η υποκρισία ξεπερνούν κάθε όριο είναι η συνεχής αναφορά στα γνωστά περί “ανθρωπίνων δικαιωμάτων” όταν αυτά σε ευρωπαϊκό επίπεδο συνεχώς συρρικνώνονται (όσα υπήρχαν δηλαδή) και τα βασανιστήρια, η καταστολή, η μπατσοκρατία, η ασταμάτητη κρατική βία και έλεγχος να είναι πλέον “κοινά ευρωπαϊκά μυστικά”. Η ψήφιση του τρομονόμου ο οποίος εδώ στη Κύπρο πέρασε χωρίς καμία σχεδόν αντίδραση ήτανε σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες η αιτία για κινητοποιήσεις, παρεμβάσεις και γενικά κινήσεις ενημέρωσης σε τι πραγματικά αποσκοπεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Ένα νομοσχέδιο το οποίο με το πρόσχημα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος επιδιώκει την ποινικοποίηση της άμεσης κοινωνικής δράσης όπως και την ποινικοποίηση ανεξέλεγκτων για το κράτος κοινωνικών χώρων αντίστασης και αγώνα. Ο κάθε ένας ο οποίος θα λαμβάνει μέρος σε μια απεργία σε μια διαδήλωση στην οποία θα έχουν ξεπεραστεί τα καθορισμένα όρια νομιμότητας θα μπορεί να βαφτίζεται “τρομοκράτης” και εγκληματίας. Η κάθε μορφή δυναμικής δράσης πέρα από ειρηνικές βολτούλες θα καταστέλλεται με κάθε δυνατό τρόπο.....

Άλλωστε τα ευρωπαϊκά “ανθρώπινα δικαιώματα” τα βλέπουμε στο πρόσωπο του κάθε ενός από τους χιλιάδες εξαθλιωμένους μετανάστες οι οποίοι οδηγούμενοι από την επιθυμία μιας καλύτερης και αξιοπρεπέστερης ζωής είτε πνίγονται είτε απομακρύνονται από τα όλο και περισσότερο θωρακισμένα ευρωπαϊκά σύνορα, στα οποία επιτρέπεται η είσοδος μόνο σε όσους κρίνει το κάθε κράτος ότι χρειάζεται σαν φθηνό εργατικό δυναμικό ή με διαφορετικά λόγια σαν εκείνο το κοινωνικό κομμάτι το οποίο θα υπόκειται στη κάθε δυνατή εκμετάλλευση (πχ οι 5000 Πολωνοί εργάτες που διαπραγματεύεται για να φέρει η Ομοσπονδία Εργοδοτών & Βιομηχάνων καθώς και οι 8000 Τουρκοκύπριοι που “απασχολούνται” ως φθηνό εργατικό στις οικοδομές). Είναι λοιπόν καιρός να αρχίσει η δικιά μας “εκστρατεία” ενάντια στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, ενάντια σε κάθε κράτος έναν όρο ταυτόσημο με την εκμετάλλευση και τη καταπίεση των βασανιστηρίων και των φυλακίσεων, της πνευματικής ύπνωσης και ελέγχου.......

Η ελευθερία, το υπέρτατο ανθρώπινο αγαθό δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να ταυτίζεται με κανένα κρατικό θεσμό με καμιά ευρωπαϊκή ψευδαίσθηση αλλά βρίσκεται στην απέναντι όχθη: της εξέγερσης, της αμφισβήτησης του καθημερινού μικρού η μεγάλου αγώνα.....

Το ζήτημα της ευρωπαϊκής ένωσης από την ένταξη του Μαΐου όπως και μετά όπως έχουμε πει και στην αρχή θα επηρεάζει συνεχώς τη ζωή μας σίγουρα όχι προς το καλύτερο. Έφτασε ο καιρός να το επηρεάσουμε και εμείς......

27/01/2004

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΚΕΡΑΙΕΣ - ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ

Έφτασε επιτέλους η ώρα για το συνασπισμό της λεγόμενης αλλαγής, να «παράγει» έργο και να βρεί «λύσεις» για το ζήτημα της λειτουργίας των κατασκοπευτικών κεραίων, στις βάσεις ακρωτηρίου. Έφτασε η ώρα για το τέλος ακόμα μιας εξουσιαστικής αυταπάτης. Με τελευταίες του δηλώσεις ο πρόεδρος Παπαδόπουλος ήταν αρκετά σαφής στο ότι, δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση, να σταματήσει η παροχή ρέυματος προς τις βάσεις, όπως είχαν ζητήσει οι οικολόγοι σε μια προσπάθεια να αποτραπεί η λειτουργεία της νέας κεραίας, προβάλοντας το επειχήρημα ότι η κυβέρνηση είναι δεσμευμένη βάση της συνθήκης εγκαθίδρυσης των βάσεων.

Αφήνοντας για κάποια άλλη στιγμή μια συζήτηση για το τρόπο με τον οποίο είχε υπογραφεί η συγκεκριμένη συνθήκη, έχουμε να θέσουμε ένα ερώτημα: αφού ο Παπαδόπουλος και η «προοδευτική» του κυβέρνηση έχουν τόσες ευαισθησίες όταν πρόκειται για συνθήκες, οργανισμούς κτλ πως έτυχε και κατά τη διάρκεια της δολοφονικής επέμβασης στο Ιράκ, κύρια από ΗΠΑ-Βρεττανία ,δεν έδειξαν και εκεί την ίδια ευαισθησία, παραχωρώντας στους φονιάδες λιμάνια και αεροδρόμια καθιστώντας ουσιαστικά τους εαυτούς τους συνένοχους στο τεράστιο λουτρό αίματος, που ακόμα και μετά την «απελευθέρωση» συνεχίζεται στο Ιράκ; και ο λόγος που το ρωτάμε αυτό είναι γιατί η συγκεκριμένη τουλάχιστον επέμβαση ήταν χωρίς καν το πρόσχημα της νομιμοποίησης της, από το κατάπτυστο πλέον από κάθε άποψη ΟΗΕ. Και ας συνεχίζουν να κάνουν πως απορούν μερικοί στο γιατί κτυπήθηκε τόσο άγρια, από την ένοπλη ιρακινή αντίσταση.

Επιστρέφοντας όμως στο ζήτημα της κεραίας, δε μπορούμε να μην αναφερθούμε και στον «πράσινο» βουλευτή Περδίκη, ο οποίος αφού πήρε το μερίδιο του από την εκλογική δόξα, παριστάνωντας τώρα τον «προδομένο» προσπαθεί να παραστήση την «οικολογική αντιπολίτευση» εκ των έσω, κάνοντας πως δεν ήξερε από την αρχή το αυτονόητο: ότι ένας ειλικρινής οικολογικός αγώνας και πολύ περισσότερο ένας αγώνας για την εκδίωξη των βάσεων από το νησί, δε μπορεί σε καμία περίπτωση να περάσει μέσα από κοινοβούλια, κρατικούς θεσμούς και μηχανισμούς, οι οποίοι ευθύνονται άμεσα για κάθε μορφή εκμετάλευσης, όπως και για τη καταστροφή όχι μόνο της φύσης αλλά και ανθρώπινων ζωών. Ο «πολιτικός ρεαλισμός» θα είναι πάντα ένα σοβαρό εμπόδιο για κάθε ριζοσπαστικό και αποτελεσματικό αγώνα.

Όταν ο εκπρόσωπος των βάσεων δηλώνει κυνικά ότι θα επιτραπεί η κάθε ειρηνική διαδήλωση εναντίον της κεραίας, αλλά ότι και να γίνει αυτή θα λειτουργήσει ξεσκεπάζεται μέσα σε μια πρόταση όλη η απάτη αυτού που αποκαλούμε δημοκρατικό πολίτευμα και διαλύεται αμέσως η «ψευδαίσθηση ότι ζούμε σε μια κοινωνία όπου έχουμε λόγο στο να αποφασίζουμε για τις ζωές μας». Μπάτσος των βάσεων σε κατάθεση του για τη δίκη συντρόφου που θα γίνει το νοέμβρη, για τα γεγονότα του Μαρτίου, προσπαθώντας να περιγράψει το χαρακτήρα της διαδήλωσης των χιλιάδων ανθρώπων εκείνης της ημέρας, λέει κατα λέξη ότι «η σκηνή φαινότανε καρναβαλίστικη γιορτινή αν και υπήρχαν μερικοί που ήταν θορυβώδεις(!) και επιθετικοί μέσα στο πλήθος». Έτσι μας βλέπουν δηλαδή σαν μασκαράδες!

Το ζήτημα της κεραίας και γενικότερα των βάσεων δε μπορεί να εξετάζεται στη μερικότητα του. Δε μπορούμε να σκεφτόμαστε μόνο τα προβλήματα που δημιουργούνται στο δικό μας γεωγραφικό χώρο και να αγνοούμε τις καταστροφικές συνέπειες, που σίγουρα θα έχει η λειτουργία της κεραίας, σε εξαθλιωμένους μετανάστες οι οποίοι θα εντοπίζονται, θα εκδιώχνονται και στην ουσία θα κινδυνέυουν να πνιγούν μαζί με τα σαπιοκάραβα τους στη προσπάθεια τους να ξεφύγουν από μια κόλαση για την οποία ευθύνονται άμεσα και οι βάσεις και τα άτομα που τις στελεχώνουν. Ούτε και μπορεί να υπάρξει πλέον η παραμικρή αμφιβολία για την ανάπτυξη κατασκοπευτικής δράσης που θα έχει στόχο ομάδες και άτομα που η δραστηριότητα τους θα θεωρείται επικύνδινη για την ύπαρξη των βάσεων.

Δεν έχουμε και ούτε θέλουμε να έχουμε έτοιμες λύσεις. Έχουμε όμως προτάσεις που θα ευχόμασταν να οδηγήσουν σε λύσεις. Ο αγώνας ενάντια στις βάσεις και ότι αυτές πεσβεύουν είναι πάνω απ' όλα κοινωνικός. Αυτή τη κοινωνικότητα πρέπει να προσπαθήσουμε να αναδείξουμε, πράγμα αρκετά δύσκολο. Και η δυσκολία αυτού του εγχειρήματος έγκειται στο γεγονός ότι καλιεργείται και αναπαράγεται μια απάθεια και πλήρης αποπολιτικοποίηση στη κυπριακή κοινωνία.

Προτείνουμε τη δημιουργία μιας ανοιχτής πρωτοβουλίας έξω από καθεστωτικές λογικές, με κύριο σκοπό-στόχο τις αγγλικές βάσεις θανάτου. Ως άμεσες ενέργειες εισηγούμαστε το ξεκίνημα μιας συστηματικής αντιπληροφόρησης (μέσω αφισών,παρεμβάσεων κτλ) για το ρόλο τον οποίο διαδραματίζουν οι βάσεις και την αρχή μιας συνέλευσης ώστε να μπορέσουν να παρθούν ουσιαστικές αποφάσεις οι οποίες θα οδηγήσουν σε αποτελεσματικές ενέργειες, έξω από λογικές παραίτησης και απαισιοδοξίας που τόσο έντεχνα τα περισσότερα μέσα μαζικής εξαπάτησης προσπαθούν να καλιεργήσουν. Όχι μόνο «για τη τιμή των όπλων» όπως αναφέρθηκε,όχι μόνο για την αξιοπρέπεια που φυσιολογικά αναδύεται από κάθε δίκαιο αγώνα αλλά και για τη κάθε στιγμή πραγματικής ζωής που μπορεί να γενηθεί μόνο από το θάνατο και τη καταστροφή κάθε εξουσιαστικής δομής και ύπαρξης.

Αναρχικός πυρήνας κύπρου

www.geocities.com/anarxikos_pirinas_kiprou

Τα όπλα τους μας σημαδεύουν όλους

Στις 16/1/2004 τα ξημερώματα, σε ένα από τα δεκάδες αστυνομικά μπλόκα που μας έχουν γίνει καθημερινό βίωμα, ο τριαντάχρονος Αντρέας Χριστοδούλου δεν σταματά και ακολούθως τραυματίζεται στην ωμοπλάτη από πυροβολισμούς μπάτσου.

Αμέσως μετά, η αστυνομία στην προσπάθειά της να δικαιολογήσει ακόμη μια εγκληματική της ενέργεια, κάνει λόγο ξανά για ‘τυχαία εκπυρσοκρότηση’ όπλου μετά από πτώση στο έδαφος του μπάτσου, ο οποίος σκόνταψε!

Υπενθυμίζουμε ότι με αφορμή των πυροβολισμό δύο ανήλικων στη Λεμεσό (29/4/2003), η αστυνομία σε ανακοίνωσή της αναφέρει πως “ο αστυνομικός στην προσπάθειά του να εμποδίσει τους διαρρήκτες να διαφύγουν, παραπάτησε προσκρούοντας σε πάσαλο, με αποτέλεσμα το όπλο του να εκπυρσοκροτήσει”, τραυματίζοντας τον ένα σοβαρά στον αγκώνα.

Φυσικά, εκτός από τις ‘τυχαίες’ εκπυρσοκροτήσεις και τα ‘ατυχήματα’, υπάρχουν και οι ισχυρισμοί της ‘νόμιμης άμυνας’. Για παράδειγμα η δολοφονία του Τρύφωνα Τρύφωνος στη Λεμεσό (2002), ο οποίος στην προσπάθειά του να διαφύγει με αυτοκίνητο μετά από ληστεία τράπεζας, δέχθηκε πισώπλατα θανάσιμους πυροβολισμούς από μπάτσο. Τότε ο ισχυρισμός της αστυνομίας ήταν η ‘εμπλοκή’ 2 φορές (!) του όπλου του δράστη, ο οποίος δήθεν επιχείρησε να ανοίξει πυρ κατά των αστυνομικών.

Σε καταδίωξη νεαρού μοτοσικλετιστή στο χωριό Λιοπέτρι (2001) από ανδρείκελα της ομάδας “Ζ”, οι μπάτσοι προκάλεσαν εσκεμμένα την απώλεια ελέγχου της μηχανής από τον νεαρό, με αποτέλεσμα την θανάσιμη σύγκρουσή του.

Ακόμα, δεν ξεχνάμε την εν ψυχρώ εκτέλεση ενός ζευγαριού στο χωριό Χλώρακα (Πάφος 1993), μετά από εισβολή της ΜΜΑΔ εντός του σπιτιού στο οποίο κατέφυγαν, όπου στην κυριολεξία γάζωσαν με σφαίρες τους δύο ανθρώπους.

Η χθεσινή απόπειρα δολοφονίας του Α. Χριστοδούλου, με τον τρόπο που έγινε, αλλά και με τις προθέσεις και τα όσα ειπώθηκαν μέχρι στιγμής από πλευράς αστυνομίας και υπουργείου δικαιοσύνης, επιβεβαιώνουν κατ’ εμάς τον αντικοινωνικό ρόλο τους. Όχι μόνο προσπαθούν με κάθε μέσο που διαθέτουν (π.χ. ΜΜΕ) να συγκαλύψουν τα εγκλήματά τους, αλλά προτού ακόμη διεξαχθούν και οι υποτιθέμενες έρευνες που στη συνέχεια θα έρθουν να επικαλεστούν, δικαιώνουν τα τσιράκια τους. Τόσο ο υπουργός δικαιοσύνης Δ. Θεοδώρου όσο και ο αρχηγός της αστυνομίας Α. Παναγιώτου σε δηλώσεις τους (εφ. “Πολίτης”, 17/1/2004), αναφέρουν ότι “η επιτρεπτή χρήση όπλου είναι στην κρίση του αστυνομικού” και ότι “συμβάντα ή ατυχήματα

όπως το συγκεκριμένο είναι δυνατόν να συμβούν”! Ο Θεοδώρου μάλιστα, όπως δήλωσε στα κανάλια, δεν πιστεύει ότι υπάρχει αστυνομικός που χρησιμοποιεί το όπλο του με “ελαφρά την καρδία”. Με όλα τα προηγούμενα που υπάρχουν, αν αυτό δεν είναι εμπαιγμός του κόσμου, τότε τι είναι;

Το χθεσινό περιστατικό προβλήθηκε με έντεχνο τρόπο στα δελτία ειδήσεων, τα οποία έδωσαν ιδιαίτερη βαρύτητα στις υποψίες των μπάτσων για ναρκωτικά, υποστηρίζοντας ότι επρόκειτο για έμπορο ναρκωτικών, αιτιολογώντας ταυτόχρονα την ενέργεια των μπάτσων. Όμως κατ’ ουδένα λόγο ένα τέτοιο ενδεχόμενο δεν δικαιολογεί την πράξη τους, εφόσον πρόκειται για καθαρή εικασία. Ακόμα και αν στη συνέχεια αποδειχτεί, δεν θα αλλάξει το γεγονός ότι τη δεδομένη στιγμή ήταν μόνο εικασία. Άλλωστε τα βεβιασμένα συμπεράσματα των αστυνομικών είναι συνηθισμένο φαινόμενο. Αν για παράδειγμα έβρισκαν στην περιοχή πέντε πακιστανούς μετανάστες φοιτητές, δεν αποκλείεται να τους θεωρούσαν τρομοκράτες!

Να σημειωθεί ότι ο συνοδηγός στο αυτοκίνητο του Α. Χριστοδούλου, ανέφερε στο δικηγόρο του ότι οι μπάτσοι προσπάθησαν να ανακόψουν το όχημα φορώντας πολιτικά και χωρίς κανένα διακριτικό που να φανερώνει την ιδιότητά τους, ενώ τον φάρο στο αυτοκίνητο τον τοποθέτησαν μετά το συμβάν. Επίσης ανέφερε ότι κακοποιήθηκε από τα γουρούνια, τα οποία τον απειλούσαν βρίζοντάς τον.

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ! Απέναντι στις αθλιότητες και την ωμή βία του κράτους, αντιτάσσουμε τον διαρκή συγκρουσιακό αγώνα, για μια ελεύθερη κοινωνία, και όχι τη διαιώνιση της κοινωνίας της υποταγής και της παθητικότητας.

ΜΠΑΤΣΟΙ – ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ – ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

17/1/2004

ΔΙΑΡΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ

Συμπληρώνεται ένας χρόνος από την επίσημη έναρξη του πολέμου στο Ιράκ, που στην ουσία βέβαια δεν σταμάτησε ποτέ από το 1991. Οι δυνάμεις κατοχής στο Ιράκ στηρίζονται στην ωμή βία:

δολοφονούν αδιάκριτα, ακόμα και μικρά παιδιά

πυροβολούν κατά αμάχων σε μπλόκα

απαγάγουν μαζικά “ύποπτα” άτομα για ανακρίσεις, βασανίζουν και ταπεινώνουν το λαό ...

Μέχρι στιγμής υπολογίζονται πάνω από δέκα χιλιάδες Ιρακινοί νεκροί, ενώ οι αμερικανοί εισβολείς μετρούν εκατοντάδες νεκρούς λόγω του αντάρτικου που ξεκίνησε από τις αρχές του Μάη.

Αναμφίβολα οι πρωταγωνιστές της σφαγής είναι τα κράτη των ΗΠΑ και της Μ.Βρεττανίας. Όμως συνένοχα είναι και τα κράτη που συνεργάστηκαν μαζί τους αποστέλλοντας στρατεύματα και παραχωρώντας εξυπηρετήσεις και διευκολύνσεις (νηοψίες, χρήση λιμανιών, εναέριος χώρος κ.ά.). Μερικά από τα κράτη αυτά είναι: Ισπανία, Ιταλία, Πολωνία, Αυστραλία, Τουρκία, Νορβηγία, Γερμανία, Κουβέϊτ και μαζί τους βέβαια οι “ουδέτερες” και “φιλειρηνικές” χώρες Ελλάδα και Κύπρος. Λόγω του ότι βρισκόμαστε στον Κυπριακό χώρο, τα δύο τελευταία κράτη μας αφορούν ιδιαίτερα.

Εντός του Ελλαδικού χώρου ενεργοποιούνται πλήρως η αμερικανική βάση της Σούδας (Χανιά) και η αεροπορική βάση Ακτίου (βάση ανεφοδιασμού των ιπτάμενων ραντάρ AWACS). Εγκαθιστούνται ελληνικές συστοιχίες Patriot για την προστασία των πλοίων του πολεμικού ναυτικού των ΗΠΑ. Συμμετέχουν Έλληνες στρατιωτικοί στα πληρώματα των ΝΑΤΟϊκων αεροσκαφών AWACS ως πιλότοι, αεροελεγκτές, ιπτάμενοι μηχανικοί και χειριστές ραντάρ. Το ελληνικό πολεμικό ναυτικό διατηρεί πλοία στον Περσικό κόλπο, ΝΑ Μεσόγειο και Αιγαίο για επιχειρήσεις νηοψίας, κατ'εντολήν των αμερικανών. Επίσης έχει διαθέσει ένα αεροσκάφος ναυτικής συνεργασίας (P3-ORION), για να εντοπίζει από ψηλά "ύποπτα" πλοία που πιθανόν να μεταφέρουν όπλα στο Ιράκ.

Το Κυπριακό κράτος παραχώρησε τον εναέριο χώρο, τα αεροδρόμια, τα λιμάνια, ενώ καθημερινά παρείχε κάθε βοήθεια και εξυπηρέτηση στα πλοία, λαμβάνοντας μέτρα αστυνόμευσης κατά την εκφόρτωση και μεταφορά υλικού από το λιμάνι Λεμεσού προς τις Βάσεις. Παράλληλα κυπριακές εταιρίες εφοδίασαν τον Βρεττανικό στόλο με 80 τόνους τροφίμων!

Η "κυβέρνηση της αλλαγής", όχι μόνο συνέχισε την πολιτική της προηγούμενης, αλλά διεύρυνε τα δικαιώματα χρήσης του εναέριου χώρου. Ο υπουργός εξωτερικών Γ. Ιακώβου μάλιστα, υπέγραψε μνημόνιο συνεργασίας με το καθεστώς των Βάσεων.

Το υποτιθέμενο αριστερό κόμμα ΑΚΕΛ εμπαίζει τον κόσμο, συμμετέχοντας σε αντιπολεμικές διαδηλώσεις! Συγκεκριμένα ο Γ.Γ. Δ. Χριστόφιας είχε το θράσος να βγάλει αντιπολεμικό λόγο σε διαδήλωση στις Βάσεις Επισκοπής - Ακρωτηρίου, όπου κομματόσκυλα του ΑΚΕΛ επιχείρησαν να καταστείλουν την αυθόρμητη αντίδραση διαδηλωτών, που επιτέθηκαν εναντίον των μπάτσων των Βάσεων. Δε δίστασαν ούτε να ξυλοκοπήσουν άγρια ορισμένους Ιρακινούς διαδηλωτές (μεταφέρθηκαν άτομα σε νοσοκομείο). Επίσης, χάρη στην συνεργασία της κυπριακής αστυνομίας έχουμε στις Βάσεις δίκες ατόμων που συμμετείχαν στην συγκεκριμένη πορεία.

Ακόμα ένα ρεσιτάλ υποκρισίας είχαμε από βουλευτές της σημερινής κυβέρνησης οι οποίοι παρευρέθηκαν στην αντιπολεμική διαδήλωση την ημέρα έναρξης του πολέμου έξω από την πρεσβεία των ΗΠΑ. Εντωμεταξύ η αστυνομία κατέστειλε βίαια διαδηλωτές χωρίς ουσιαστικά ούτε καν να προκληθεί, εκτός μέσω συνθημάτων. Συνήθεις ακτιβισμοί όπως το ρίξιμο κόκκινης μπογιάς αντιμετωπίστηκαν ως επιθέσεις, οι οποίες μάλιστα δικαιολογούσαν τον ξυλοδαρμό ατόμων και τη βίαιη σύλληψή τους, για να βρεθούν στη συνέχεια φορτωμένοι με ανυπόστατες κατηγορίες. Η μόνη ιδιοτυπία ήταν ότι τα γεγονότα δεν αποσιωπήθηκαν όπως συνήθως, με αποτέλεσμα σήμερα, ένα χρόνο μετά, να αναγκάζεται ο ίδιος ο υπουργός δικαιοσύνης να παραδεχτεί την αναίτια χρήση βίας ερχόμενος σε αντιπαράθεση με την αστυνομία. Ωστόσο ο υπουργός δεν μας πείθει. Μέχρι σήμερα πάμπολλες φορές έχει δώσει κάλυψη σε πράξεις αίσχους των μπάτσων που ήταν τελείως εξόφθαλμες στον κόσμο, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μια δυσμενής εικόνα για το άτομό του. Αυτήν την εικόνα είναι που προσπαθεί τώρα, μάταια, να αλλάξει.

Δεν ξεχνάμε άλλωστε την λάσπη που ο ίδιος προσωπικά ρίχνει συνεχώς στον αναρχικό χώρο. Π.χ.: "… η αστυνομία παρακολουθεί διάφορα στέκια όπου συχνάζουν νεαρά αναρχικά άτομα και υπάρχουν κυκλώματα χρήσης και διακινήσης ναρκωτικών …" (εφ. "Πολίτης", 13/3/2004). Οι πολιτικοί και οι δημοσιογράφοι μπορούν ανεμπόδιστα να σπιλώνουν όσους δεν έχουν διαπλοκές με την εξουσία.

Εκατομμύρια άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο διαδήλωσαν κατά του πολέμου στο Ιρακ. Αυτό όμως δεν τον σταμάτησε, όπως και δεν σταμάτησε τους προηγούμενους πολέμους. Θα έπρεπε να έχει γίνει πια φανερό στον καθένα ότι οι ήπιες διαμαρτυρίες δεν ενοχλούν τους υπαίτιους. Εφόσον οι πόλεμοι γίνονται από την εξουσία για την εξασφάλιση των συμφερόντων της, και εφόσον ο καπιταλισμός είναι το σύστημα εκείνο που τους

παρέχει στη σημερινή εποχή την εξουσία, δεν πρόκειται να έχουμε ειρήνη χωρίς την καταστροφή τόσο του καπιταλισμού όσο και της εξουσίας. Δεν είναι δυνατών επιτευχθεί κάτι τέτοιο με μεταρρυθμίσεις, γιατί ο πόλεμος έχει ρίζες τόσο βαθιές που φτάνουν ως την καρδιά του συστήματος. Έτσι, όσο ουτοπική και να φαντάζει μια ριζική ανατροπή, είναι στην πραγματικότητα πιο ρεαλιστική από την αλλαγή εκ των έσω που κάποιοι ενστερνίζονται. Ο ρεφορμισμός έχει αποτύχει παταγωδώς και η σταδιακή βελτίωση της κοινωνίας μέσα στα πλαίσια που ορίζει το ίδιο το σύστημα ως νόμιμα είναι η μεγαλύτερη ουτοπία που μπορεί να υπάρξει.

Ως αναρχικοί - αντιεξουσιαστές προτείνουμε διαρκείς, αδιαμεσολάβητους και συγκρουσιακούς αγώνες για την ανατροπή του καπιταλισμού και την κοινωνική απελευθέρωση.

ΚΑΤΩ ΟΛΑ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΩΚΕΙ ΟΣΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΚΤΗΝΩΔΙΕΣ ΤΟΥ

Ο πόλεμος που ξεκίνησε με την πρώτη εισβολή στο Ιράκ το 1991, συνεχίστηκε με το εμπάργκο (προκάλεσε το θάνατο 500000 παιδιών από ασιτία, καρκίνο, τύφο και άλλες μολύνσεις) και πέρασε στην τρίτη φάση στις 20 Μάρτη 2003 με τη δεύτερη εισβολή. Τώρα, οι κατοχικές δυνάμεις προσπαθούν μάταια να εφαρμόσουν τα σχέδια, που εξυπηρετούν τα γεωστρατηγικά τους συμφέροντα κι αυτά των πολυεθνικών που έφτασαν σαν γύπες στη χώρα. Οι μέθοδοι επιβολής τους γνωστές : σφαγές αμάχων και μη, βομβαρδισμοί κατοικημένων περιοχών, πιεστικοί έλεγχοι και εξευτελισμοί, βίαιη καταστολή διαδηλώσεων, φρικτά βασανιστήρια …

Στις 20 Μάρτη 2003, εκατοντάδες κόσμου εξέφραζαν την οργή τους έξω από την πρεσβεία των ΗΠΑ στη Λευκωσία. Ανάμεσά τους και εμείς, από τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο. Ένας σύντροφός μας έριξε κόκκινη μπογιά στον τοίχο της πρεσβείας (που συμβόλιζε το αίμα των Ιρακινών θυμάτων). Ομάδα αστυνομικών ήρθε προς το μέρος μας, προφασιζόμενη ότι ήθελε να ελέγξει τι είχε στο σακάκι του ένας άλλος σύντροφος. Ενώ ένας αξιωματικός του φώναζε κατάμουτρα, δεύτερος αστυνομικός τον γρονθοκόπησε στο μάτι. (Στο σακάκι είχε το ενός μηνός σκυλάκι του, το οποίο όταν έπεσε κάτω, ένας αστυνομικός με αρβύλες προσπάθησε να ποδοπατήσει). Εμείς αμυνθήκαμε και δημιουργήθηκαν συμπλοκές αφού δεκάδες διαδηλωτές αντέδρασαν στην επίθεση των ένστολων μπράβων. Το γνωστό σύνθημα "Μπάτσοι-Γουρούνια-Δολοφόνοι", δονούσε το χώρο. Τελικά, έγιναν 4 βίαιες συλλήψεις συντρόφων μας.

Τώρα, 14 μήνες μετά, που η οργή του κόσμου καταλάγιασε, το Κράτος αρχίζει τη δικαστική δίωξη των 4 με σοβαρές, στημένες κατηγορίες. Η δίκη αυτή, εξυπηρετεί συγκεκριμένες πολιτικές σκοπιμότητες και εμπίπτει στο γενικότερο σχέδιο καταστολής, παρενόχλησης και λασπολογίας κατά του αναρχικού χώρου. Εμείς δεν περιορίζουμε την εναντίωσή μας στους Αμερικανοβρεττανούς, κάτι που θα ήταν τετριμμένο και βολικό. Καταδεικνύουμε και την συνεργασία/συνενοχή πολλών άλλων κρατών, μεταξύ των οποίων και η ίδια η Κύπρος. Η κυβέρνηση της "αλλαγής" - συνεχίζοντας την πολιτική της προηγούμενης - παραχώρησε τον εναέριο χώρο, διευκολύνσεις σε λιμάνια και αεροδρόμια, καθώς και αστυνομική συνοδεία σε φάλαγγες στρατιωτικού υλικού των δυνάμεων των Βάσεων. Ο υπουργός εξωτερικών Γ. Ιακώβου υπέγραψε μνημόνιο συνεργασίας με τις Βρεττανικές Βάσεις. Η αστυνομία "μας" μάλιστα συνεργάστηκε τέλεια με αυτή των Βάσεων, για να οδηγήσουν σε δίκη άτομα που συμμετείχαν σε διαδήλωση κατά των Βάσεων και του πολέμου στο Ιράκ. Όσον αφορά το κεφάλαιο, κυπριακές εταιρείες εφοδίασαν το Βρεττανικό στόλο που πέρασε από τις Βάσεις με 80 τόννους τροφίμων. Κύπριοι παραγωγοί τροφίμων και έμποροι προμηθεύουν τις δυνάμεις κατοχής των ΗΠΑ και Βρεττανίας στο Ιράκ. Ακόμα, Κύπριοι επιχειρηματίες από διάφορους κλάδους της οικονομίας

επιθυμούν να αποκτήσουν πρόσβαση στην αγορά του Ιράκ. Ο πρόεδρος του ΚΕΒΕ, Β. Ρολόγης δήλωσε πως μόλις σταθεροποιηθεί η κατάσταση στο Ιράκ, το ΚΕΒΕ θα οργανώσει εμπορική αποστολή για να προωθήσει τις κυπριακές επιχειρήσεις. Το κυπριακό κεφάλαιο ορμά να εκμεταλλευτεί όσο μπορεί την νέα κατάσταση στο Ιράκ, με ακριβώς την ίδια νοοτροπία με τις πολυεθνικές του πετρελαίου και των κατασκευών, αλλά λόγω μεγέθους σε μικρότερη κλίμακα …

Όσο και να μας διώκουν πάντως, δεν συναινούμε και δεν σιωπούμε. Η ιστορία δείχνει ότι με παρακάλια, ειρηνικούς περιπάτους και ψηφίσματα διαμαρτυρίας, δεν επιτυγχάνεται τίποτε. Άλλωστε, δεκάδες εκατομμύρια διαδηλωτών παγκοσμίως δεν επηρέασαν ούτε στο ελάχιστο τα σχέδια της κυριαρχίας για το Ιράκ. Οι ριζικές αλλαγές, με σκοπό μια ελεύθερη κοινωνία είναι εφικτές μόνο με συνεχείς, συγκρουσιακούς κοινωνικούς αγώνες, ενάντια στο Κράτος και στον Καπιταλισμό.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΚΑΤΟΧΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΤΟ ΙΡΑΚ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 4 ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ΔΙΚΗ 21 ΜΑΗ 8:30 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Πόλεμος στον πόλεμο των εξουσιαστών

Οι Στρατηγοί κινούν τα πιόνια. Άλλη μια παρτίδα που θα καθορίσει – κι αυτή – πόσοι αυτή τη φορά θα πεθάνουν, πόσων τα σώματα θα διαμελιστούν, πόσες χιλιάδες παιδιά θα αφήσουν την τελευταία πνοή τους στο κουρελιασμένο κρεβάτι κάποιου υγρού δωματίου. Θα καθορίσει το πόσες βόμβες και ποσά πυρά θα βρουν επιτυχώς τον στόχο. Στο εξαθλιωμένο από το 1991 Ιράκ, οι κυρίαρχοι στοχεύουν το τελειωτικό χτύπημα, το κερασάκι στην τούρτα, η οποία πλάστηκε με την ``ανθρωπιστική βοήθεια`` που ξεκίνησε από το εμπάργκο κατά του Ιράκ, και είχε ως αποτέλεσμα, το "τίμημα που αξίζει να πληρωθεί" σύμφωνα με την Μ. Ολμπράιτ, δηλαδή το θάνατο εκατοντάδων χιλιάδων αθώων ανθρώπων. Μόνο που σ' αυτή τη σκακιέρα, Κυπριακό και Ελληνικό κράτος δε μένουν απλοί θεατές. Συμμετέχουν, παίρνοντας την πλευρά της κτηνωδίας, της μαζικής δολοφονίας ενάντια στην ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια.

Ο μύθος της "καλής" Κύπρου και της "καλής" Ελλάδας που μένουν "ουδέτερες", καταρρίπτεται από την πραγματικότητα: το Κυπριακό κράτος, προσέφερε αστυνομική συνοδεία και προστασία σε Βρετανική φάλαγγα η οποία μετέφερε πολεμικό υλικό από το λιμάνι της Λεμεσού στις βάσεις Ακρωτηρίου. Επίσης, μια συμφωνία μεταξύ Κύπρου και ΗΠΑ η οποία εφαρμόστηκε και στις επιθέσεις κατά των αμάχων του Αφγανιστάν, επιτρέπει στην Αμερικανική αεροπορία ελεύθερη διακίνηση στον Κυπριακό εναέριο χώρο. Η σιχαμερή συνεργασία του Κυπριακού κράτους όμως δεν σταματά εδώ. Σαν μαριονέτα των Αμερικανών εξουσιαστών, παρέχει στους τελευταίους διευκολύνσεις στα αεροδρόμια Λάρνακας και Πάφου όπως ανεφοδιασμό και χρήση δίαυλων.

Αλλά και το Ελληνικό κράτος δεν παει πίσω. Τώρα, με την προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η "προοδευτική" Ελληνική κυβέρνηση του Αδόλφου Σημίτη διαμήνυσε ότι στόχος της είναι η ανάπτυξη και η ειρήνη. Η "ειρηνιστική πρωτοβουλία" της μεταφράζεται:

- Με την εγκατάσταση Ελληνικών συστοιχιών Patriot για την προστασία των πολεμικών πλοίων του Αμερικανικού ναυτικού.

- Με την συμμετοχή Ελλήνων στρατιωτικών στα πληρώματα των Νατοϊκών αεροσκαφών Awacks ως πιλότοι, αεροελεγκτές, ιπτάμενοι μηχανικοί και χείριστες ραντάρ.

- Το Ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό έχει πλοία στον Περσικό, ΝΑ Μεσόγειο και Αιγαίο για επιχειρήσεις νηοψίας κατ' εντολή των Αμερικανών. Επίσης έχει διαθέσει ένα αεροσκάφος ναυτικής συνεργασίας (P3-Orion) για να εντοπίζει από ψηλά "ύποπτα" πλοία που πιθανόν να μεταφέρουν όπλα στο Ιράκ.

- Έχει επίσης διατεθεί εξ ολόκληρου η βάση της Σούδας στους "σύμμαχους".

Παρόμοιες και ακόμα πιο σπουδαίες "διευκολύνσεις" παρέχουν η Τουρκία και ορισμένες Αραβικές χώρες, φέροντας έτσι κι αυτές με τη σειρά τους, μερίδιο ευθύνης για τις ανθρωποσφαγές που θα διενεργήσουν τα πλανητικά τους αφεντικά.

Σε μια εποχή που οι λέξεις χάνουν το νόημά τους, οι μαζικές ανθρωποσφαγές ονομάζονται "ανθρωπιστικές παρεμβάσεις", όπου ο πραγματικός τρομοκράτης βαφτίζεται "απελευθερωτής" έχουμε να προτείνουμε την άμεση καταστροφή όλων των εξουσιαστικών δομών οι οποίες σπέρνουν παντού το θάνατο. Ως αναρχικοί - αντιεξουσιαστές, δεν αναλωνόμαστε σε ψηφίσματα και πορειούλες διαμαρτυρίας, αλλά εκδιώκουμε την καταστροφή / κλείσιμο των Βάσεων. Επίσης το μποϋκοτάζ των προεδρικών εκλογών κρίνεται αναγκαίο, διότι αυτοί που αναζητούν την ψήφο μας – ανεξάρτητα από πολιτική απόχρωση – είναι οι ίδιοι που συμμετέχουν έμμεσα στις επιθέσεις κατά του Ιράκ με το να διευκολύνουν τις επιχειρήσεις του μαζικού θανάτου. Προτείνουμε συγκρουσιακές, μαζικές διαδηλώσεις και οποίες μορφές αντίστασης ο καθένας θεωρεί αποτελεσματικές για την έκφραση της λαϊκής δυσαρέσκειας για τα όσα διαδραματίζονται και όσα πιθανόν να διαδραματιστούν προσεχώς στο Ιράκ.

Σύμφωνα με εκτιμήσεις της UNICEF, 500000 παιδιά πέθαναν κατά τη δεκαετία του 90, μετά το εμπάργκο που επιβλήθηκε στο Ιράκ από τον ΟΗΕ με πρωτοβουλία των Αμερικανών. Περιστατικά σπάνιων καρκίνων 10πλασιαστηκαν η 12πλασιαστηκαν μετά τον πόλεμο στον Κόλπο λόγω της μόλυνσης της περιοχής από τη χρήση απεμπλουτισμένου ουρανίου. Μωρά πεθαίνουν από υποσιτισμό και ιάσιμες ασθένειες λόγω έλλειψης φαρμάκων.

- Ο πόλεμος του Κόλπου άφησε πίσω του κατεστραμμένες υποδομές ζωτικής σημασίας για την επιβίωση των Ιρακινών όπως η υδατοπρομήθεια, αποχέτευση, παραγωγή ενέργειας, συγκοινωνίες, τηλεπικοινωνίες, αγροτική παραγωγή κ.α.

- Ο Dennis Halliday, υπεύθυνος του προγράμματος του ΟΗΕ "Oil for Food" και ο διάδοχος του Hans von Sponeck παραιτήθηκαν διαμαρτυρόμενοι και χαρακτηρίζοντας την Δυτική πολιτική στο Ιράκ ως "γενοκτόνο"

- Ο Halliday υπολόγισε ότι το πρόγραμμα "Oil for Food" του ΟΗΕ, αφήνει καθαρά μόνο $13δις στο Ιράκ που έχει πληθυσμό 22 εκατομμύρια. Αυτό σημαίνει ότι μένει πόσο $190 κατά κεφαλή κάθε χρόνο που είναι εντελώς ανεπαρκές.

Σχετικά με την Δίκη του Γιώργου Παπαδόπουλου

Τελείωσε χθές η διήμερη δίκη του συντρόφου Γιώργου Παπαδόπουλου στις αγγλικές στρατιωτικές βάσεις ακρωτηρίου. Το κατηγορητήριο αφορούσε επίθεση και κτύπημα σε δύο μπάτσους και συμμετοχή σε παράνομη συνάθροιση. Χαρακτηριστικό της δίκης ήταν τα δρακόντεια μέτρα ασφαλείας και ελέγχου που πάρθηκαν, αφού για να περάσεις στο δικαστήριο σου έκαναν έρευνα ακόμα και μέσα στα μαλιά! Ο σύντροφος Κώστας Μιχαήλ, όταν προσπάθησε να μπει στις βάσεις, τον συνέλαβαν και τον πήραν στα κρατητήρια γιατί εκρεμούσε εναντίον του ένταλμα για τα ίδια γεγονότα, στα οποία δικαζόταν ο σύντροφος Παπαδόπουλος. Κατα τη διάρκεια της δίκης, που ας σημειωθεί ότι ο δικαστής ήταν άγγλος και η δίκη γινόταν με μεταφραστή, κατέθεσαν αρκετοί μπάτσοι εναντίον του συντρόφου. Όταν ο σύντροφος προσπαθούσε να μιλήσει, ο δικαστής επαναλάμβανε συνέχεια ότι ασχολείται μόνο με νομικά ζητήματα και ο σύντροφος ανταπάντησε ότι αυτά δεν τον ενδιαφέρουν και ούτε θα ασχοληθεί με αυτά,θα περιμένει να ολοκληρώσουν οι μάρτυρες και θα κάνει μια συνολική τοποθέτηση για την υπόθεση όπως και έγινε. Τελικά, αν και ο δικαστής είπε ότι σύμφωνα με αυτά που είχε αναφέρει ο σύντροφος, δείχνει ότι είναι αμετανόητος και η ποινή θα έπρεπε να ήταν η άμεση φυλάκιση, τον βρήκε φυσικά ένοχο και του επέβαλε ποινή φυλάκισης τριών μηνών και εκατό λίρες πρόστιμο όλα με αναστολτικό χαρακτήρα για περίοδο τριών χρόνων. Μετά έφεραν με χειροπέδες το σύντροφο και αφού διατάχτηκε να πληρώσει πενήντα λίρες του όρισαν ημερομηνία δίκης στις δεκαοκτώ του φλεβάρη. Πιο κάτω παραθέτουμε τη δήλωση του συντρόφου

Παπαδόπουλου στο δικαστήριο:

Όπως και κάθε δικαστήριο,έτσι και το συγκεκριμένο αρνήθηκε να δεχτεί το πολιτικό χαρακτήρα αυτής της δίκης. Όσο και να προσπαθήσει όμως δε μπορεί να αγνοήσει τους λόγους για τους οποίους βρισκόμουνα στα γεγονότα, για τα οποία τώρα κατηγορούμε. Τα γνωστά γεγονότα της κατασκοπευτικής κεραίας και της δολοφονικής επέμβασης στο Ιράκ, με τη καθοριστική συμμετοχή της στρατιωτικής βάσης, στην οποία βρισκόμαστε τώρα.

Αγγίξαμε μέχρι στιγμής τη μια πλευρά κατηγοριών που μου καταλογίζεται εμένα που ούτε τις αρνήθηκα ούτε τις παραδέχθηκα. Απλώς αρνήθηκα να τους δώσω τη σημασία που εσείς ζητάτε. Έφτασε όμως τώρα η ώρα, να μιλήσουμε για τη πλευρά των κατηγοριών που αφορούν εσάς και που είναι ουσιαστικά και ο λόγος που βρίσκομαι εδώ. Οι βάσεις,μια αποικιοκρατική δύναμη,ένα κράτος εν κράτη είναι ένα δημιούργημα που όποιος θέλει να ονομάζεται άνθρωπος και αγωνιστής, πρέπει συνεχώς να το πολεμά και να επιζητά τη καταστροφή του. Οι αγγλικές βάσεις και τα άτομα που τις στελεχώνουν, αγνοώντας πλήρως την ανθρώπινη ζωή, την ανθρώπινη ύπαρξη και δημιουργία, υπάρχουν για ένα και μοναδικό σκοπό. Να υπερασπίζονται τα συμφέροντα της κυριαρχίας,της εξουσιαστικής λαιμαργίας και την ανάγκη της να καταστρέφει, να δολοφονεί, να εκμεταλεύεται ότι είναι προς το συμφέρον της.

Η δικαιολογία του «εγώ κάνω τη δουλειά μου» είναι η ίδια δικαιολογία που ακούστηκε σε χιλιάδες σφαγές, σε γενοκτονίες, σε ολοκαυτώματα και είναι πλέον ανάξια σχολιασμού. Κάποιος είπε κάποτε,δε θυμάμαι τώρα ποιοςότι «όταν σκεφτεί κανείς τη μακραίωνη καισκοτεινή ιστορία του ανθρώπου, θα βρεί ότι τα περισσότερα απάνθρωπα εγκλήματα έχουν γίνει εξαιτίας της υπακοής παρά της ανυπακοής». Για να μπορούν να διενεργούνται τα εγκλήματα,οι σφαγές και οι κατασκοπίες από τη βάση ακρωτηρίου και δεκέλειας, χρειάζεται μια αλυσίδα ανθρώπων και μηχανισμών και που είναι όλα ταγμένα στην υπηρεσία αυτού που ονομάζουμε κράτος. Χρειάζεται ο πιλότος ο οποίος θα βομβαρδίσει, χρειάζεται η τεχνική υποστήριξη, χρειάζεται ο μηχανισμός της αστυνομίας που θα προστατέψει αυτούς που ανάφερα από κάποιους σαν καιμένα και τέλος χρειάζεται η δικαστική εξουσία που θα δικάσει όπως γίνεται τώρα.

Χωρίς να έχουμε ψευδαισθήσεις αγωνιζόμαστε – τουλάχιστον όσοι τοποθετούμε τους εαυτούς μας στον αναρχικό αντιεξουσιαστικό χώρο - για το σπάσιμο και τη διάλυση κάθε ενός κρίκου από αυτή την αλυσίδα. Για μας σημασία δεν έχει τόσο η νίκη η ηττα όσο ο αγώνας και η συνέχιση του με κάθε μέσο. Φτάνω τώρα στο δικό μου κατηγορητήριο προς εσάς, το οποίο σίγουρα είναι ελλιπές, αλλά για αυτή τη στιγμή θα αρκεστώ στο συμβολισμό που το χαρακτηρίζει και το μύνημα που θέλει να δώσει

-.Σας κατηγορώ ότι με τη συμβολή σας, και θέλω να τονιστεί η λέξη συμβολή, στο λεγόμενο εμπάρκο που επιβλήθηκε στο Ιράκ έχετε βοηθήσει στο να σκοτωθούν τουλάχιστον ένα εκατομύριο άνθρωποι.

-Σας κατηγορώ ότι με τη συμβολή σας,μόνο στη τελευταία επέμβαση των αμερικανωβρετανικών στρατευμάτων στο Ιράκ, εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους και αν πιστέυεται ακόμα ότι συμβάλατε στην απελευθέρωση της χώρας απλώς παραθέτω ένα μέρος από τη μαρτυρία του Ramzi Kysia, αραβοαμερικανού αγωνιστή, που βρισκόταν πριν λίγο καιρό εκεί. «Σήμερα παρόλο που οι κυρώσεις δεν υφίστανται πια, πάνω από πέντε χιλιάδες παιδιά πεθαίνουν από ασυτία και ασθένειες κάθε μήνα. Πέντε χιλιάδες κάθε μήνα που περνάει. Σε μια από τις εν δυνάμει πιο πλούσιες χώρες του κόσμου, είδα σειρές από θαλάμους γεμάτους με ετοιμοθάνατα παιδιά. Είδα τα διογκωμένα κεφάλια τους, τα ατροφικά κορμιά τους και τις φουσκωμένες από την ασυτία κοιλιές τους. Αυτά τα παιδιά δεν είχαν καν τη δύναμη να κλάψουν. Ο μόνος θόρυβος που μπορούσαν να παράγουν ήταν ένας αδύναμος, ξεψυχισμένος θρήνος και μπορώ να σας πω ότι αν η κόλαση έχει έναν ήχο, τότε τον άκουσα σε εκείνους τους θαλάμους».

-Σας κατηγορώ ότι με τη συμβολή σας ευθύνεσται για τους δεκάδες θανάτουςαπό λευχαιμία και άλλα είδη καρκίνου λόγω της ραδιενέργιας που εκπέμπουνοι κεραίες σας.

-Σας κατηγορώ ότι με τη συμβολή σας αναγκάσατε την πλειοψηφία των κατοίκων που γειτνιάζουν με τις βάσεις, μέσω του εκβιασμού της επιβίωσης, να εγκαταλείψουν κάθε μορφή αγώνα εναντίων σας και των κεραίων σας.

Το κατηγορητήριο μου θα μπορούσε να ήταν πολύ πιο μεγάλο αλλά θα σταματήσω εδώ αναλογιζόμενος το συμβολισμό του. Αυτή τη στιγμή κατηγορούμενος εδώ είμαι εγώ και αναγνωρίζοντας την πλεονεκτική θέση στην οποία βρίσκομαι σε σχέση με τα θύματα που περιλαμβάνει το δικό μου κατηγορητήριο η μοναδική συναίσθηση και σκέψη που μου δημιουργείται είναι η με κάθε τρόπο συνέχιση του αγώνα. Τέλος θέλω να εκφράσω την αλληλεγγύη μου προς τους επτά φυλακισμένους αγωνιστές των γεγονότων της Θεσσαλονίκης τον ιούνη και που οι πέντε από αυτούς συνεχίζουν τις πολυήμερες απεργίες πείνας.

Το γράμμα αυτό της Carol

Το γράμμα αυτό της Carol αναφέρεται στη σύλληψη της καθώς και 4 ακόμη συντρόφων στη Βαρκελώνη το Σεπτέμβρη. Κατηγορούνται όλοι για συμμετοχή σε μία αναρχική ένοπλη οργάνωση με σκοπό τη διάπραξη διάφορων δολοφονιών. Μετά από πολλές εβδομάδες κράτησης χωρίς δυνατότητα επικοινωνίας ούτε καν με τους δικηγόρους τους, στα χέρια της "guardia civil" (στρατιωτική αστυνομία) διασκορπίστηκαν σε διάφορες φυλακές στην Ισπανία όπου κρατούνται υπό το καθεστώς F.I.E.S. 3ου βαθμού. Το F.I.E.S. (τα αρχικά σημαίνουν "εσωτερικοί φάκελοι ειδικής παρακολούθησης") 3ου βαθμού αποδίδεται σε κρατούμενους-ες που συνδέονται με ένοπλες οργανώσεις, και οι "ειδικές συνθήκες κράτησης" περιλαμβάνουν πλήρη απομόνωση (μόνο μισή ώρα προαυλισμού υπό απομόνωση), καθημερινούς ελέγχους στα κελιά, παρακολούθηση κάθε είδους επικοινωνίας και απομάκρυνση από τον οικείο τόπο και περιβάλλον. Οι κατηγορίες αναφέρονται σε διάφορες δράσεις ενάντια στο σύστημα F.I.E.S. και τις φυλακές, ενώ επιχειρείται σύνδεσή τους και με τον Claudio Lavazza (έναν από τους Ιταλούς που καταδικάστηκε για τη δολοφονία 2 μπάτσων μετά από μία ληστεία στη Κόρδοβα το 1996), καθώς και με άλλους αγωνιζόμενους συντρόφους. Τους καταλογίζονται δολοφονίες δημοσιογράφων, πολιτικών, μεγαλοαφεντικών εταιρειών, τραπεζών και αστυνομίας, η αποστολή εκρηκτικού μηχανισμού στην Ελληνική πρεσβεία στη Μαδρίτη σε ένδειξη Αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της Θεσσαλονίκης, καθώς και τοποθετήσεις εκρηκτικών μηχανισμών. Σαν αποδείξεις επιδεικνύονται 1 ρεβολβερ, ένα όπλο, μία καραμπίνα, εκρηκτικά και αναρχικό υλικό αντιπληροφόρησης που βρέθηκαν σε σπίτια και αυτοκίνητα Είναι πιθανό σε περίπτωση καταδίκης να τους επιβληθούν ποινές μέχρι και 20 με 30 ετών. Αυτές όμως οι συλλήψεις δε έγιναν τώρα τυχαία, όπως άλλωστε και καμία κατασταλτική επίθεση κράτους και εξουσίας, που με αυτό τον τρόπο επιχειρούν να προστατευτούν ενάντια σε όσους δε υποκύπτουν… Ο αγώνας ενάντια στο F.I.E.S., τις φυλακές και τελικά, ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας, συνεχίζεται και με την απεργία πείνας των Claudio Lavazza, Gilbert Ghislan, Roberto Catrino & Daniel Ramirez. (από την 1η Νοέμβρη) όπως άλλωστε και με τον αγώνα όλων των συντρόφων ανά τον κόσμο.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΚΕΛΙΑ

ΜΠΡΙΕΒΑ, 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2003

Αγαπημένοι φίλοι/ες και σύντροφοι/ισσες

Να'μαι πάλι εδώ, στο οδόφραγμα Νο 13 του μετώπου της Άβιλα. Το μπουντρούμι μου βλέπετε είναι το νούμερο 13. Αν και ποτέ δεν υπήρξα προληπτική, τώρα θέλω να πιστεύω ότι αυτή η λεπτομέρεια θα μου φέρει τύχη. Παρόλη τη συννεφιά και το κρύο το ηθικό μου είναι ανεβασμένο και το πνεύμα μου ελεύθερ. Και θέλω να ξέρετε ότι τα γράμματά σας καταφέρνουν και πηδάνε τοίχους, και διασχίζουν κάγκελα. Δεν ξέρω αν φτάνουν όλα, αλλά κάποια φτάνουν…Οι λέξεις σας με κάνουν να χαμογελώ, μου δίνουν δύναμη, ενώ οι άλλες, αυτές που δεν έχουμε πει, ούτε έχουμε γράψει, μα μονάχα αισθανθεί, αυτές , φτάνουν στα βάθη της ψυχής μου. Εσείς και εμείς ξέρουμε καλά, ότι το να παλεύεις πάντοτε αξίζει το κόπο και ότι το να αντιστέκεσαι, δεν αποτελεί πια επιλογή, μα έχει μετατραπεί σε ανάγκη, σε ευχαρίστηση. Αυτή η βεβαιότητα μας ενώνει τόσο, ώστε πια κανένα κέντρο εξόντωσης, κανένα καθεστώς απομόνωσης, καμία καταδίκη , ακόμη κι' αν για χρόνια μας απαγορεύει να αγκαλιαστούμε και να κοιταχτούμε στα μάτια, δε θα μπορέσουνε να μας χωρίσουν. Το μπουντρούμι όπου με έχουν τοποθετήσει δεν είναι μεγάλο, αλλά εδώ μέσα αισθάνομαι ότι είσαστε κι' εσείς

μαζί μου. Αυτό άλλωστε είναι το μόνο επισκεπτήριο που ποτέ δε θα μπορέσουν ούτε να ελέγξουν, ούτε να απαγορεύσουν, ούτε να παρέμβουν με οποιοδήποτε τρόπο. Έτσι ακριβώς νοιώθω και ελπίζω κι'εσείς εκεί έξω να με νοιώθετε στο πλάι σας, σε κάθε βήμα, γιατί βήμα - βήμα (και παραπατώντας ακόμη) , η μαγεία του αγώνα μας θα κάνει την αναρχία πραγματικότητα. Μία πραγματικότητα που ήδη έχει αρχίσει να παίρνει μορφή στις καρδιές μας, στις σχέσεις μας, στη καθημερινότητά μας. Και δεν είναι απλά μία ψευδαίσθηση, το είδα στα μάτια των συντρόφων-ισσών μου τη στιγμή που με χώνανε στη φυλακή, και ακόμη και χωρίς να το βλέπω, εξακολουθώ να το διαισθάνομαι στα βλέμματα τα δικά τους και τα δικά σας. Αποφασίσαμε να σπάσουμε τα δεσμά και να πάρουμε τη ζωή μας πάλι στα χέρια μας, οι συνέπειες λοιπόν μίας τέτοιας απόφασης, όσο κι'αν είναι σκληρές και δύσκολες, δε θα μπορέσουν ποτέ να μας κάνουν σκλάβους, μα αντίθετα μας απελευθερώνουν… Όπου και να είμαστε, ακόμη και στη πιο σκληρή φυλακή, τη λευτεριά την έχουμε μέσα μας. Αν όχι, είναι επειδή ποτέ δε την ανακαλύψαμε…

Ξέρω ότι οι σύντροφοι που βρίσκονται φυλακισμένοι στη Θεσσαλονίκη ξεκίνησαν απεργία πείνας στις 5 του Οκτώβρη. Εγώ από εδώ, θέλω να τους μεταφέρω ολόψυχα την υποστήριξή μου. Ξέρουν ότι δεν υπάρχει ούτε απόσταση, ούτε τοίχοι που να μπορούν να μας κρατήσουν μακριά, και τους νοιώθω δίπλα μου. Επιπλέον, μπόρεσα να διαβάσω πως ο επίσημος τύπος εκμεταλλεύεται τον δικό μας αγώνα αλληλεγγύης προς τους κρατούμενους υπό το καθεστώς F.I.E.S., προκειμένου να μας παρουσιάσει σαν επικίνδυνα και "αποσταθεροποιητικά" στοιχεία. Σύμφωνα λοιπόν με το τύπο έχουμε επισκεφθεί κρατούμενους-ες της GRAPO καθώς και τον Claudio, τον αναρχικό αυτό που θεωρείται "εγκέφαλος & υπεύθυνος" σε ότι και αν συμβαίνει. Ίσως αυτοί οι κατ' επάγγελμα ψεύτες να έχουν συμβουλευτεί το IIPP και να ξέρουν ότι κάτι τέτοιο δεν αληθεύει. Στη πραγματικότητα αυτές οι επισκέψεις ποτέ δεν μας επιτράπηκαν για "λόγους ασφαλείας" . Παρά τη μικρή αυτή λεπτομέρεια, ναι, συμμετείχαμε στον αγώνα για την κατάργηση του συστήματος F.I.E.S. καθώς και σε άλλους διεκδικητικούς αγώνες. Και φυσικά συνεχίζουμε και θα συνεχίζουμε να το κάνουμε. Όπως ήδη ξέρετε, κρατούμαστε υπό το καθεστώς F.I.E.S. 3ου βαθμού. Αυτό, που αν και αναφέρεται στο φάκελό μου ως κρατούμενης δεν μου έχει με κανένα τρόπο ως τώρα κοινοποιηθεί, υποδηλώνει ότι οι συνθήκες υπό τις οποίες κρατούμαστε είναι κάπως ιδιαίτερες, αν και βρισκόμαστε σε φυλακές 2ου βαθμού όπως η δικιά μου. Οι συνθήκες αυτές μπορούν να διαφοροποιούνται από φυλακή σε φυλακή, αλλά στη Μπριέβα περιλαμβάνουν απομόνωση σε ατομικά κελιά, ενώ απαγορεύεται να κρατούνται σε γειτονικά κελιά άτομα που βρίσκονται υπό το καθεστώς F.I.E.S. καθώς και να συμμετέχουν μαζί στα διάφορα εργαστήρια (για "λόγους ασφαλείας", φυσικά), ενώ μπορούν να ψάχνουν ειδικά τα κελιά στα οποία βρισκόμαστε, και να παρακολουθούν κάθε μορφής επικοινωνία (προφορική-επισκέψεις, γραπτή, τηλεφωνική). Τα κίνητρα αυτής της παρακολούθησης, σύμφωνα με την κοινοποίηση είναι " το ενδεχόμενο εγκληματικής δράσης και η επικινδυνότητα της κρατούμενης, προφανή στη περίπτωση της κατηγορίας για τρομοκρατία που της αποδίδεται, η πιθανή ανάμειξη της κατηγορούμενης σε μία τρομοκρατική οργάνωση. Το ενδεχόμενο μέσω επικοινωνίας μαζί της να μεταφερθούν πληροφορίες που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια του Κέντρου και των εργαζομένων σε αυτό. Έτσι τα γράμματα που μπορούμε να στείλουμε περιορίζονται σε δύο την εβδομάδα. Κατά τα άλλα το καθεστώς κράτησης και το πρόγραμμα είναι τα ίδια με αυτά των υπόλοιπων κρατουμένων. Η πιο αισθητή διαφορά είναι ότι οι δεσμοφύλακές μας πρέπει να μας παρατηρούν, να αναλύουν τις αντιδράσεις, τη διάθεσή , τις σχέσεις μας και να μεταδίδουν τις πληροφορίες αυτές. Αυτά είναι τα στοιχεία που θα συνθέσουν το φάκελό μας. Ήδη σε περισσότερες από μία συγκρατούμενές μου που δεν είναι καταχωρημένες στο F.I.E.S. 3ου βαθμού, έχουν γίνει προειδοποιήσεις σχετικά με το ότι συναναστρέφονται περισσότερο από ότι πρέπει με "κακές παρέες" (και μάλλον αναφέρονται σε μένα). Οφείλω ν πω ότι οι σχέσεις μου με τις συντρόφισσες είναι καλές και ότι η υποστήριξη που δίνει η μία στην άλλη είναι ζωτικής σημασίας. Έτσι λοιπόν έχουν τα πράγματα σε αυτή τη μικρή φυλακή της Μπριέβα. Θα συνεχίσετε να μαθαίνετε νέα μου αφού νομίζω ότι προς το παρόν εδώ θα είμαι. Αλληλεγγύη στους Fernando, Carlos, Amanda, Eduardo και σε όλους/ες τους

φυλακισμένους/ες αναρχικούς/ες και αγωνιστές/τριες! Ιδιαίτερους χαιρετισμούς θέλω να στείλω στους συγκατηγορούμενους συντρόφους!

Υγεία, αναρχία και καταστροφή των φυλακών.

Carol

ΔΕ ΖΗΤΑΜΕ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΝΑ' ΜΑΣΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΘΑ ΖΗΤΗΣΟΥΜΕ ΣΥΓΝΩΜΗ ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΜΑΣΤΕ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Η ημέρα της πρωτομαγιάς έχει σηματοδοτηθεί από τα ιστορικά γεγονότα του Σικάγο το 1886, που αποτέλεσαν παράδειγμα για τους επί της γης εργαζομένους επηρεάζοντας έτσι ολόκληρο τον κόσμο. Το νόημα της ημέρας αυτής έχει τύχει απίστευτης διαστρέβλωσης. Τα υποτιθέμενα αριστερά κόμματα σε όλο τον κόσμο την έχουν καπηλευτεί, αποκρύβοντας την ουσία των κινητοποιήσεων που αφορούσε την συνολική ανατροπή του καπιταλισμού. Την φετινή πρωτομαγιά όμως, έχουμε επίσης μπροστά μας ένα γεγονός που χρήζει αναλύσεως, την ένταξη 10 κρατών στην Ε.Ε., μεταξύ των οποίων και το κυπριακό. Η Ε.Ε. παρουσιάζεται σαν μια ευτυχής συνένωση των εθνών που θα φέρει την ενότητα, την ευημερία και την πρόοδο. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μια συνεργασία των καπιταλιστικών δυνάμεων για την προώθηση των συμφερόντων τους. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

ΣΙΚΑΓΟ 1886

Το εργατικό κίνημα στο Σικάγο δεν ήταν ομοιογενές. Υπήρχαν διάφορες τάσεις με διαφορετικές προσεγγίσεις σε θέματα τακτικής. Οι δυο κυριότερες ήταν: Η Λασσαλικοί, που πίστευαν στη σταδιακή δημιουργία μιας νέας κοινωνίας μέσω της εκπαίδευσης και της πολιτικής δράσης μέσω του κοινοβουλίου (ρεφορμισμός). Η άλλη ήταν αυτή των διεθνιστών, οι οποίοι υποστήριζαν την προετοιμασία για κοινωνική επανάσταση, ενώ θεωρούσαν τα συνδικαλιστικά αιτήματα ως ένα μέσο συσπείρωσης που θα προετοίμαζε το έδαφος. Η πρώτη τάση εκπροσωπείτο κυρίως από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα (ΣΕΚ), ενώ οι διεθνιστές από το νεοϊδρυθέν Κεντρικό Εργατικό Συνδικάτο (ΚΕΣ) όπου επικρατούσαν αναρχοσυνδικαλιστικές ιδέες. Τα περισσότερα συνδικάτα αρχικά πρόσκειντan στο ρεφορμιστικό ΣΕΚ. Αναπτύχθηκε όμως μια δυναμική ώστε τον Απρίλη του 1886 τα 22 από τα 32 συνδικάτα, μέσα στα οποία και τα 11 μεγαλύτερα της πόλης, να συμμετέχουν στο ΚΕΣ. Ενώ και για το ΚΕΣ το οκτάωρο ήταν το βασικότερο από τα άμεσα αιτήματα, αυτό δεν θεωρείτο αυτοσκοπός, αλλά προσανατολίζονταν περισσότερο προς τη δημιουργία ενός κοινού εργατικού μετώπου ενάντια στον καπιταλισμό. Ενδειχτική η απόφαση που υιοθέτησε το ΚΕΣ τον Οκτώβριο του 1885, με εισηγητή τον αναρχοσυνδικαλιστή A. Spies:

"Απόφασή μας είναι να κάνουμε έκκληση στην τάξη των μισθωτών να πάρει τα όπλα για να προβάλει στους εκμεταλλευτές της το μοναδικό επιχείρημα που μπορεί να θεωρηθεί αποτελεσματικό: Βία. Μολονότι περιμένουμε ελάχιστα από την καθιέρωση του οκταώρου, υποσχόμαστε με πίστη να βοηθήσουμε τα αδέλφια μας που βρίσκονται σε μειονεκτικότερη θέση σ' αυτή την ταξική πάλη με όλα τα μέσα και τη δύναμη που διαθέτουμε, εφόσον κι αυτοί θα συνεχίσουν να διατηρούν ένα ανοιχτό και αποφασισμένο μέτωπο ενάντια

στους κοινούς μας καταπιεστές, τους αριστοκράτες αλήτες και τους εκμεταλλευτές. Η πολεμική μας κραυγή είναι: θάνατος στους εχθρούς του ανθρώπινου γένους!”.

Την πρώτη Μαϊου ξεκίνησε στο Σικάγο μια τεράστια απεργία που σε τρεις – τέσσερις μέρες έφτασε σε αριθμό 65000 ατόμων. Επιπλέον απεργούσαν αρκετές χιλιάδες εργατών σε διάφορες άλλες πόλεις. Στα πλαίσια των απεργιών έγιναν διάφορες πορείες και συγκεντρώσεις. Οι μεγάλοι εργοδότες και βιομήχανοι συσπειρώθηκαν και αποφάσισαν να μην κάνουν παραχωρήσεις. Στις 3 του Μάη η αστυνομία επιτέθηκε με γκλοπ, διαλύοντας διαδηλώσεις.

Την ίδια μέρα στο εργοστάσιο ΜακΓκόρμικ Χάρβεστερ πραγματοποιήθηκε μεγάλη συγκέντρωση με ομιλητή τον Spies έπειτα από φασαρίες που οφείλονταν στην αντιδικία μεταξύ του εργοστασιάρχη και των 1400 υπαλλήλων του. Μια ομάδα 200 ατόμων αποσπάστηκε από την διαδήλωση και έκανε πορεία προς το εργοστάσιο, όπου επιτέθηκε εναντίων των απεργοσπαστών. Όταν επενέβηκε η αστυνομία οι συγκεντρωμένοι διαδηλωτές κινήθηκαν προς το εργοστάσιο, βρίσκοντας μπροστά τους την αστυνομία που τους επιτέθηκε ανοίγοντας τελικά πυρ εναντίον τους. Σκοτώθηκαν τέσσερις απεργοί και τραυματίστηκαν πολλοί. Μετά από αυτό ο Spies κυκλοφόρησε προκήρυξη όπου καλούσε τους εργάτες να πάρουν τα όπλα.

Την επόμενη μέρα, η αστυνομία συνέχισε τις επιθέσεις εναντίον των διαδηλωτών. Μια μαζική ειρηνική συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε σε κεντρική πλατεία με την άδεια του Δημάρχου της πόλης, στην οποία παρεβρέθηκε και ο ίδιος. Όταν ο δήμαρχος και η περισσότεροι από τους παρεβρισκομένους είχαν αποχωρήσει, ένα απόσπασμα αστυνομικών, χωρίς καμιά αιτία προσπάθησε να διαλύσει τους εναπομείναντες. Τότε κάποιος έριξε μια βόμβα εναντίον των αστυνομικών, τραυματίζοντας 66 από τους οποίους πέθαναν οι 7. Η αστυνομία άνοιξε τότε πυρ εναντίον των διαδηλωτών σκοτώνοντας αρκετούς και τραυματίζοντας γύρω στους 200.

Υπάρχουν διάφορα σενάρια για το ποιος έριξε την βόμβα, αλλά ποτέ δεν έγινε γνωστό πιο από αυτά ευσταθούσε. Ακολούθησε ένα πογκρόμ από την αστυνομία με έρευνες και συλλήψεις, ενώ ο ελεγχόμενος από τους καπιταλιστές τύπος κατάφερε να δημιουργήσει ένα κλίμα τρομο-υστερίας, παρουσιάζοντας τους αναρχικούς ως αιμοδιψή κτήνη.

Στα μέσα του Μάη άρχισαν οι δίκες των συλληφθέντων. Οι κατηγορίες ήταν τελείως ανυπόστατες, αφού δεν προέκυψαν συγκεκριμένα στοιχεία εναντίον των κατηγορουμένων. Αντίθετα αναδείχτηκαν πολλές αντιφάσεις και τα σενάρια της κατηγορούσας αρχής καταρρίφθηκαν. Ωστόσο, όχι μόνο ο δικαστής ήταν προκατειλημμένος, αλλά και οι ένορκοι επιλέχθηκαν μετά από σωρεία παρατυπιών ώστε η καταδίκη να είναι βέβαιη. Ενδειχτικό είναι ότι ανάμεσα στους 12 ενόρκους υπήρχε συγγενής θύματος από την βόμβα. Η δίκη ολοκληρώθηκε με την αγόρευση του πολιτειακού εισαγγελέα Γκρίνελ: “Δικάζεται ο νόμος. Δικάζεται η Αναρχία. Οι άνθρωποι αυτοί διαλέχτηκαν από τους ενόρκους και θεωρήθηκαν ένοχοι γιατί ήταν ηγέτες. Δεν είναι περισσότερο ένοχοι απ’ ότι οι χιλιάδες που τους ακολουθούν. Κύριοι ένορκοι, καταδικάστε τους, κάντε τους παράδειγμα προς αποφυγήν, κρεμάστε τους και θα σώσετε τους θεσμούς μας, την κοινωνία μας”. Όπως ήταν φυσικό, οι ένορκοι αποφάνθηκαν ομόφωνα ότι όλοι οι κατηγορούμενοι ήταν ένοχοι. Ήταν φανερό ότι καταδικάστικαν για τις αναρχικές τους πεποιηθήσεις και όχι για την ενοχή τους για οποιοδήποτε έγκλημα. Οι επτά από αυτούς καταδικάστικαν σε θάνατο ενώ ο O. Neebe σε 15 χρόνια φυλάκιση. Η ποινή των Fielden και Scwab μετατράπηκε σε ισόβια κάθειρξη, μετά από αίτηση τους για χάρη και μετατροπή της ποινής. Οι υπόλοιποι απαίτησαν ελευθερία ή θάνατο. Ο Lingg, αυτοκτόνησε πριν την εκτέλεση, ενώ οι Spies, Engel, Ficher και Parsons απαγχονήσthκαν. Τα τελευταία τους λόγια: Parsons – “Ω, άνθρωποι της Αμερικής, θα μου δώσετε την άδεια να μιλήσω; Αφήστε με να μιλήσω Σερίφη Μαίητσον. Αφήστε να ακουστεί η φωνή του Λαού”. Spies – “Θα ρθει μια εποχή που η σιωπή του τάφου μας θα είναι πιο ισχυρή από τις φωνές που στραγγαλίζετε σήμερα”. Engel & Ficher – “Ζήτω η Αναρχία! Αυτή είναι η ευτυχέστερη στιγμή της ζωής μου!”.

Μετά άπό χρόνια έγινε αναθεώρηση της δίκης. Οι 3 φυλακισμένοι αγωνιστές απαλλάχθηκαν από τις κατηγορίες και απελευθερώθηκαν. Οι 5 νεκροί αγωνιστές έμειναν στην ιστορία ως οι μάρτυρες του Haymarket, από την πλατεία Haymarket, όπου έγινε η διαδήλωση στην οποία ρίχτηκε η βόμβα.

Ο ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

Πέρα από τη αποσιώπηση των γεγονότων της πρωτομαγιάς, η ίδια η έννοια του συνδικαλισμού έχει διαστρεβλωθεί. Παραθέτουμε αποσπάσματα από άρθρο της εγκυκλοπαίδειας “Britannica”. Τα σχόλια περιττεύουν:

" Συνδικαλισμός ή αλλιώς αναρχοσυνδικαλισμός ή επαναστατικός συνδικαλισμός. Ένα κίνημα που προτάσσει την άμεση δράση από την εργατική τάξη για να καταργηθεί η καπιταλιστική τάξη πραγμάτων, συμπεριλαμβανομένου και του κράτους και να εγκαθιδρύσει στη θέση της μια κοινωνική τάξη πραγμάτων βασισμένη σε εργάτες οργανωμένους σε παραγωγικές μονάδες.

... Ο συνδικαλισμός αναπτύχθηκε από ισχυρά αναρχικά και αντικοινοβουλευτικά ρεύματα μέσα στη γαλλική εργατική τάξη. Επηρεασμένος σε μεγάλο βαθμό από τις διδαχές του αναρχικού Pierre Joseph Proudhon και του σοσιαλιστή Auguste Blanqui, αναπτύχθηκε ως ένα δόγμα από συγκεκριμένους ηγέτες του Γαλλικού συντεχνιακού κινήματος προς το τέλος του 19ου αιώνα.

... Ο συνδικαλιστής όπως και ο μαρξιστής αντιτιθόταν στον καπιταλισμό και προσέβλεπε σε ένα τελικό ταξικό πόλεμο από τον οποίο η εργατική τάξη θα έβγαινε νικήτρια. Για τον συνδικαλιστή το κράτος ήταν εκ φύσεως ένα εργαλείο καπιταλιστικής, καταπίεσης και σε κάθε περίπτωση, καθίστατο αναπόφευκτα δυσλειτουργικό και δεσποτικό από τη γραφειοκρατική του δομή. Σαν ένα παράρτημα της καπιταλιστικής τάξης, το κράτος δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για μεταρρυθμίσεις με ειρηνικά μέσα και έπρεπε να καταργηθεί.

... Μετά τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, οι συνδικαλιστές τείνουν να παρασύρονται μακριά από το κίνημα, είτε από το σοβιετικό μοντέλο κομμουνισμού είτε από προοπτικές ωφελημάτων για την εργατική τάξη που προσφέρονταν από τις συντεχνίες και τον κοινοβουλευτισμό στις δυτικές δημοκρατίες ".

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Στην Κύπρο την περίοδο της αγγλικής αποικιοκρατίας, η κοινωνία βρισκόταν αντιμέτωπη με τις συνθήκες εκμετάλλευσης και καταπίεσης των βρεττανών αποικιοκρατών και της ντόπιας άρχουσας τάξης. Οι καταπιεσμένοι εργάτες (ελληνόφωνοι και τουρκόφωνοι) διεκδικώντας μια καλύτερη ζωή (μεγάλη μερίδα ήθελε να απαλλαγεί από τις καπιταλιστικές δομές παραγωγής), συγκρότησαν ένα δυναμικό μέτωπο αντίστασης από τα τέλη της δεκαετίας του 1920. Ιδιαίτερα την διετία 1947-48 οι εργάτες στα μεταλλεία, στις οικοδομές, και σε άλλους χώρους δουλείας συγκρούονται με τις αγγλικές δυνάμεις καταστολής αλλά και με τους ντόπιους συνεργάτες τους, τους απεργοσπάστες και τους χίτες (η οργάνωση Χ2 που ίδρυσε ο Γρίβας) που υποστήριζε η εθναρχία και μερίδα των εθνικοφρόνων. Μετά την έναρξη της ΕΟΚΑ και κυρίως τη διετία 57-58 μασκοφόροι του Γρίβα δολοφονούν αριστερούς εργάτες (Σ. Μένοικος, Η. Ττοφαρής, Μ. Πέτρου). Με ανάλογο τρόπο ενεργεί και η φασιστική ΤΜΤ ανάμεσα στους τουρκόφωνους. Σε αυτό το κλίμα εθνικιστικής τρομοκρατίας, οι εργάτες διαδηλώνουν από κοινού για τελευταία φορά την πρωτομαγιά του ’58, εναντιονώμενοι στον εθνικισμό,

στην αποικιοκρατία, τον αυταρχισμό και τη φτώχεια. Δυστυχώς όμως, τον επόμενο μήνα (Ιούνης ’58) ακολούθησαν αλληλοσφαγές εξαιτίας των παρεμβάσεων εθνικιστικών οργανώσεων και από τις δύο πλευρές (ΕΟΚΑ – ΤΜΤ). Τη συνέχεια των γεγονότων του Ιούνη του ’58 τη ξαναζούμε την περίοδο 1963-64 με τις γνωστές συνέπειες που ακολούθησαν.

Σημερινές συνθήκες εργασίας και εκμετάλλευση των εργαζομένων.

Σήμερα έχουν αλλάξει πολλά σε ότι αφορά τα εργασιακά ζητήματα, όχι όμως σε όλα τα σημεία του πλανήτη. Στον λεγόμενο τρίτο κόσμο (και όχι μόνο), επικρατούν εξίσου άθλιες συνθήκες όπως και στο παρελθόν. Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ζούμε σε μια εποχή όπου η τεχνολογία έχει αυξήσει την παραγωγή σε απίστευτα επίπεδα, σε σχέση με άλλες εποχές. Για παράδειγμα στον αγροτικό τομέα, το όργωμα, η σπορά, ο θερισμός, η επεξεργασία των καρπών κλπ, γίνεται από μηχανές που αντιστοιχούν σε πολλές χιλιάδες εργατών. Βελτιωμένες ποικιλίες (συνήθως ως προς την παραγωγικότητα και την ανθεκτικότητα και όχι ως προς την ποιότητα των τροφίμων) πολλαπλασιάζουν τη σοδειά ενός χωραφιού. Λιπάσματα, φυτοφάρμακα, ορμόνες και γενετικές τροποποιήσεις αυξάνουν ακόμα περισσότερο την παραγωγικότητα, και πάλι βέβαια εις βάρος της υγείας και του περιβάλλοντος. Οι εργασίες που έχουν αναλάβει οι μηχανές είναι εξάλλου οι πιο σκληρές, ως επί το πλείστον. Παρόλα αυτά, επικρατεί ευρέως η ψευδαίσθηση ότι η σημερινή αφθονία και βελτίωση των συνθηκών εργασίας, όπου αυτή έχει γίνει, οφείλεται στη επιτυχία των δημοκρατικών θεσμών.

Πράγματι υπήρξαν βελτιώσεις, τις οποίες οι εργάτες τις πλήρωσαν με το αίμα τους. Όμως, αν θέλουμε να σταθμίσουμε σωστά την σημερινή πραγματικότητα πρέπει να τη δούμε συγκριτικά με τις δυνατότητες της εποχής. Αν και η αυξημένη παραγωγικότητα ανέβασε το βιοτικό επίπεδο των χαμηλόμισθων στο δυτικό κόσμο, οι ταξικές διαφορές είναι μεγαλύτερες από κάθε άλλη στιγμή στην ιστορία της γης.

Στην Κύπρο, από καθαρά οικονομική σκοπιά, το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού ευημερεί συγκριτικά με άλλες χώρες. Η ανεργία είναι πολύ χαμηλή. Διάφοροι παράγοντες, με σημαντικότερο ίσως τον τουρισμό, έχουν καταφέρει να κρατήσουν τον μικρό πληθυσμό του νησιού σε κάποια σχετικά ψηλά επίπεδα. Αν και πολλοί νιώθουμε τον τελευταίο καιρό τα πράγματα να αλλάζουν προς το χειρότερο, μπορούμε ακόμα να τα χαρακτηρίσουμε, συγκριτικά πάντα, ως 'καλά'.

Στις 'καλές' συνθήκες εργασίας περιλαμβάνεται πάντοτε το ότι ο εργάτης, επί 8 ώρες το λιγότερο, ζει κάτω από την πίεση ενός αφεντικού, του οποίου είναι υποχρεωμένος να ανέχεται όλες τις ιδιοτροπίες εις βάρος της προσωπικής του αξιοπρέπειας. Ο καθημερινός κάματος γίνεται πολλαπλάσια αβάστακτος από την εκ φύσεως μίζερη σχέση αφεντικού - υπαλλήλου. Το άγχος, με όλες τις καταστροφικές συνέπειες που έχει για την υγεία και την ποιότητα ζωής του ανθρώπου είναι η ψυχολογική κατάσταση που χαρακτηρίζει την καθημερινότητα του εργάτη. Η δουλειά του δεν είναι παρά μισθωτή δουλεία, την οποία εκτελεί όχι επειδή είναι δικαίωμά του, αλλά επειδή δεν έχει άλλη επιλογή. Τα ακόλουθα στοιχεία περιλαμβάνονται επίσης μέσα σε αυτό που συγκριτικά θεωρούμε 'καλό'.

Σύμφωνα με επίσημη έρευνα που διεξήγαγε το ευρωπαϊκό ίδρυμα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας στην Κύπρο (27/10/2003, εφ. Πολίτης), το 15% των εργαζομένων εκτίθεται σε όλη την διάρκεια της εργασίας του σε χημικές ουσίες, ενώ ποσοστό 9,2% χειρίζεται ή έρχεται σε επαφή με επικίνδυνες χημικές ουσίες το ίδιο χρονικό διάστημα. Παράλληλα 13% εισπνέει καπνούς, σκόνες και άλλες επιβλαβείς ουσίες, καθ' όλη την διάρκεια της εργασίας του. Το 90% των επαγγελματικών ασθενειών, αν εξαιρεθούν οι δερματικές παθήσεις και η κατάποση τοξικών ουσιών, οφείλεται στην απορρόφηση ουσιών από τους πνεύμονες. Λειτουργός του υπουργείου εργασίας αναφερόμενη στην κατάσταση που επικρατεί σε χώρες της Ε.Ε., ανέφερε

πως το 22% των εργαζομένων εκτίθενται σε τοξικές αναθυμιάσεις κατά το Ό ή και περισσότερο του χρόνου εργασίας τους, ενώ το 16% χειρίζεται επικίνδυνες ουσίες καθημερινά.

Όσο αφορά την εφαρμογή και κατοχύρωση των λεγόμενων "κεκτημένων" (ταμείο προνοίας, υγείας, αδειών, κοινωνικών ασφαλίσεων, ωράριο, ασφάλιση), αρκετοί εργαζόμενοι σε επιστολή τους στον "Φιλελεύθερο" δήλωναν αγανακτισμένοι πως δεν έχουν συμπαράσταση από τις συντεχνίες, αφού τ' αφεντικά με διάφορα τεχνάσματα και παραθυράκια που υπάρχουν στις δήθεν συλλογικές συμβάσεις, υπό την κάλυψη των συντεχνιών(!), προσπαθούν να τα διαφοροποιήσουν ή ακόμα και να τα διαγράψουν. Ταμεία πρόνοιας δεν καταθέτουν λέγοντας ότι "δεν έχει πρόβλημα και δεν υπάρχει περίπτωση να τα χάσετε", χάνοντας όμως τους τόκους, τους οποίους τσεπώνουν οι ίδιοι. Ταμεία υγείας δεν καταθέτουν λέγοντας ότι "θα κατατεθούν την ερχόμενη βδομάδα", με αποτέλεσμα να δημιουργείται πρόβλημα με την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Ταμείο αδειών δεν καταθέτουν, λέγοντας ότι "θα σας πληρώσουμε εμείς την άδεια", που τελικά δεν τη δίνουν ούτε αυτή, για να μην "κάθονται και να τους πληρώνουν", χάνοντας έτσι και την επιδότηση των κοινωνικών ασφαλίσεων για ορισμένα ξενοδοχεία. Το συμφωνημένο ωράριο δεν τηρείται και αυξάνονται οι ώρες (μέχρι και 12), μετατρέποντας με αυτό τον τρόπο τον άνθρωπο σε απλή παραγωγική μηχανή, χωρίς χρόνο για ζωή.

ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΗΝ Ε.Ε ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ένταξη στην Ε.Ε θα επηρεάσει σημαντικά τον εργασιακό τομέα και γενικότερα την οικονομία. Λόγω του ότι η Κύπρος είναι μια μικρή αγορά και η σύνθεσή της διαφέρει από αυτήν των άλλων υπό ένταξη χωρών, δεν μπορεί να πούμε με ακρίβεια ποιες θα είναι οι επιπτώσεις. Όμως με βάση την Ευρωπαϊκή εμπειρεία και λαμβάνοντας υπόψη μερικές ήδη υπάρχουσες τάσεις στην οικονομία, μπορούμε να κάνουμε κάποιες εκτιμήσεις:

Στον τομέα των ανειδίκευτων/χαμηλόμισθων εργατοϋπαλλήλων πιθανότατα θα υπάρξει αύξηση στην ανεργία, λόγω αναδιάρθρωσης της οικονομίας και της εκμετάλλευσης των μεταναστών από την εργοδοσία, ως φτηνού εργατικού δυναμικού. Αυτό βέβαια μπορεί να γίνει και μοχλός πίεσης προς τους ντόπιους για να περιορίσουν τις διεκδικήσεις τους που αφορούν τις απολαβές τους (σύμφωνα με τον "ΠΟΛΙΤΗ" ο ΟΕΒ διαπραγματευόταν να φέρει στην Κύπρο 5000 Πολωνούς εργάτες ενώ 8000 Τουρκοκύπριοι "απασχολούνται" ως φθηνοί εργάτες, κυρίως στις οικοδομές). Ακόμα, ΟΕΒ και ΚΕΒΕ συνιστούν όπως οι εργαζόμενοι περιορίσουν τις απαιτήσεις τους μέσα στα πλαίσια της άυξησης της παραγωγικότητας, ώστε να μην πληγεί η ανταγωνιστικότητα "μας" μέσα στην Ε.Ε. Επίσης, σε θεσμικό επίπεδο θα γίνουν πιο έυκολες οι απολύσεις εργαζομένων και η πρόσληψη τους με πιο "ελαστικούς" όρους εργασίας.

Παράλληλα, οι τιμές των ακινήτων που ήδη αυξήθηκαν πολύ, ενδέχεται να αυξηθούν κι άλλο. Δηλαδή, για τον "μέσο" άνθρωπο το να αγοράσει σπίτι θα είναι σχεδόν αδύνατο και η εναλλακτική λύση του να ενοικιάζει θα είναι και αυτή δυσβάσταχτη. Μπορεί ορισμένες τιμές να μειωθούν λόγω κατάργησης δασμών, όμως άλλες θα αυξηθούν λόγω ΦΠΑ. Πάντως, λαμβάνοντας υπόψην πόσο μεγάλο μέρος των εξόδων μας είναι η στέγαση, είναι απίθανο να μειωθεί γενικά το κόστος ζωής.

Ακόμα και οι δυνατότητες των εργαζομένων για διεκδικήσεις θα πληγούν. Μέσω της νομοθετικής εναρμόνισης (νόμοι περί απεργιών, συμβάσεις, τρομονόμος) δημιουργούνται εμπόδια στους κοινωνικούς αγώνες. Στην Ελλάδα την φετινή χρονιά, πάρα πολλές απεργίες κηρύχθηκαν παράνομες και καταχρηστικές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι τα πληρώματα των πλοίων εξαναγκάστηκαν να παρουσιαστούν στην δουλειά τους, αφού το κράτος έκανε επιστράτευση!

Επίσης το κράτος πρέπει να τηρεί τα κριτήρια του Μάαστριχτ. Αυτό αφαιρεί επιλογές στην οικονομική πολιτική και μπορεί κάλλιστα να χρησιμοποιείται σαν άλλοθι για δημοσιονομικές (φορολογία, δαπάνες, κλπ) πολιτικές της κυβέρνησης. Επιπρόσθετα, πολλές άλλες αποφάσεις εκχωρούνται σε σώματα της Ε.Ε, ώστε τα κέντρα λήψης αποφάσεων απομακρύνονται ακόμα περισσότερο από τους πολίτες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι όποιες προσπάθειες για τοπικές διεκδικήσεις να καταντούν μάταιες, αφού δεν είναι δυνατόν η κυβέρνηση της χώρας να προβεί σε παραχωρήσεις που παραβιάζουν την γραμμή που επέβαλε η Ευρώπη. Στην περίπτωση της Κύπρου, η βουλή υπερψήφισε εκατοντάδες εναρμονιστικές νομοθεσίες χωρίς καλά καλά να τις συζητήσει για να προλάβουν τα χρονοδιάγραμματα!...

Ο αγροτικός τομέας επίσης θα επηρεαστεί, αφού λόγω Κοινής Αγροτικής Πολιτικής η Ε.Ε θα έχει λέγειν είτε άμεσα (νομοθεσίες, συμφωνίες), είτε έμμεσα (κονδύλια κλπ) στο τι θα καλλιεργείται και που, καθώς και θα καθορίζει τα υγειονομικά κριτήρια για τα προϊόντα. Αλλά αυτά τα κριτήρια δεν εξυπηρετούν πάντοτε την ποιότητα τροφής. Έτσι, ενώ οι κανονισμοί τυποποιούν ακόμα και το επιτρεπτό μέγεθος(!) των φρούτων και λαχανικών (γνωστή η περίπτωση των μικρών κυπριακών αγγουριών), οι ορμόνες και τα φυτοφάρμακα γίνονται ανεκτά. Το ότι η Ε.Ε τείνει στο να δώσει το πράσινο φως στις γενετικά τροποποιημένες καλλιέργειες είναι ενδεικτικό το με ποιο γνώμονα αποφασίζουν οι γραφειοκράτες για μας ...

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ Ε.Ε.

Όταν όλο το κράτος πανηγυρίζει για την ένταξή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σίγουρα πολλούς θα ξενίσει η φωνή που μιλά εναντίον αυτής της "μεγάλης οικογένειας", όπως συνήθως την αποκαλούν. Αυτό οφείλεται σε δύο λόγους: ο ένας είναι η παραπληροφόρηση και ο άλλος η κρατιστική λογική με την οποία συνηθίσαμε να σκεφτόμαστε. Τα κόμματα, η κυβέρνηση και τα ΜΜΕ προβάλλουν την ένταξη στην ΕΕ σαν μια πανάκεια, που θα λύσει τα πάντα, από το κυπριακό πρόβλημα μέχρι την βελτίωση της ποιότητας ζωής. Ωστόσο, όλοι είδαμε τι είδους λύση είναι που έχουν να μας προτείνουν και πόσο εκβιαστικά έχει τεθεί ενώπιόν μας. Όσο για την βελτίωση και αναβάθμιση της ζωής μας, αυτό είναι ένα καθαρό ψέμα.

Η πραγματικότητα είναι ότι η ΕΕ είναι φτιαγμένη όχι για να ενώσει τους λαούς, αλλά για να διευκολύνει την επέκταση του καπιταλισμού. Ας μην ξεχνάμε πως ξεκίνησε ως μια συμφωνία εταιριών, που προσπαθούσαν απλώς και μόνο να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους. Σε αυτή την βάση συνεχίζει και σήμερα, παρά το κοινωνικό και πολιτισμικό προσωπείο που έχει φορέσει. Άλλωστε στο σύνταγμα που είχε προταθεί αναφερόταν ρητά ο καπιταλισμός ως το οικονομικό σύστημα που θα διέπει την ευρωπαϊκή κοινότητα, ενώ σε κανένα άλλο σύνταγμα χώρας δεν αναφέρεται κάτι τέτοιο. Πρέπει να είναι πολύ ανόητος ένας εργάτης του μεροκάματου ή ακόμα και ένας μικρομεσαίος να νομίζει ότι τον συμφέρει η ένταξη σε μια οντότητα της οποίας ο καπιταλισμός είναι η πεμπτουσία.

Η ΕΕ όμως δεν είναι κάτι το άγνωστο για το οποίο δεν γνωρίζουμε τις συνέπειες. Είδαμε την εφαρμογή της στις χώρες που είναι ήδη μέλη της. Όπου η οικονομία του κράτους βελτιώνεται, αυτό συνήθως γίνεται εις βάρος του απλού πολίτη. Τεράστιες επιχειρήσεις αναπτύσσονται αλλά μικρομαγαζάτορες ή άλλοι ιδιώτες εξαφανίζονται. Η παιδεία, από το δημοτικό μέχρι το πανεπιστήμιο, προσαρμόζεται στα μέτρα των επιχειρήσεων, για να τους προσφέρει επαρκείς ανθρώπινους πόρους. Αντί εκπαίδευση υπάρχει η σύντομη κατάρτιση, ώστε ο απόφοιτος να προσλαμβάνεται και να απολύεται όπως βολεύει, με την προοπτική να καταρτιστεί ξανά για κάτι καινούριο. Οι τρομονόμοι επιβάλλουν μια ασφυκτική επιτήρηση των πολιτών καθώς και βίαιη καταστολή των αντιδράσεών τους. Κάμερες μπαίνουν παντού. Τα προσωπικά δεδομένα συλλέγονται για να χρησιμοποιηθούν είτε από το κράτος είτε από της εταιρείες. Η “κοινωνική πρόνοια” διαλύεται ενώ τα

πάντα ιδιωτικοποιούνται. Για να τύχεις κατάλληλης ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης πρέπει πλέον να έχεις τα χρήματα, αλλιώς να τα καταφέρεις μόνος σου. Οι συντάξεις μειώνονται, η μισθοί μένουν στάσιμοι ή κατεβαίνουν, οι τιμές ανεβαίνουν. Πληρώνεις για τα πάντα, ακόμα και για να απολαύσεις την φύση. Διότι όλα ανήκουν σε κάποιον, όχι όμως σε σένα. Λες και η γη, το νερό και ο αέρας κατασκευάσθηκαν από εταιρίες και εμείς πρέπει να πληρώνουμε ακόμα και για να υπάρχουμε.

Ακόμα και με αυτά, η μη ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. θα φαίνεται για πολλούς αδιανόητη, και πραγματικά είναι. Διότι και πάλι, πρόκειται περί εκβιασμού. Είναι ο ίδιος εκβιασμός που επιβάλλει την ύπαρξη στρατιωτικών βάσεων και που θέτει το κράτος υπηρέτη της κάθε ισχυρής εξουσίας. Το '74 η Κύπρος πλήρωσε ακριβά την προηγούμενη άρνησή της να μετατραπεί σε υποχείριο του ΝΑΤΟ. Τώρα, αφού για 30 χρόνια απέδειξε την ειλικρινή μετάνοιά υπηρετώντας πιστά τα ξένα συμφέροντα, είναι έτοιμη να ενταχθεί πλέον στην μεγάλη Ευρωπαϊκή οικογένεια του καπιταλισμού. Αυτό μας φέρνει στο δεύτερο λόγο που αναφέρθηκε στην αρχή, την κρατιστική λογική. Διότι η Κύπρος σαν κράτος δεν έχει άλλη επιλογή αν θέλει να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά της παρά να ενταχθεί. Έτσι, όταν σκεφτόμαστε ως πολίτες του κυπριακού κράτους, ταυτίζοντας τα συμφέροντά μας με τα δικά του, είναι αναπόφευκτο να θεωρούμε την ένταξη αναγκαία. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο η λογική αυτή αναγκάζει τους λαούς να σφάζονται μεταξύ τους, σκοτώνοντας τον αδερφό τους και θυσιάζοντας τον εαυτό τους. Για το “εθνικό συμφέρον”, το “καλό της πατρίδας”, αλλά σίγουρα όχι για το δικό τους καλό. Η λογική αυτή μετατρέπει τον άνθρωπο σε πρόβατο που ακολουθεί πιστά τον ηγέτη βοσκό του, είτε αυτός λέγεται Χίτλερ, είτε Στάλιν, είτε Μπους, ο οποίος αφού τον απομυζήσει μέσω μιας άγριας εκμετάλλευσης τον στέλνει στη σφαγή.

Εμείς λοιπόν δεν εναντιωνόμαστε στην ένταξη του Κυπριακού κράτους στην Ε.Ε. γιατί η ένταξη καθ’εαυτή δεν μας απασχολεί. Δεν μας απασχολεί διότι δεν σκεφτόμαστε σαν κύπριοι πολίτες. Δεν σκεφτόμαστε με γνώμονα τα εθνικά συμφέροντα. Σκεφτόμαστε σαν άνθρωποι, για τα συμφέροντα του κάθε ανθρώπου πάνω στη γη ανεξάρτητα από φυλετικούς ή άλλους διαχωρισμούς. Τα συμφέροντα μας σαν άνθρωποι δεν ταυτίζονται με τα συμφέροντα του κυπριακού κράτους ή οποιουδήποτε άλλου. Είμαστε λοιπόν ενάντια στην ίδια την ΕΕ, όπως είμαστε και ενάντια στο κυπριακό κράτος, καθώς και ενάντια σε κάθε άλλο κράτος που υπάρχει σε αυτό τον πλανήτη. Δεν είμαστε ενάντια σε οποιαδήποτε μορφή οργάνωσης, όπως νομίζουν μερικοί, είμαστε όμως ενάντια σε οποιαδήποτε ιεραρχική μορφή οργάνωσης, ενάντια στην υποταγή σε μια οποιαδήποτε εξουσία.

Πολλοί πάλι θα πουν ότι σκεφτόμαστε ουτοπικά. Ότι τα κράτη και η εξουσίες υπάρχουν και δεν ανατρέπονται και η επανάσταση είναι ανέφικτη. Πιθανόν να έχουν δίκαιο. Όμως αν έχουν δίκαιο είναι ακριβώς διότι οι περισσότεροι άνθρωποι σκέφτονται μ' αυτό τον τρόπο, βλέπουν δηλαδή τους εαυτούς τους σαν πολίτες ή υπηκόους και όχι σαν ελεύθερους ανθρώπους. Με αυτό τον τρόπο συναινούν και γίνονται συνένοχοι στη μιζέρια που επισκιάζει τον πλανήτη, με τα δύο τρίτα τον ανθρώπων να ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας παρόλη την τεράστια παραγωγική ικανότητα που μας προσφέρει η τεχνολογία, με τα εκατομμύρια των νεκρών και των προσφύγων στους πολέμους της πλουτοκρατίας, με την ανελέητη καταστροφή του περιβάλλοντος, με την μετατροπή της δουλειάς σε μισθωτή σκλαβιά, με το ρατσισμό, με την αποξένωση των ανθρώπων, με την διάλυση όλων των ανθρώπινων αξιών και την αντικατάστασή τους από αυτήν του κέρδους και της προσωπικής επιτυχίας, όπου ο καθένας πρέπει να πατήσει πάνω στον άλλο για να βγει πιο ψηλά.

Ας είναι ο αγώνας μας μάταιος. ΕΜΕΙΣ ΠΑΝΤΩΣ ΔΕΝ ΣΥΝΑΙΝΟΥΜΕ.

ΟΥΤΕ ΔΟΥΛΟΙ - ΟΥΤΕ ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ Η ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Πρωτομαγιά 2004

Ενημέρωση για τις δίκες: Στις 21/5 παρουσιάστηκαν και οι 4 στο δικαστήριο. Η Κατερίνα Τζαβάρα απαλλάχθηκε από τις κατηγορίες ενώ η δίκη των υπολοίπων ορίστηκε στις 21/6. Η δεύτερη δίκη είναι ορισμένη για τις 9 Ιουνίου.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

ENGLISH PAGE

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΜΠΡΟΣΟΥΡΕΣ

ΣΥΝΔΕΣΕΙΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΠΥΡΗΝΑ ΑΠΟ ΤΟ anar gr

Email

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΥΣ ΤΗΣ 17Ν

Η απολογία του Κουφοντίνα διατίθεται σε CD για όποιον ενδιαφέρεται. Επικοινωνήστε μέσω email ή περάστε από το στέκι.

Να συντρίψουμε τα κεφάλια των εξουσιαστών

Ως αναρχικοί και αγωνιζόμενοι άνθρωποι που ζουν στο γεωγραφικό χώρο που ονομάζεται Κύπρος και αναζητώντας τρόπους διάδοσης των αναρχικών ιδεών και πρακτικών δημιουργήσαμε αυτή την ιστοσελίδα. Θεωρώντας ως δεδομένο τη συνεχή διαστρέβλωση και παραποίηση γεγονότων από τα καθεστωτικά Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης, ο ηλεκτρονικός χώρος μπορεί εύκολα να ανατραπεί σε ένα ακόμη μέσο αντιπληροφόρησης και επικοινωνίας με τον καθένα που έμπρακτα θα ήθελε να αμφισβητήσει και να δράσει εναντίων όσων ευθύνονται για την μετατροπή αυτού του κόσμου σε ένα απέραντο κολαστήριο αδικίας και εκμετάλλευσης. Σκοπός της ιστοσελίδας αυτής δεν είναι μόνο να "πειστούν" κάποιοι για την ορθότητα των αναρχικών - αντιεξουσιαστικών ιδεών και πρακτικών. Αληθινός σκοπός και επιδίωξη όλων εκείνων που θέλουν να αλλάξουν την σημερινή πραγματικότητα είναι πρώτα απ' όλα η ανάδειξη αληθινών μορφών αγώνα όπου τα ιδανικά της αλληλεγγύης, της συντροφικότητας μέσα από μια αντιεραρχική αυτοοργάνωση να γίνονται εδώ και τώρα πραγματικότητα. Η κυπριακή αθλιότητα στην οποία ζούμε σήμερα κάνει ακόμα πιο επιτακτική την ανάγκη συνεύρεσης ατόμων που δεν έχουν αλλοτριωθεί ακόμα από τους επιβαλλόμενους εξουσιαστικούς ρόλους που τόσο απλόχερα προσφέρονται και την έκφραση ενός ριζοσπαστικού Λόγου και δράσης ενάντια σε κάθε εξουσία, σε κάθε κράτος και σε κάθε μηχανισμό αναπαραγωγής της εκμετάλλευσης και των αιτιών του ανθρώπινου πόνου. Ας πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας και ας αντιτάξουμε στα γουρούνια του κράτους και σε κάθε εξουσιαστή αυτό που φοβούνται περισσότερο:

ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΖΩΗ.

Αναρχικός Πυρήνας Κύπρου

Φωτιά σε διπλωματικό αυτοκίνητο. Αθήνα 1998.

Αναρχία ... ίσως η πιο παρεξηγημένη θεωρία. Μια σύντομη αλλά ιδιαίτερα περιεχτική ανάλυση στο anar gr.

Η ταχυδρομική θυρίδα μας στην Λεμεσό έχει κλείσει. Η νέα μας θυρίδα είναι:

Τ.Θ. 27940
Τ.Κ. 2434
Λευκωσία

Το σύστημα διώκει όσους αντιστέκονται στις κτηνωδίες του. 4 διαδηλωτές δικάζονται για τη συμμετοχή τους σε διαδήλωση κατά του πολέμου στο Ιράκ, στις 20/3/2003.

Πρωτομαγιά και Ε.Ε. Για την πραγματική ιστορία τις πρωτομαγιάς, τα εργατικά και την ένταξη στην Ε.Ε.

Διαρκής αντίσταση στα σχέδια της κυριαρχίας Προκήρυξη που μοιράστηκε στην αντιπολεμική πορεία στις 20/3/2004.

Η Ευρώπη μας Ενώνει εναντίον της Για τα παραμύθια που αφορούν την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ

Τα όπλα τους μας σημαδεύουν όλους. Σχετικά με τον πυροβολισμό κάποιου που δεν σταμάτησε σε ασφαλίτικο μπλόκο .

Carol: Γράμμα από τις Φυλακές της Βαρκελλώνης. Το γράμμα αναφέρεται στη σύλληψή της ίδιας και τεσσάρων άλλων συντρόφων για συμμετοχή σε παράνομη οργάνωση.

Προκήρυξη: Ενάντια στις κεραίες. Ενάντια στις βάσεις.

Πολυτεχνείο 1973 – 2003. Φωτογραφικό υλικό από τους συνεχιζόμενους αγώνες τη μέρα του πολυτεχνείου.

Απολογία συντρόφου σε δικαστήριο των Βάσεων. Ο σύντροφος Γιώργος Παπαδόπουλλος (κατα) δικάστηκε για συμμετοχή σε διαδήλωση στις Βρεττανικές βάσεις. Η ποινή φυλάκισης που του επιβλήθηκε έχει ανασταλτικό χαρακτήρα.

Η κρατική τρομοκρατία δεν θα περάσει! Η μπάτσοι μπουκάρουν στο στέκι του αναρχικού πυρήνα για να τρομοκρατήσουν μαθητές.

Για τα γεγονότα έξω από την αμερικάνικη πρεσβεία στη Λευκωσία. Στην Κύπρο της καταστολής, όπου η ρίψη μπογιάς καταντά επαναστατική πράξη, όπου ακόμα και τα σκυλάκια θεωρούνται τρομοκράτες.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΝΤΡΟΠΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΙΡΑΚ. Από το Indymedia Αθήνας.

Φωτογραφίες από τις Βρετανικές βάσεις. Η σύλληψη δύο συντρόφων.

Όλοι στις βάσεις - Δεκέλεια 15/2 - ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

ΑΠΟΧΗ - ΣΑΜΠΟΤΑΖ - ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Πόλεμος στον πόλεμο των εξουσιαστών. Κείμενο για τον πόλεμο στο Ιράκ.

Σχετικά με το σχέδιο Ανάν. Η άποψη του πυρήνα

Αντίσταση στα σχέδια των Κυριάρχων. Μια ανάλυση σχετικά με το σχέδιο Ανάν.

Ο ηλεκτρονικός χώρος της ομάδας όπως εμφανιζόταν το 2009.

Αφίσα της ομάδας

γιορτή

στο αναρχικό στέκι

Σάββατο 2 Νοεμβρίου

(Στο αδιέξοδο της Αριστοτέλους

3Γ,Λεμεσός,Πεντάδρομος.)

Αντιστεκόμαστε στην κρατική καταστολή

που θέλει τους συντρόφους μας

Γ.Καρακασιάν

στη φυλακή και Σ.Μαραγκό στο εδώλειο του

''κατηγορουμένου''.

με μουσική και φαγοπότι απο τις

4(δεκτές οι συνεισφορές)

προβολή ταινίας στις 7

